د پسرلي موسم و. هرڅه خوشاله او روښانه ښکارېدل، شنه باغونه،لوی غرونه ،خړې دښتي ،پراخي کروندې شنې اود سپینو غوټیو ڼخه ډکي وني ، ښایسته او له خونده ډکي ښکاریدې،هر پلو د مرغیو اوازونه اوریدل کیدل چي تابه ویل کاشکي تل داسي موسم وای.

زه به چي ماپښین له کوره را ووتم تر ماښامه به په شنو دښتو کي ګرځېدم او د کایناتو څه به مي خوندونه اخستل،دخدای(ج) قدرتونو ته به حیران تللی وم. یوه ورځ ماښام ډیر ناوخته وو چي کورته راغلم، ګورم چي د کور ومخ ته یو موټر ولاړ دی. ورته ومي کتل چي زموږ ګاونډی شیرګل دی. ما سلام ور واچوی، دوی هم زما سلام علیک کړ، وروسته مي پوښتنه ځني وکړه چي خیر خو دئ؟

شیرګل راته وویل:

مورکۍ مي ناروغه ده اوس یې ډاکټر ته بیایم.

ما ورته وویل:

ولي څه په وسول، ډیره خوبه نه وي په تکلیف؟

شیر ګل راته وویل:

مخکي هم یوڅه مریضه وه ، خونن یوه حمله ورباندي راغله،بیسده سوه او سخته تبه یې و سوه.

ما ورته وویل:

ولي دي مخکي دوا نه په کول،هله ژر سه چي ډاکټر ته یې بوزو.

شېرګل راته وویل:

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه زه يې بيايم تانه په تکليفه وم .

زه ورته ټينګ سوم چي يا زه هم حتماً درسره ځم، د شېر ګل مور کې مو،چي ما به ورته شين خالې خاله ويل په موټر کي سپره کړه او شفاخانې ته مو بوتله . هلته يو ډاکتر شين خالې خاله معاينه کړه دوا يې ورکړه او مونږ ته يې وويل چي دومره مريضي يې نه ده يوځه کمزورې سوې ده. انشاالله له دې دوا سره به جوړه سي ،تاسي کولای سی چي کورته يې بيرته بوزی ،موږ هم شين خالې خاله له شفاخانې څه بيرته کورته راوسته، په لاره کي شين خالې خاله راته وويل:

زويه ته ناحقه راسره په تکليف سوې؟

ما ورته وويل:

چي بيخي نه يم په تکليف سوی،ته خومي خپله خاله يې ولي داسي راته وايې.

شين خالې خاله هم دعا راته وکړه چي خدای دي کاميابه لره ، دوی خپل کور ته ولاړل زه هم خپل کورته راغلم کور ته چي راغلم مور مي پوښتنه راڅخه وکړه:

څو مره ډېر وځنډې دې چيري تللی وې ؟

ما ورته وويل:

شين خالې خاله مريضه وه له هغې سره روغتون ته تللی وم،ځکه راباندي ناوخته سو.

ماته مي مور بيا وويل:

ولي څه په سوي وه؟

ماورته وويل:

دتشويش خبره نه ده ،ډاکتر ورته وويل چي يوازي کمزورې سوې ده ،نوره کمه خبره نه وه، کيدای سي چي سهارته به ښه سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورمي ماته ډوډۍ ساتلې وه ډوډۍ مي و خوړه چاى مي هم وڅښلې لمونځ مي وکی وروسته نو بیده سوم سهار وختي راکښېنستم، ترلمانځه وروسته د شیر ګل کورته راغلم او شین خالۍ خاله هم راغله ،ماته یې وویل:

چي زویه زه خو جوړه سومه .

ما ورته وویل :

ښه سو چي جوړه سوې ، زه هم ستا پوښتني ته راغلم چي شین خالۍ خاله به څنګه سوې وي ،جوړه سوې به وي که یا،چي ته مي جوړه ولیدې خوشحاله سوم.

شین خالۍ خاله هم خوشحاله سوه او راته وه یې ویل:

خدای دي د یو ښه کوزدې خاوند کړه چي زما دي پوښتنه وکړه ،ماښام هم راسره په تکلیف سوې کور دي ودان . ماته چي شین خالۍ خاله دکوزدی نوم رواخیستی، نو د کوزدې نوم ډیر ښه خوند راکی، او په زړه کي مي وویل :

چي کاشکي د کوزدې خاوند سوی وای، نو د شیرګل سره مي د سهار چای هم وڅښلې او ځني را رخصت سوم .

کورته راغلم له ځانه سره چورت وهم چي اوس خو ځوان سوي یې باید چي دکوزدې غم وخورې،نو مي له ځان سره دا تصمیم ونیوی چي باید کوزده وکړم .نو د ځوانۍ زړه دې چي هر څوک راته وایي د پلاني ښه لور ده نو ما به له ځانه سره ویل چي داغه به زه کوم ، اخیر ته مي د نظر جان اکا لور په دې خاطر چي د هغې صفتونه ترنورو ډېر کیدل او دښایست ساري یې نه وو انتخاب کړه ،ما ویل که یې را کوله نوله دې سره به واده کوم . اوس نو په دې چورتو کي غرق یم چي خپل کور خو نه سې ویلای چي د نظر بابا لور به راته کوی ، یا زه هغه نجلۍ کوم ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرمېږم اوخپل شرم راته دا جاېز نه ګڼل چي ورته و وايم،حيران وم چي څه به کوم تر څو مي دا فيصله له ځان سره وکړه چي شرم به شاته کوم اول به شين خالې خاله ته وايم که يې همکاري راسره وکړه خوبيخي به ښه وي ، خير په ډير کم جرت سره د شين خالې خاله کورته ورغلم هغې ته مي وويل:

چي خاله زه يوه خبره درته کوم خو چي خپل زوی شېرګل ته به لا هم نه وا يې.

شين خالې خاله راته وويل:

چي دا څنګه پټه خبره ده چي شېرګل به لاهم نه په خبروم ؟

ما ورته وويل :

چي هو هغه به هم نه خبروې ځکه ډيره مخصوصه خبره ده .

شين خالې خاله راته وويل:

صحيح ده راته و وايه چي هره خبره وي زه يې منم اوهيچاته نه وايم.

ما ورته اول دنظرجان اکا کور و ښودی،بيامي د نظرجان اکا لور ور و ښوده،چي هغه مي خوښه کړې ده ،هغه به څنګه د ځان کړم،خپل کور خو چاته نه سم ويلای ،حيران يم چي څه وکړم خو ته به په دغه کار کي مرسته راسره کوې.

شين خالې خاله راته وويل:

ښه دا خبره ده ،داسي و وايه چي مين سوی يې؟

ما چي ويل څه به راته وايې دا خو ډير اسانه کاردی ،اوس ته راته و وايه په مر که ورسم که څه وکړم ؟

ما ورته وويل:

چي هو ورسه چي دوی څه درته وايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شین خالې خاله راته وویل:

چي زما خو داسي خوښه ده چي اول یې لور و وینم وروسته به مر که ور ته وکړو، کیدای سي تا ته چا ویلي وي خوښایسته نه وي .

ما ور ته وویل:

چي زه نور نه په پوهېږم ،ته پوه سه اوکار دي ،خو دومره در ته وایم که دي دا کار سر ته ورسوی ډیره غټه شریني به در کړم .

شین خالې خاله راته وویل:

چي ته خو مي لکه زوی داسي یې ستا څه شریني واخلم .

ما ور ته وویل:

چي که داسي وي نو بیا بیخي ښه ده .

شین خالې خاله راته وویل :

ته دا خبري پرېږده اصلي خبري به را واخلو زه به نن ماپښین ورسم او تا ته به سبا ټول معلومات درکړم ،دا کارنو اوس ما ته پرېږده،زما سره ته ډېر ستړی سوې چي روغتون ته دي بوتلم، زه به هم دغومره ستا په کار کي ځان ستړی کوم .

نو مي شین خالې خاله ته کار ور وسپاری او ځني را رخصت سوم ،زړه مي ډیر درېدی چي څنګه به سي دا کار به سره ورسیږي که یا، بس توکل په خدای مي وویل چي خدای خو مهربانه دی ګوندي سره ورسېږي، خیر دا دی سبا سو ورغلم د شین خالې خاله کور ته . شیر ګل له کوره را ووتی او راته وې ویل:

په خیر راسې راځه کور ته ولي ولاړ یې ؟

ما ور ته وویل :

چي ستامور کې مي په کار ده .

شیر ګل خپلې مور ته ور بږغ کړل او ما ته یې وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ځمه یو ځای کار لرم مورکۍ راځي. شیرګل ته مي رخصت ورکړ شین خالۍ خاله هم راغله او راته و یې وویل:

چي زویه ښه ځای خو دي انتخاب کړی دی،ډیره ښایسته نجلۍ وه ته غم مه کوه ډیر ژر به ستا سي. دا خبره چي یې را ته وکړه ډیر خوشاله سوم ما ورته وویل:

څه دي وکړه حال راکه.

شین خالۍ خاله راته وویل:

چي زه پرون ماپښین دهغوی کورته ورغلم ،هلته مي یوه ښایسته نجلۍ ولیده او ورته ومي ویل زه له یوه لیري ځایه راغلې یم ډیره ستړې سوې یم، که دي یو ګیلاس یخي اوبه را کړې ثواب به دي سي. دغه نجلۍ کوم چي تا انتخاب کړې وه ماته یې اوبه راوړلې ،ما پوښتنه ځني وکړه چه کور مو نور څوک سته ؟ نو دې راته وویل :

چي یانن زه یواځي یم او مور مي یوځای تللې ده کیدای سي وروسته راسي .

ما ورته وویل :

چي نوري خوندي هم لرې ؟

دې راته وویل:

چي یا په کور کي یوه زه یم،یو مي پلار دی او یوه مي مور ده .

ما ورته وویل :

داغه تاسي دري تنه په کور کي اوسېږی نور څوک نسته؟

دې راته وویل:

چي هو موږ په کور کي داغه درې تنه اوسیږو .

ما ورته وویل :

کولای سم له تا یو څو پوښتني وکړم او ته ځواب راکړې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې راته وويل:

ولې نه سل پوښـتـنـې خو وکړه .

ما ورته وويل:

نوم دې څه شي دی؟

دې راته وويل :

زرغونه.

ما چې د شين خالۍ خاله له خولې دا نوم وا وريدي و لړزېدم چې نوم يې لا ښايسته دی دا به څومره ښايسته وي نو ورته غوږ سوم ما ورته وويل:

ښه نور.

شين خالۍ خاله راته ويل ته لکه چې اوس لا په چورته کې ډوب سوې .

ما ورته وويل:

يا ته کيسه کوه تا ته مي غوږ نيولی.

شين خالی خاله وويل :

بيا مي پوښتنه څني وکړه ښه زرغونې جانې واده دي کړی دی که يا ؟

زرغونې وويل :

واده! تر اوسه مي کوزده لا هم نه ده سوې .

ما ورته وويل :

ولې يې نه کوې ؟

زرغونې وويل:

وبه يي کړم تر اوسه خومي عمر هم لږ دی او بل داسي زما په خوښه څوک هم نه دی راته پيدا سوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وويل:

که پيدا سو بيا خو به يې کوې؟

زرغونې وويل :

ولي نه ژوند بې واده څه خوند کوي او چې زماپه زړه وي بياخويي بيخي کوم .

ما ورته وويل :

که داسي وي نو زه راغلې په همدې خاطر يم ته مي ور وښودې او ستاسو کور،چي ډيره ښه کورنۍ ده ښه خلک دي ښه ځای دی اوستاسو سره يې زړه دی چي دوستي وکړي .

زرغونې راته وويل:

خاله داڅنگه کيسې کوې زه خودرڅه شرميږم هم،خيردا چي ته وايې نو هغه څنگه ځوان دی او کمال لري نې لري؟

ما ورته وويل:

ډير ښايسته ځوان دی دومره ښايسته چي تر تا ډير ښايسته،کاريگرهم دی او دښه کمال خاوند هم چي ته وائي هغه خوی پکښې کي دی ،چي ستا هر کمال خوښ وي هغه کمال پکښې دی،نور نو ته څه غواړې.

زرغونې وويل:

که داسي وي څنگه به هغه ووينم .

زه ورته حيرانه سوم او پوښتنه مي ځني وکړه چي ورسره ليدلای سې؟

زرغونې وويل :

چي وو ولي نسم ورسره ليدلی ته دومره حيرانه ولي شوې .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوربه درته اجازه درکړي چي له هغه سره ووينې .
زرغونې وويل:
ولي نه د يو ساعت لپاره خو اجازه راکوي يو بهانه نه يو بهانه به ورته وکړم اوله هغه سره به ووينم.
ما ورته وويل:
چي دا خو بيخي صحي ده زه له هغه سره خبري کوم چي هغه څه وايي اوس ماته اجازه راکړه زه ځمه سبا انشالله درته راځمه .
زرغونې وويل :
دومره ډير وخت تيروې،يوڅه خوژر راسه .
ما ورته وويل :
زه کوښښ کوم چي ډيرژر راسمه کنې سبا خوبيخي راځمه.
نو زرغونې رخصت راکړ او راغلمه کورته ستاسو کره درغلم ته نه وې، اوس نو ته په دې کي څه وايې ورسره وينې ، نه ويني څه ورسره کوې .
ما ته چي کله شين خالې خاله دا خبري وکړې لاسونه مي ورمچ کړل او ورته ومي ويل چي ولي نه ورسره وينم چيري به ورسره ووينم، تر څو زوړ ميدان مي په نظر کي راغی، چي په زاړه ميدان کي به سره ووينو ځکه زوړميدان مشهوره ميدان وو اوهرچا پېژندی هلته هيڅوک هم نه وي ،هلته خوراتللی سي.
شين خالې خاله راته وويل:
هغه ځای زما هم درسره خوښ دی زه به نن ورسم د سبا لپاره به هغه ځاي ور وښيم چي هلته راسي .
ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا دسهار نهه بجې ور و ښيه صحي وخت دی ، شين خالۍ خاله وويل:

بيخي صحي ده زه هم همداسي ورته وايم.لکه چي کارمي درته سم کی زويه.

ما ورته وويل:

ډيره مننه زه دي وګڼلم زما ځومره وار ورته خطا وو، تا ځومره اسانه کی ستاشريني پرماپور ده.

شين خالۍ خاله راته وويل:

دا خو بـيخي اسانه کار وو،هسي ته ورته وارخطا وې .له شين خالۍ خاله څخه رخصت سوم او د سبا د نهو بجو په انتظار وم چي زرغونه جانه به راځي، نوم مي هم زده کی په دغه ورځ ماځيګر وو چي کور ته راغلم،او شين خالۍ خاله هم زموږ په کور کي ناسته وه .

سترې مه سې مي ورسره وکړه .اوپه اشارو يې و پوهولم چي هغه کار سر ته ورسيدی سبا به هغه ځای ته ورسې .

ډېر خوشاله سوم چي کله به سهارسي،خير شپه سوه او دا شپه راباندي دومره اوږده سوه لکه پوره يو کال ،په هيڅ رقم نه تېرېده چورتونه مي وهل چي داسي به کوې، داسي به کوې ،دابه کوې ، دابه ورته وايې ، دابه نه ورته وايې زر رقمه پلان جوړ کړم بيرته راڅخه خراب سي څه وڅه وکړم خو بيا هم په هيڅ رقم شپه نه تيريږي، شپه نه وه يو کال و چي تير سو، سهار نهه بجې به لانه وې زه زاړه ميدان ته ولاړمه او د زرغونې انتظار مي کوی يوې خوا او بلي خوا ګورم ترڅو په يوه شنه چادري کي مي يوه ښځه تر سترګو سوه چي زماوطرف ته راروانه وه ډېر خوشحاله سوم ما له ځان سره وويل که وه داغه به وي.
رښتيا هم هغه خپله زرغونه وه اوراغله زما خواته ،کله چي را ورسېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوزه داسي رېږدېدم داسي رېږديدم لکه د ملاريا تبي چي نيولی وم،بيخي مي ځان نسو کنترولولای، تر هغه وخته مي ليدلې هم نه وه مګر ډير رېږدېدم کله چي ښه را نيږدې سوه او زما له څنګه سره ودريده نو لږ مي ريږديدل ارام سول ،ما سلام نسوای ور اچولای ،لومړی زرغونې سلام را واچا وه .ما يې سلام عليک کړ او ورته و مي وويل:

په خير راغلې ؟

زرغونې وويل:

خير دی په نصيب سه په خير راغلم .

ما ورته وويل:

کور دي څه بهانه وکړه ؟

زرغونې وويل:

بهانه پرېږده دا دې درته راغلمه راغوښتې دي وم. ما ورته وويل:

ښه سو چي راغلې نو بوغره دي له مخه نه ايسته کوې داغسي په پټ مخ خبري راسره کوې ؟

زرغونې وويل :

څومره بې صبره يې دا دی اوس به يې ايسته کړم چي ته خوشاله سې .

زرغونې چي له مخه بوغره ليري کړه ما يې چي مخ ته وکتل،داسي مخ يې وه لکه تازه چي غوټۍ ګل سوې وي ، داسي ښايست الله(ج)ورکړی وو،چي زه يې د مخ جلوې ته حيران تللی وم چي څومره ښايسته ده او کوم چا چي ماته ده دې په باره کي صفت کړی وو، له هغه نه هم ډيره ښايسته ده ، زه ده دې دښايست په چورت کي ورک سوم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي وم لکه په خوب کي چي يوڅوک وينم،يا کوم ښايسته تصوير ته چي ګورم ،زه لا د دې ښايست ته حيران وم، چي زرغونې راته وويل:

که داغسي راته ګورې نو وخت خوبه زماپه ليدلو تېرسي، ښه څنګه يې څه حال دي دئ زما عاشقه ؟

ما ورته وويل:

چي حال مي مخکي له دېنه ښه وو، مګر پس له دينه زما حال نورښه مه غواړه زه دي په درياب کي غرق کړم، او ته وايې څه حال دي دئ دغه مي حال سو ستا په لومړي ليدلو باندي چي ته يې ويني څنګه حال مي دی ته مي ويني ښه دي که بد ؟

زرغونې وويل:

بد حال دي خدای نه درباندي راولي ښه حال دي دئ .

ما ورته وويل :

ښه او بد حال مي اوس ستا په لاس دی ما دي صفت له خلکو اوريدلی وو چي ترتا ښايسته په دا کلي کي نسته ،ترتا ښايسته خو په دې کلي کې نه بلکي په دنيا کي نسته.

زرغونې وويل:

مسخرې مه راسره کوه ته برعکس خبري کوې تر ما بدرنګه په دنيا کي نسته، او ته وايې چي ښايسته يم.

ما ورته وويل:

داسي مه وايه اخير زما په خاطر خو مه وايه،څه درته و وايم د ميني او محبت خبري وې چي نه خلاصيدې ډير وخت مو په خبرو تير کې، اخير ته زرغونې وويل:

زه اوس ځمه ډير ناوخته سو سبا به بيا همدلته سره وينو .

ما ورته وويل: دومره ژر ځې يو څه وخت خو لا پاته سه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغونې وويل:

ډير وخت تير سو هسي تاته نه معلوميږي، پخواني خلک وايي چي اوګره په تلوارنه سړيږي او ته دومره تلوار کوې وايې چي دومره ژرځې . ما ورته وويل:

چي ځې نو په مخه دي ښه سه سبا به پر همدغه وخت دواړه دلته راځوخوچي هيردي نسي.

زرغونې وويل:

هو دا صحي وخت دی نه مي هيريږي بېرېږه مه راځمه.

ما هم ورسره خوښه کړه او سره رخصت سوو، زه چي کورته راغلم، چي هرشي ته ګورم زرغونه راته پکي معلوميږي ،په هرشي کي راته د دې خندا ،د دې خبري د دې ښکلا ښکاري، لنډه دا چي زرغونه مي په سترګو سترګو کي وه، دغه ورځ او شپه مي ټوله له دې سره په چورتونو کي تيره کړه، خوب خو مي بيخي کړی نه دی او د سبا راتلو په انتظار ومه چي ژر سهار سي او زرغونه ووينم چي لږ کرار راته حاصل سي، خوسهار سو او اته بجې سولې له کوره مي حرکت را وکی او زاړه ميدان ته راغلم هلته انتظار ومه له ځانه سره مي ويل چي نن به ورته څه وايم څه به نه وايم ،داسي نه وي يوه خبره مي ترخولې و وزي او راڅخه خوابدې سي،بيابه ټول عمر پر اورګرځمه او س خو مو سره ليدلي هم دي ،خير دغه چورتونه دي وهم يې چي زرغونه راغله،اوزه بيخي په خبرسوی هم نه وم، سلام يې روا چوی او بوغره يې له مخه ليري کړه ،ما يې سلام ته عليک و وايه اودا وارمي په لاس سترې مسې ورسره وکړه،ما چي يې لاس په لاس کي ونيوی دومره خوشاله سوم ما ويل له ډيري خوشالۍ نه مي زړه ونه دريږي ښه پوښتنه مي ورسره وکړه او دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم راسره ښه خبري وکړي . بیا مو د میني خبري شروع کړې په اخیر کې زرغونې راته وویل :

سبا شپې ته مي زموږ کره میلمه یې او میلمه هم خاص زما یې .

ما ورته وویل:

کور لکه چي څوک نسته چي میلمه کوې مي که څنګه؟ او میلمستیا به زه درته کوم ته یې څنګه راته کوې.

زرغونې وویل:

اول ما درته ویلي دي زما میلمستیا وخوره وروسته زه ستامیلمستیا خورم ،او کور مي هم پلار سته هم مي مور .

ما ورته وویل:

دومره ژر راته خواشینې سوې په هغوی مي لکه چي وژنې، او هغوی به بیا تا ته څه وایي چي دا پردی سړی دلته څه کوي بدنامه کوې مي . زرغونې وویل:

داسي مه وایه ما خپله زما مور او پلار ته دا خبره کړې وه چي زه سبا ته یو میلمه لرم ته مي ورښودلی یې او ستا صفت مي هم ډیر ورته کړی دی، زما مور او پلار راسره ومنله .چي ستا خوښه وي زموږ هم درسره خوښه ده .

زه یقیني ډیر وارخطا سوم چي دا څنګه کیسه سوه او ورته ومي ویل :

دا نه درسره منم، بل چي هر څه راته وایې پر دواړو سترګو یې درسره منم ،خو زرغونې جانې دا کار ډیر راته ګران ښکاري.

زرغونې وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا کېږه مه ،ما خپل مور او پلار ته ویلې دي چې زه له تا سره مینه لرم او دوی هم ما ته د خپلې مینې اجازه راکړې ده . او بل زه درسره یم ستا ولې وارخطا دی ،حتماً به راځې .

ما ورته وویل: چې ته دومره ټینګار کوې نو صحي ده که مرم هم در سره ځمه .

زرغونې وویل:

ولې داسې وایې خدای دې مه وژنه، زه درسره یم هر څه سم دي،دهیچا پروا مه کوه، اوس رخصت راکه سبا شپه لږ وختي راسه زه دي انتظار کومه، اوهلته به ډیري خبري وکړو .

ما هم رخصت ورکې،کله چې زرغونه راڅخه تله ،لکه زمازړه چې یې هم ورسره وړی،ترهغو مې ورته کتل ترڅو چې له سترګو مې پناه سوه، او بیازه هم کورته راغلم ؛حیران تللی وم چې څنګه مور او پلار یې دي هغوی هیڅ نه ورته واي او د دې زړه څومره غټ دی یوه هفته نه کیږي چې سره شناخته سوي یو او بیا مې میلمه کوي،خیر دا ټولي خبري مې پرېښودې او ومې ویل :

که هر څه پېښیږي پیښ دي سي زماد زرغونې د سترګو له خاطره قبول دي، خیر دی که وربانديې بدنامه هم سم پروا نه کوي ،پرته له دېنه خو نور ژوند هیڅ خوند نه کوي ،دا دی سبا ماښام وختي د زرغونې د کور پر خوا ور روان سوم ، پښې مې رېږدې دې وارخطا هم وم څو کور ته یې ور ورسېدم د کور دروازه مې سو که ور وټکوله که ګورم دروازه د زرغونې پلار راخلاصه کړه او راته و یې ویل: راځه زویه ولې ولاړ یې .

ما سلام ور واچوی او ده زما سلام علیک کی او زه هم سرای ته ورسره ننوتلم دزرغونې پلار راته ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د زرغونې جانې میلمه یې ؟

ما ورته وویل:

چې بلې هو هغه زه یم زما په زړه نو یو الله خبر و چې څومره وارخطا وم او څومره په وارخطایي مې څواب ورکوی ،خو ولاړلو په یو خونه کې کښېنستو او دزرغونې مور او زرغونه هم راغله سترې مسې یې راسره وکړه ،زه نو دومره وارخطا وم چې یواځې زرغونه په ما پوهیده،مور او پلار یې نه دي راپوهیدلي ، زرغونې راته وویل:

یخې اوبه درته راوړم .

ما ورته وویل:

هو رایې وړه.

زرغونې اوبه راته راوړي. اوبه مې وڅښلې لږ څه ارامه سوم. دزرغونې پلار پوښتني راڅخه کولې. ما یې ځوابونه ورکول.ترڅو د ډوډۍ خوړلو وخت سو؛ ډوډۍ مو وخوړله چای مو هم وڅښلې،ټول شیان چې خلاص سول،نو د خوب کولو وخت سو، دزرغونې پلار راته وویل :

چې زویه موږ خوبیدیږو ته به هم بیده سې که چیري یواځې بیریږې نو زه به درسره پریوزم ؟

ما ورته وویل:

یا زه یواځې نه بیریږم همیشه یواځې بدیږم ،تاسو بیغمه بیده سی .نو ټولوته مې اجازه ورکړه او زه هم په ځای کې بیده سوم ،له ځان سره دا چورت راولویدی چې نه یې پلار وزرغونې ته څه وویل نه یې مور ورته وویل څنګه خلک دي څنګه رواج یې دی، حیران تللی ومه ماویل څنګه ژرسره شناخته سوو،زه څومره بختوریم چې دزرغونې دکورنۍ په رقم کورنۍ مې ترلاسه کړه، په دغه فکرونو کې ومه چې خوب وړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وم ،یوساعت به نه وو تېرسوی چي د خوني دروازه راخلاصه سوه او یوڅوک خوني ته راغلل.

ما وربانديږغ کړل څوک يې ؟

زرغونې وويل:

بېرېږه مه زه يم،تاخو ويل چي زه نه بېرېږمه .

ما ورته وويل:

ته په دا توره شپه کې څه کوی، ولاړه سه مور او پلار که دي خبر سول قيامت به جوړ کړي ځه ولاړه سه او زما مينه مه بدنامه وه .

زرغونې وويل:

بېغمه اوسه هيڅ نه کيږي هغوی دواړه بيده سول او زه ځني راو وتلمه .

ما ډيري زاری ورته کولې چي ولاړه سه خو زرغونه مي ځای ته راغله، اوله څنګ سره مي کښېنسته، ټينګ يې په غيږ کي ونيولم زه چي يې په غيږ کې ونيولم وريښتان مي ټول جګ جګ ودرېدل، ما ورته وويل:

څه کوې ؟ خوب وينې که څه ، ځان ته دي پام سته .

زرغونې وويل:

ياخوب نه وينم ،تا وينم يواځي تا،ته چي مي له څنګه سره يې ځان ته څه جهان ته مي هم پام نسته . بېرېږه مه زما زړه يې ، زه درسره يم ، اوس به تا ما ته دلاسايي راکوله چي نارينه يې او نارينه خو له هيڅ شي څخه نه بيريږي، ته څومره بې زړه يې او بې زړه انسان کله مينه کولای سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته چي زرغونې دا خبري وکړلې لږ ننګ راته ودرېدی ،چي رښتيا هم دابڅه ده نه بېريږي زه څنګه وبېرېږم، نو ما هم په غيږ کي ټينګه کړه او ورته ومي ويل:

ستا خبري مي ومنلې، چي بې زړه انسان مينه نسي کولای،له دينه وروسته به زه له هيڅا څخه ډار و نه کړم؛ تر ډيره وخته پوري مي په غېږ کي نيولې وه وروسته مي له غيږي ليري کړه او خبري مو شروع کړې ،ماورته وويل:

چي پلاراومورديې څه نوميږي؟

زرغونې راته وويل:

پلارجان مي نظرجان نوميږي،اومورمي مورنوميږي.

ماورته وويل:

ولي دي د مورنوم نه رابښې.

زرغونې وويل:

چي دهغې نوم نه دربښيم،ځکه دمور نوم يې ترهرنامه ښه خوندراکوي .

ماهم بيا پوښتنه نه ده ځني کړې ، وخت ناوخته سو ،نو ما زرغونې ته اجازه ورکړه چي بالا نو ولاړه سه سهار سو، مور او پلار به دي راکښېنستلي يي . زرغونې راته وويل:

په يوه شرط ځمه که يې راسره منې ځمه کنې تر سهار به درسره يم.

ماورته وويل:

ستاهر شرط مي قبول دی خو اوس ولاړه سه بيا به سهارراته ووايې .

زرغونې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهارېږ بيا نسم درته ويلای اوس درته وايم او اوس به يې اورې .

ما هم ورته وويل:

و وايه هرڅه چي راته وايي زماقبول دي .

زرغونې وويل:

شرط دا دی چي سبا به هم راځې بيا مي ميلمه يې.

ما ورته وويل:

پلار به دي پوه سي چي دا ولي هر ورځ راځي له هغوی څخه بد کار دی ،يو څو عمروروسته به راسمه .

زرغونې وويل:

هغوی ما ته پرېږده ته راسه هغه مسوليت يې زما.

ما هم ورسره ومنله ،چي ته وايې نو بيا راځم ،ما خو له خدايه غوښتل چي راسم نو مي زرغونه په زور له خوني را و ايستله او زه بيده سوم .

سهار ناوخته راکښېنستم لمونځ قضا سوی وو ځکه ډېر بې خوبه ومه وروسته بيا دزرغونې پلار نظرجان اکا راغی ما ته يې وويل:

زويه سهار دي په خير ،ماښام به دي خوب کړی وي که يا ؟

ما ورته وويل:

چي ډير ښه خوب مي کړی وو بيخي لمونځ راڅخه قضا سو .

نظرجان اکا وويل:

که دي خوب کړی نو ښه به يي خبري مو ډيري سره وکړې ترڅو زرغونه او مورئې هم راغلې چای مو په ټولو سره يو ځای وڅښلې،تر ډيره وخته پوري هلته وم بيا مي له ټولو څخه اجازه را واخيسته چي زه ځمه خدای په اماني مي له ټولو سره وکړه او له کوره يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووتلم ،او د راتلونکي شپې په انتظار وم، ورځ تیره سوه او شپه سوه نو زه بیادتیري شپې په ځېر د هغوی کورته ورغلم په هغه خونه کي کښېنستم ،په کومه کي چي مي تیره شپه تیره کړې وه ، له نظرجان اکا او کوروالا څه یې ډېر شرمېدمه،بیخي مي ورته کتلای نسوای،بیامي ویل چي خیردی په مینه او جنګ کې هر څه پېښیږي ،تر هر څه وروسته زه بیا لکه د تیري شپې په څیر یواځي بیده سوم او ټوله راڅخه ولاړل،اوس نو خوب هم نه راتلی ځکه پوهېدمه چي زرغونه خو راځي بیا به ټوله شپه په خبرو تیره وو ،په همدې فکر کي وم چي زرغونې دروازه راخلاصه کړه ، دا وار نو زه هم ډېر دلاوره وم ور ولاړسومه په غیږ کي مي ونیوله؛تر ډېر ساعته مي په غیږه پوري نیولې وه. وروسته مي ورته وویل:

چي خدای مو دي تل سره یوځای لري خدای(ج)مودي نه سره جلاکوي .

زرغونې هم وویل:

چي خدای (ج) سره یوځای کړي یو او همشه به سره یوځای یو . همداسي ډېري خبري مو ترسهاره پوري وکړې او د سهار وخت را نږدې وو چي زرغونه راڅخه ولاړه .لنډه دا چي پوره یوه میاشت دغسي مینه او محبت زما اود زرغوني سره جاري وو. تر څو ما او زرغونې دواړو همدا تصمیم ونیوی چي نور په میلمستیا یا په بله بهانه څه نه جوړیږي،واده به سره وکړو او د همېشه لپاره به سره یوځای سو، ما ورته وویل:

سبا شپه زه راځمه ستادپلار او ستا له مور سره خبري کوم چي هغوی څه وا یي خوښه یې ده که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغوني هم را سره ومنله چي بيخي صحي ده.سهارسو او د زرغونې له کوره را و وتلم په دا سبا شپه بيا ورغلم تر هر څه له مخه مي دا خبره ورسره ياده کړه چي ما خو داسي تصميم نيولی چي له زرغونې سره واده وکړم او د تل لپاره سره يوځای سو ستاسو څنګه راسره خوښه ده ؟ زه نور له دې پرته يوه ثانيه هم ژوند نسم کولای دا مي لکه وينه په رګونو کي بهيږي او زما د ژوندنوره خوشالی د دې په لاس کي ده اوس نو تاسي څه راته واياست ستاسو خوښه ده چي موږ واده سره وکړو؟ نظرجان اکا چي زما خبري وا وريدې له خولې نه يې يوه سړه ساه و ايستله او راته و يې ويل:

چي زويه ما به د خدای(ج) بل ارمان نه درلودی چي ته مي زوم سوی وای موږ به له تا بل ښه ځوان چيري پيدا کړو ،ښه خوش اخلاقه او مهربانه ځوان يې خو خبره دا ده چي زرغونه خو ماله يو بل چا سره قول کړې ده زويه . او زه په خپل قول ولاړيم ،بې قولي نه کوم زرغونه خو د بل چا امانت ده .زه يې تا ته نسم درکولای.

ما ور ته وويل:

چي دا خبره خو ما ته نه زرغونې کړې ده او نه هم تاسو راته ويلې د، دا بيا څه عجيبه کيسه ده .

نظرجان اکا راته وويل:

چي رښتيا هم داغسي ده ما ستا زړه نه خپه کوی ما دا فکر کوی چي ته به د زرغونې دوست يې نو په همدې دليل مي نه درته ويل اوس پوه سوم چي ته د زرغونې سره مينه کوې او کيدای سي چي د زرغونې هغه بل نفرکوم چي ما ورسره قول کړی دی ،نه وي خوښ او تاته يې نه دي ويلي ، په دې کي نو زما څه ګناه ده .

ما ور ته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د زرغونې هغه نه وي خوښ نو بیا تاسو ولي دهغې ژوند ورتباه کوی،دا خو دزور خبره نه ده دا خو د خوښي کار دی، زه خو اوس پرته له زرغونې څخه ژوند نه غواړمه ،او نه هم دا غواړم چي پرته لمانه زرغونه دبل چاسي ، خير ته ما ته د هغه نفر ادرس راکړه زه به خبري ورسره وکړم ګوندي زما پر حال يې زړه وسوځي او زرغونه ما ته راپرېږدي او په بدل کي به زه ورته دوه برابر د ولور پيسې ورکړم ،ته اوس ماته دهغه نفرادرس را وښه يه.

نظرجان اکا نه غوښتل چي دهغه ادرس راکړي ،دا پلمه يې راته کول چي زه په خپل قول ولاړ يم ،بې قولي نه کوم ماله هغه سره قول کړی دی .

ماډیر مجبوره کی ترڅو د هغه ادرس راکي ، ما ورته وويل چي زه به له هغه سره خبري وکړم ،چي هغه لا څه وايي که يې نه وه خوښه نو زه به له دې کاره تيرسم ، اخير ته يې ادرس راکی ماهم ادرس ځني واخيستی اوله ځان سره مي وساتی،وروسته د ډوډۍ خوړلو وخت سو ډوډۍ مو وخوړه،ماخو بيخي د ډوډۍ څه خوند هم وانه خيستی،بيخي له ژونده بيزاره سوم چي اوس به څه کوې په هرصورت دډوډۍ وخت هم تيرسو او د خوب کولو وخت سو، نظرجان اکا اجازه راڅخه وغوښته ؛ماهم اجازه ورکړه ،دوی ولاړل بيده سول او زه په خپل ځای کې پرېوتلم ډير فکر مي خراب وو ، چي دا څنګه کيسه جوړه سوه،که هغه سړي ما ته زرغونه نه راکوله، زه به بياڅه کوم څه حال به مي وي ليونی به سم،مړ به سم صحرا ته به ولاړسم څه به سم ، بيا مي خپل ځان ته تسلي ورکوله چي خير دی خدای(ج) خو هميشه د ميئنانو مل وي ،بس توکل مي پر خدای تعالیٰ کئ او په دغه وخت کي زرغونه هم راغله راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیده سوی خوبه نه یې ؟

ما ورته وویل:

ستا فکر مي اوس لا هم خوب ته نه پریږدي،تا خو ماته هیڅ هم د هغه بل سړی په باره کي نه دي ویلې،هغه څوک دی او څه کارو بار کوي؟

زرغونې راته وویل:

چي زه له تاپرته له هیچا سره واده نه کوم ،نه مي ستاپر ته بل څوک په کار دي،زما خپله هغه سړی نه دی خوښ او پلار مي په زور هغه ته ورکوي، ته بیغمه اوسه زه ستاوم او ستا به یمه.

ماورته وویل:

دا چي تا راته دا ډاډ را کی نو زه به هم بیغمه سم ،ښه کچیري ته زمانسوې بیا څه کوې ؟

زرغونې وویل:

که مي نور څه په وس نه و پوره ځان وژنه کوم.

ما ورته وویل:

درواغ خوبه نه راته وایې ؟

زرغونې وویل:

بیا به هغه ساعت سره ګورو او خبر به سې.

ما ورته وویل:

تاد دې کیسې په باره کي ولي اول نه راته ویل.

زرغونې وویل:

ماته نه خفه کولې، هسي هم زه ستایم هغه خو بیخي په کارهم نه لرم که هر رقم وي او ته زما مینه یې نو ما په دې خاطر تا ته نه ویل ځکه ناحقه خفه کیدل هم صیحح کارنه وي،ما دا فکر کوی که

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته و وایم نوته به راځخه خفه سې او ستا خفه کیدل راته ډیر ګران ښکاریدل.

ما ورته وویل:

بېغمه اوسه سهار زه ورځم په هر رقم چې وي تا د ځان کوم،ته زما یې زما لپاره وې او زما به سې .

زرغونه خوشاله سوه او سو که موسکی سوه او و یې ویل:

خدای دي وکړي چې ته زما اوزه ستا سم.

ما ورته وویل:

که ته ملګرتیا را سره وکړې بیا مو هیڅوک نسې سره جلا کولای .

زرغونې وویل:

زما سر تر تا قربان دی ،ته چې هرڅه راته وایې زه یې کوم،لنډه دا چې دا شپه مو هم په دغو خبرو باندي تېره کړه . زرغونې ته مي اجازه ورکړه او زه په ځای کې بیده سوم،بیخي خوب نه راتی خوا مي ډیره بده وه ،ناحقه چورتونه را لوېدل،تر څو سهار سو لمر را وختلی او زه په ځای کي ویښ پروت وم،سهار ټوله راغلل چای یې هم تیاري کړي وې ،د سهار چاي مي هم د زرغونې په کور کي وڅښلې ،تر نهو بجو پوري هلته وم او وروسته یې له کوره را و وتلم او د بازار پر خوا روان سوم د هغه سړي ادرس راسره دی پوښتنه پر پوښتنه تر څو چې هغه نفر مي پیدا کړی کوم چې نظرجان اکا ورسره د زرغونې قول کړی وو ،هغه نفر یو دوکاندار وو او یو دوکان یې درلودی دپرچون دوکان یې کوی او په دوکان کي ورسره نور ملګري هم ناست وه، ما ورته سلام وا چوی، دوی هم په ټولو زما سلام علیک کي، وروسته مي ورته وویل:

چي دوکاندار په تاسو کي څوک دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو جگ ځوان را ولاړ سو راته و يې ویل:

خیرت خوبه وي ؟ زه دوکانداریم څه دي ویل .

ما ورته وویل:

ډیر مهم شی مي په کار دی ،خو په دوکان کي درسره نسته.

احمد راته وویل:

چي دا څنګه مهم شی دی چي په دوکان کي نسته ،چي زما په دوکان کي نه وي نو له یو بل ځای به يې درته راوړم .

ما ورته وویل:

په دوکانو کي هغه شي نه پیداکیږي .

هغه راته وویل:

زه پوه نه سوم اصلي موضوع څه ده سر مي راخلاص کړه .

ماو رته وویل:

ته را یوګوښې ته سه نو به درته وایم.

احمد هم راسره ومنله او له دوکانه راکښته سو انډیوالانو یې وویل کچیري ډیرضروري کار وي نوموږ به له دوکانه ولاړسو.

ماورته وویل:

نه دیو څو دقیقو لپاره مي یواځې د احمد سره کاردی،موږ دواړه له دوکانه راګوښې ته سولو او یو غلی ځای کښېنستو ، لومړی ما ځان ورته معرفي کی، وروسته احمد هم خپل ځان راته معرفي کي او هم يې انډیوالان ،چي انډیوالان ترخپلو وروڼو څخه هم راتیر دي، دغه زما دوکان دی بوره،پلمېټ او نور دغسي شیان پکښې خرڅوم .

ما ورته وویل:

ډیر ښه زه د یو کار لپاره راغلی یم، ستا نه په ډیر عجز یو شی غواړم .خدای دي وکړي چي را یې کړې ډیر زیات ضرورت ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لرم ،بې له هغه ځخه ورځ مي شپه وي شپه مي ورځ، زه لمن هم درته نیسم ، په پښو کي دي لوېږم پښې در مچوم،تر خپل ژوند راته ډیر ارزښت لري.

احمد وويل:

چي دا څه شي دی چي ته دومره ضرورت ورته لرې، راته و وایه چي زما سر دي هم په کاروي تر تا به یې قربان کړم .چي ته پرته له هغه څه هیڅ نسې کولای.

ما هم دستي زرغونه ور وښوله او خپله ټوله کیسه مي ورته وکړه چي ما مینه ورسره کړې ده اوس یې هم ورسره کوم او زرغونه هم له ما سره مینه کوي ،تا به تر اوسه پوري هغه لیدلې هم نه وي،خو د هغې پلار نظرجان اکا له تا سره قول کړې ده ،ما ته یې نه راکوي او پرماباندي ئې پلار او مور هم راضي دي ،صرف خبره تر تا پوري معطله ده ،که ته هم راسره راضي سوې نو زه به ستا د ټول عمر احسان منونکی او نیکي ومنم .

کله چي ما دا کیسه احمد ته وکړه .نواحمد راته وويل:

د خدای ساده ته هم په همدې دام کي ګیر راغلی یې، زه خو پکښي ګیر ومه ، که ته په خبر وې نو تا څه کول.

ما ورته وويل:

څنګه دام څنګه کیسه ده زما ستا په خبرو سر خلاص نسو .

احمد راته وويل:

چي زه ټوله کیسه درته کوم ته به غوږ راته نیسې، کله چي مي کیسه درته خلاصه کړه بیا به پوښتنه راڅخه کوې، تر هغو چي مي کیسه نه وي خلاصه کړې یوه پوښتنه به لاهم نه کوې .

ماهم ورسره ومنله چي صحي ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد خپله کیسه داسي وکړه :

دغه مي دوکان دی پخوا مي پلار هم دغه دوکان کوی او د پلاره اوس ماته پاته دی زه يې خپله کوم پلارمي سپین بږيری شوی دی خپله ګزاره مو ښه باندي کیږي او له خپل ژوندڅخه ډير خوشاله يو، د خدای تعالیٰ شکر ګزاره يو څه ښه ده،خو چي له کله راهیسي د زرغونې پلار دوکان ته راغلی دی له هغې ورځي تر اوسه مي بیا خوشاله ورځ نه ده لیدلې، يوه ورځ ماپښین تقریباً څلور بجې به وې چي د زرغونې پلار مي دوکان ته راغلی او د کور لپاره يې سودا را څخه يو وړل، جیب ته يې لاس کی چي دسودا پیسې راکړي ،چي ګوري پېسې ئې په جیب کي نسته ،نو راته و يې ویل چي پیسې خو مي کور پاته سوي دي اوس خونسته سبا به يې انشاالله درته راوړم کور مي هیري سولې ما چي دا ده سپیني بږيري ته وکتل نومي ورته وویل پروا نه کوي سبا به يې راته راوړې، بابا هم کور ودانی راته وویل او سودا يې راڅخه يوړه ،په دا سبا ورځ بیا راغی لس بجې به وې دوکان ته سلام يې را واچوی . بابا دغه نظرجان اکا درته یادوم په دوعاوو يې شروع وکړه دومره دعاوي يې راته وکړې چي خپلي مور به هم تر اوسه نه وې راته کړي، دا يې راته وویل:

چي پرون هیڅا پورنه راکوی او تا پور راکی ستا کور دي ودان وي ،ما دا خبره کور هم وکړه چي داسي يو ښایسته ځوان رابانديي مهربانه سو او پور يې راکی په کورکي هم ټولو دعاوي درته کولې چي خدای دي يې ښاد لري په نه شناخت کي يې درته پور درکړی، دغه دي پیسې دي کوردي سل ځله ودان .

ما هم خپلي پیسې ځني واخستلې خپل انډيوالان هم را سره وه ،نظرجان اکا راته وویل:

نن ماښام ته مي میلمه يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما له ځان سره سوکه وخندل چې پروا نه کوي بابا زه میلمستیا څه کوم پور خو زه هر چا ته ورکوم او هر دوکاندار چې چاته پور ورنکړي کله يې دوکان چلیږي او هر وخت خو له چا سره پیسې نه وي ګاى کرياب ګاى درياب ،دا خو ډیر عادي کار دی.

خو نظرجان اکا ډیر راته ټینګ سو چې په هر رقم وي راسره ځې به، تر څو زه یې ډیر مجبوره کړمه او انډیوالانو هم راته وویل:

ورسره ولاړسه میلمستیاده میلمستیا څنګه پرېږدې ،نو مې د نظرجان اکا سره وعده وکړه چې درسره ځمه ، ته ماځیګر ناوخته راسه ،ماته خوستاسو کورنه دی معلوم نو به سره ملګري سو .

د نظرجان اکا هم همدا خبره راسره خوښه کړه او راڅخه ولاړي، انډیوالانو مې ویل چې دا رښتیا ده چې سپن ږیری لکه کوچنیان داسي وي چې ښه ورسره وکړې ښه درسره کوي، تا پرون پور ورکړ نن یې ملمستیا درته کړې ده، موږ ته خو پردي پرېږده خپلو میلمستیا نه ده کړې، ټولو انډیولانو دا راسره خوښه کړه چې ورسره ولاړسم.

ترڅو چې ماځیګر سو او نظرجان اکا راغلی،په هغه ورځ مې دوکان هم وختي قلف کئ او له نظرجان اکا سره راغلمه د دوی کور ته ، نظرجان اکا کورته ننوتی او زه یو څو دقیقې دباندي ولاړ وم، ترڅو نظرجان اکا بیرته راغی او زه یې کورته بوتلم او په یوه خونه کي کښېنستو اول یې چای راته روړلې چای مې وڅښلې او د ماښام د لمانځه وخت سو د ماښام لمونځ مو وکی، نظرجان اکا پوښتني راڅخه کولې اوما جوابونه ورکول ،ترڅو اخیرته یې د واده پوښتنه راڅخه وکړه چې تا واده کړی دی؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر اوسه مي نه دی کړي، وروسته يې کومه ما چي دا خبره ورته وکړه نو نظرجان اکا سوکه له ځان سره موسکی سو زما يې په موسکي کيدو باندي سر نه سو خلاص چي دی په کوم خاطر باندي موسکی سو، سر مي پسي و نه ګرځوی د ډوډۍ خوړلو وخت سو ډوډۍ يې راوړله او ډير ښه خوند يې هم وکی، څو رقمه شيان يې راته پاخه کړي وه ډير تکليف يې ايستلی وو، ډوډۍ مو وخوړله بيا يې چای راته راوړلې وروسته تر چايو ما دماخوستن لمونځ وکی او د خوب کولو وخت سو، ما نظربابا ته وويل زه ځمه يوځل تشناب ته.

نظرجان اکا هم زه تشناب ته بوتلم وروسته تر تشنابه راغلم خوني ته، که ګورم د نظرجان اکا لور هم په خونه کې ناسته ده زه چي کله خوني ته ورداخل سوم ،دا راولاړه سوه او زما سره يې په لاس ستړې مسې وکړه، دغه لور يې کوم چي زرغونه نوميږي او بله لورهم نه لري، اوته وائي چي تابه تراوسه پوري ليدلي هم نه وي خير وروسته مي له څنګه سره کښېنسته زه نو دومره شرمېدم چي توبه، هيڅ مي ورته کتلای نه سوای سر مي ټيټ اچولی وو نه خبري ورسره کولای سم او نه هم پوښتنه تر څو چي زرغونې خپله پوښتنه راڅخه وکړه چي زما په خيال شرمېږې که څنګه ؟

ما بيا هم له شرمه هيڅ جواب نسو ورکولای .

اخير ته نظرجان اکا راته وويل:

چي احمده زويه! ما ته خو خوب راغلی زه بيدېږمه، ستا سره زرغونه سته هر وخت چي بيده کيدې بيا بيده سه زه درنه ولاړمه دا خبري يې وکړلې او نظرجان اکا د دې خوني څخه خپلي خوني ته ولاړی او بيده سو، موږ يې دواړه په خونه کي يواځي پرې ښودو ،په رښتيا چي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظرجان اکا دا کار چنداني خوند رانکړی چي خپله ولاړی بیده سو او لور يې ما ته يواځي راپرېښوده.

اوس نو زه او زرغونه دواړه پاتي سولو بل هيڅوک نسته زه خبري هم نسم ورسره کولای، او زرغونه پوښتني راڅخه کوي او خبروته مي مجبور وي خو زه بيا هم څه نه سم ورته ويلای بيا يې راته وويل:

خوب درځي؟

ما ځان ځني خلاصوی چي ځني خلاص سمه اوراڅخه ولاړه سي نو مي ورته وويل بلي وو پرون مي هم خوب نه دی کړی،اوس به بيده سم ته ولاړه سه.

زرغونې وويل:

ځای در واچوم .

ما ورته وويل:

وو که ځاي را واچوې نوډ يربه ښه سي .

زرغونې وويل:

تر اوسه دي ولي خبري نه کولې ما درته دغه بهانه کوله چي ګوندي پر خبرو راسې اوس دي بيخي خوب ته نه پرېږدمه اوما خو خوب ته نه يې را غوښتی .

ماچي هرڅه او هره بهانه ورته وکړه نه يې پرېښودم اخير ته يې زما لاس په لاس کي ونيوی زه يوڅه وارخطا سوم چي داڅه کوې،ترڅو اخير زه هم يو څه دلاوره سوم او ماهم ورسره خبري شروع کړې ،ډيري خبري مو وکړې اخير ته يې راته وويل:

چي پلار مي ويله تا واده نه دی کړی او ما هم نه دی کړی ما به له خدايه هميشه دغه سوال کوی چي يو سخي سړی مي په نصيب

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي، او له تا ما سيوا بل همداسي سخي سړی خو پردې دنيا نسته او زه غواړمه چي له تا سره واده وکړمه ستا راسره خوښه ده که یا؟

دا خبري چي زرغونې ما ته وکړې زه ډير حيران سوم او ډير ځني وبېرېدمه چي دا خو يوه نجلۍ نه ده بلکي يوه بلا درسره ده، انجوني خو دکړپ څخه هم بيرېږي او شرميږي او دا په اوله شپه په نه شناخت کې راسره دواده خبري کوي، نومي زرغونې ته وويل:

زه به کور مشوره وکړم چي کور مي په دې هکله باندي څه واي.

زرغونې وويل:

ته به کور مشوره کوې بيا به راته وايې څومره ډير وخت به تير سي.

دا يې راته وويل او نوره هم رانږدې سوه بيخي سره څنګ پر څنګ سولو ، کله چي مي څنګ ته راغله ما يې هم مخ ته وکتل، کتل نه وو قتليدل و تاته خو معلومه ده چي څومره ښايست الله پاک ورکړی دی،هوښ مي له سره ولاړی او يوخمار حالت راباندي راغی.تر ډيره وخته نشه غوندي ومه ځکه زما هم د ځوانۍ موسم و غرق سومه دومره خوند يې خالي دا ليدو راکړ چي زه يې د مخ و شغلو ته حيران سومه،زه لا په همدې چورتونو کي وم چي زرغونې وويل:

خوب درغلی؟

ما ورته وويل:

يا خوب اوس نه راځي،ته چي مي وليدې خوب هم راڅخه وتښتېدی.

زرغونې وويل:

ځايونه به واچوم او په ځايو کي به خبري سره کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وويل:

ته هم دلته زماسره بيدېږې؟

زرغونې وويل:

ولي کوم اعتراض خوبه نه لرې زه هم دلته بيدېږمه او هغه هم ستا له څنګ سره.

ما ورته وويل:

ولاړه سه پلار او مور به دې درته انتظار وي او ستا په فکر کې به وي ته نو يواځې څه راسره کوې مايواځې پرېږده زه نه بېرېږمه.

زرغونې وويل:

خيردی ته راسره يې دوی هم هيڅ فکر نه کوي اوزه تايواځې کله پرېښودلای سم ته يواځې بېرېږې زه درباندې پوهېږم.

ما هم ورته وويل:

نو سمه ده ستاکار دی او ستا خوښه ده زرغونې هم ځايونه څنګ پر څنګ واچول ، زه پر خپل ځای بيده کيدمه ،زرغونه له خپله ځايه راغله او زما په ځای راسره ننوته.

او راته و يې ويل:

ما خو بيده کيدو ته نه يې راغوښتی.

ما ورته وويل:

نو د څه لپاره دې راغوښتی يمه زما څخه ليرې سه او پر خپل ځای دې پرېوزه .

زرغونې وويل:

زما او ستانو څه فرق سته دواړه سره يو يو دايې راته وويل او په ساتيريو يې شروع وکړه . ما هڅه کوله چې مخنيوي يې وکړمه خونه يې پرېښودمه ،ترڅو چې زما هم د صبر کاسه ورته ډکه سوه او و دې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجبوره سومه چي زه هم ساتيری ورسره شروع کړم نو ما هم ساتيری ورسره شروع کړی دومره سات مي ورسره تيرسو چي تر اوسه مي هم د هغې شپې خوند په خوله کي دی ،خو شپه مو ډيره خوندوره تيره کړه زه هيڅ نه سوم په پوه چي څنګکه دا اوږده شپه راباندي دومره لنډه سوه،اخيرمي زرغونې ته وويل چي ډيرناوخته سو اوس ولاړه سه.

زرغونه هم ولاړه سوه ځايونه يې ټول کړل او راته و يې ويل زه به چای تياري کړم او پلار به مي درته راواستوم صحي ده ما ورته وويل بيخي صحي ده،زرغونه له خوني را ووته اوله هغې خواڅخه نظرجان اکا راغی نظرجان اکا راته وويل احمده زويه خوب دي وکئ ؟ ما ورته وويل چي هو ډير ښه ارام خوب مي وکئ تر سهاره په هيڅ شي نه يم خبر سوی .نظرجان اکا وويل ښه دی چي خوب دي کړی دی، ما او د زرغونې پلار خبري کولي چي زرغونې چا ی راوړلې، چای مي هم له دوی سره وچښلې او رخصت مي څني وغوښت چي زه ځمه دوکان ته .

نظرجان اکا هم رخصت راکی او راته وويل:

چي سبا ماښام به هم راځې .

ما خو له خدايه همدا غوښتل چي يو موقع راته پيداسي او بيا راسم، خو نظرجان اکا ته مي داسي وويل :

چي کور دي تل ودان وي همدغه يوه ميلمستيا مي بس ده،په زړه کې مي ويل داسي نه وي چي راته ووايي چي ستا خوښه ده.

خو نظرجان اکا راته ټينګک سو او و يې ويل:

چي يا حتماً به راځې که نن ماښام نه راځې سبا ماښام خو به خامخا راځې،بالا خو سره انډيوالان يو .

ما هم ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

داچي ته دومره ټينګېږي، نو پر دواړو سترګو به راځمه،صحيح ده اوس درڅخه ولاړم تربيا ليدو مو پر خداي (ج) سپارم او له کوره يې را ووتلمه، راغلم دوکان ته دوکان مي خلاص او پاک کړ او پر خپله چوکۍ کښېنستم ،دوکانداري مي شروع کړه د ځانښت خوا وه چي انډيولان مي هم يو، يو راځي ترڅو ټوله سره يوځای سولو،نو له ما څخه يې د تيري شپې د ميلمستيا پوښتنه وکړه چي ميلمستيا دي په خير سول.

ما هم ټوله کيسه له سره تر پايه ورته وکړه ،ځکه انډيوالان مي وه اوله انډيواله خوهيڅوک هم څه نه پټوي ،انډيوال خو چا ته سمه لاره ښي او دا متل دی چي خان يې په ياران يې کنه نوخاوري د بيابان يې او بل دا چي د زړه حال هغه چاته واياست چي هغوی يې تاسو ته واي،ما چي و دوی ته دا خپله کيسه کوله ټوله حيران پاته سول، ما ورته وويل:

تاسو زما کيسې ته غوږ واست که په خپلو فکرونو کي غرق سوي.

ټولو راته وويل:

په رښتيا چي ډيره خوندوره اوډيره نابلده ميلميستيا دي خوړلې ده ،خدای درباندي مهربانه سوی دی خپلي ميلمستياوي خوره ښه کيسه کوه نوره کيسه هم سته که خلاصه سوه؟

ما ورته وويل :

چي يا خلاصه نه ده بله خبره خو لا دا ده ما ته يې دواده کولو پشنيهاد هم وکی،چي واده به هم راسره کوي ،زه اوس څه وکړمه تاسو ما ته څه مشوره راکوئ ايا زه دا واده رسره وکړمه او که يا ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو راته وویل چي ولي يې نه کوې که دي خوښه سوې وي،هسي باندي بسم الله کړه، ته هم ځوان يې تر څو به واده نکوې، ټولو سو که وخندله او و يې ويل: ياره ته خو يوڅو ميلمستياوې ورسره وخوره وروسته به واده ورسره وکړې ځکه تر واده خو دغه شپې ډيري مزداره وي.

ما ته هم خندا راغله او ورسره خوښه مي کړه چي ستاسو خوښه سوه زما هم خوښه ده او ميلمستياوي به ورسره و خورم بيا به واده ورسره وکړم اوس نو د سبا شپې د را رسېدو په انتظار وم چي کله به سبا شپه سي چي زه يې کورته ورسمه .خير سبا شپه هم را ورسيده او زه د زرغونې د کور پر خوا ورغلمه ،کورخويې دا وار راته معلوم وو يواځي ور روان وم،هلته چي ور و رسېدم دروازه مي ورو ټکوله، چي د نظرجان اکا بړغ مي واوريدی.چي راته وايي:

احمد جان يې؟

ما ورته وويل:

وو احمد يمه.

نويې دروازه راته خلاصه کړه ، سترې مسې موسره وکړه او د کورخوني ته ننوتلو هغه خونه وه کومه چي تيره شپه مي هم پکښي تيره کړې وه ، زه کښېنستم او زرغونه هم راغله له هغې سره مي هم سترې مسې وکړه او دا واري نو د زرغونې مور هم راغله، هغه په تيره شپه نه وه راغلې ،هغې هم سترې مسې راسره وکړه او ټول په هغه خوني کي سره کښېنستلو .

نظرجان اکا راته وويل:

چي زما دا خيال و چي ته به را نه سې ځکه ډير ناوخته سو.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي راتلمه خو سل په سله کې ځکه وعده مي درسره کړې وه اوزه چي له چاسره وعده وکړم نوهغه وعده پرځای کوم.

نظرجان اکا وویل:

ښه دی چي پر وعده هم ولاړ یې نوډیر ښه.

ما ورته وویل:

وعده خو قول دی او قول کول خو قسم کول دي .

نظرجان اکا وویل:

صحیح ده نو لاس یې د زرغونې د مور خواته ونیولوی او و یې ویل دا زما کورداري ده او د زرغونې مور ده ،تیره شپه دورور کره میلمنه وه، نن راغلې ده او ته مي ورته معرفي کړی یې .

ما ورته وویل:

ډیر ښه سو چي رامعرفي دي کړه . داچي د زرغونې مور ده زما هم مورده.

نو د زرغوني مور هم دعا راته وکړه چي زویه کامیابه اوسې ستاجوړه خو هیڅ ځاي نسته ته دومره ښه سړی یې چي بل نه جوړیږي.

ما هم مننه ځنې وکړه اور ورته و مي ویل:

موري تشکر دا چي زما دومره تعریف کوی ، وروسته مي زرغونې ته وکتل، زرغونې نو ځان داسي سنګار کړی وو چي توبه ښایسته کالي یې اغوستي وه، ږغ مي نه ورته وکی له ځان سره مي ویل چي سره یواځي شو بیا به پوښتنه ځني کوم چي ولي دي ځان دومره سینګار کړی دی ،خیر دا وار نو له ټولو سره ښه په دلاوری سره ږغیږم او څه جانداري هم راڅخه کیږي ،خبري موسره کولاې او زما تلوار و چي دوی ژر راڅخه ولاړسي؛ زه او زرغونه یواځي پاته سو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه تیري شپې په رقم نظرجان اکا او کورداري یې دواړه رخصت راځخه و غوښتی چې موږ بیدیږو.

ما او زرغونې هم اجازه ورکړه زه دومره خوشحاله سوم چې توبه دستي مي زرغونې ته وربړغ کړل چې څنګ ته مي راسه ، زرغونه مي هم څنګ ته راغله او لږځه خوابدې راته معلومه سوه .ما پوښتنه ځني وکړه ولي داسي خوابدې معلومېږې ناروغه یې که کوم بله خبره ده ؟

زرغونې وویل:

چي که په دې موضوع خبر نسې ښه به وي ،وروسته تردي ویلو یې موسکی سوه چي خیر هیڅ خبره نه ده پرېږده یې.

زه یو څه په تشویش کي سوم او ورته و مي ویل چي هره خبره وي خامخا به ما هم په خبروې کیدای سي چي کومک درسره وکړم .

زرغونې وویل:

زما پر پلار باندي د یو چا پینځوس زره افغانۍ باندي دي،اوس فعلاًیې موږ نه ورته لرو او هغه یې غواړي ،وایي که په زور وي که په رضا ماته به خپلي پیسې را کوی،موږ ټول یې ډیر پرېشانه کړي یو چه له کمه یې ورته پیدا کړو .

ما ورته سوکه وخندله او ورته ومي ویل:

دا خو د پرېشانۍ خبره نه ده زه خو یمه زه یې ورکومه دا خو دومره پیسې نه دي ،پیسې څه شي دي که زما سر دي هم په کار وي دربه یې کړمه ،تاسو ولي دومره وارخطا کړی دی ،سهار دي پلار زما دوکان ته را وا ستوه زه به یې ورکړمه .

زرغونې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تاخو مي هيڅ زړه نه کيږي دومره پيسې خوچې ته ورکړی نو ستا کارو بار خرابيږي.

ما ورته وويل:

چي ستا نه راباندي زړه کيږي نو صحي ده ،زه سر له سبا بيا هيڅ کله هم د لته نه راځمه.

زرغونې زما پر خوله لاس ونيوی او راته و يې ويل:

داسي مه وايه زه به څه کوم چي ته نه يې ټوله دنيا به راته اورسي،صحي ده چي ته يې ورکوې نو سهار به مي پلار در واستوم،زرغونه پوه سوه چي دا کار خو و سو دستي يې دا راته وويل :

تا کور مشور وکړه که نه؟

ما ورته وويل:

مشوره مي وکړه خو يو څه وخت به سره صبر سو،تلوار په دې کار کي په کار نه دی.

زرغونې وويل:

يو څو عمر وروسته! ښه ستاخوښه ده خوزه بېرېـږمه چي له لاسه دي ورنکړم ؛دايې راته وويل او په غيږ کي يې د يوڅو شيبولپاره ټينګ کړمه.

ما ورته وويل:

بيغمه اوسه تر تا زما ډير ورته تلوار دی او هم ترتازه ډير بېرېږمه چي زماله لاسه هم ونه وزې، اوس که مي ټوله هست او نيست پرتا ولاړ سي نه دي پرېږدمه، لنډه دا چي دا شپه مو هم په ډيري خوشالی سره تيره کړه سهار سو د چايو وخت وو چای مو يوځای وخوړلې او نظرجان اکا ته مي وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زه دوکان ته ځمه پر لس بجې راسه هغه پیسې کومي چي پرتا باندي دي هغه به درکړم،ماته زرغونې ټوله کیسه کړې ده .

نظرجان اکا او کورداري یې بیا دعاوي راته کولې او زه ځني راغلم دوکان ته لس بجې به وې چي نظرجان اکا راغی ما پیسې ور برابري کړې وې پیسې مي د انډیوالانو په مخ کي ورکړې او د چایو ست مي ورته وکئ، خو چای یې نه راسره څښلې او راڅخه ولاړی، انډیوالانو مي ویل چي څومره ډیري پیسې دي ورکړي دومره ډیري پیسې یې څه په کولاې ،په لږ موده کي سره شناخته سواست او دومره ډیري پیسې دي ورکړې .

ما ورته وویل:

د یوچا پر باندي وې له دوی سره اوس نه وې ما وعده ورسره کړې وه بیرته یې راکوي .

انډیوالان مي نور څه ونه ویل،بیرته په خپل مجلس سره اخته سوو. دا واري خو نظرجان اکا نه وه راته ویلي چي څه وخت راسه،خو په دې کي څلور شپې ووتلې نه د نظر بابا درک وو نه زه ورغلی وم، په دا پینځمه ورځ مي د ځان سره وویل:

که نن نه راغلی زه خپله ورځمه، اوس خو سره شناخته سوي یو، تر ماځیګره ورته معطله ومه ؛خو نظرجان اکا نه راغلی ، ما هم دوکان بند کی او بې سته یې کور ته ورغلمه ؛ دروازه مي ور وټکوله او خپله نظرجان اکا دروازه راخلاصه کړه، سترې مسې مو سره وکړه او ولاړلو خوني ته زرغونه او مور یې هم راغله هغوی هم سترې مسې راسره وکړه او په خونه کي کښېنستلو، خبري مو کولې خو زرغونې په مات زړه خبري راسره کولې حیران ومه چي نن بیا ولي داسي خوابدې ده ،زه په دغه فکرو کي ومه چي زرغونې سوکه راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیري وې دا دونه عمر نه دي پوښتنه کول نه حال نه احوال ځومره په زړه سخت یې ،له ما څه خوابدي یې کچیري ما کومه خطا یا بده خبره کړې وي نو ما ته بخښنه وکړه، اول ځل مي د میني دی هغه هم له تا سره اوس یې له تانه زده کوم او ته به ماته مینه را زده کوې .

زه وارخطا سومه چي مور او پلار یې وانه وري ما ورته وویل:
وروسته به ږغیږو اوس خودوی دي .

زرغونې په زوره وویل:

دوی دي وي زه خو له تا سره مینه لرمه نو څه که هرڅوک راخبر سي پروا مي نسته او ته له ما سره مینه نه کوې نو ځکه بېرېږي.

کله چي زرغونې دا خبري راته وکړې له خواشینی څخه مي سر سره وګرځېدې؛ او ورته ومي ویل:

زه بېرېږمه نه بلکي زموږ کره میلمانه راغلي وه له هغوی سره اخته ومه ، کنې ستا پوښتنه خو مي حتماً کوله او خدای(ج) دي هغه ورځ نه راولي چي زه به ستا څخه خوابدی یم، زه له هغو میلمنو سره مصروف وم ، هغه مي څنګه یواځي پرې ایښي وای، یا ته راته و وایه،ایا زه ملامت یم چي ستاپوښتنه مي نه کوله ؟

زرغونې راته وویل:

ښه چي داسي کیسه ده نو بیا نه یې ملامت رښتیا هم میلمه د خدای(ج) دوست وي او میلمانه خو هغه څوک کوي چي د خدای(ج) دوستان وي ، وروسته په خپله سپینه خوله داسي په هنرمنانه انداز سره موسکی سوه چي توبه ما چي د دې دا سوکه موسکي کیدل ولیدل دومره خوند یې راکی چي خمار مي باندي مات سو او له خدایه(ج) شکر ګزاره سوم چي داسي یو ښکلی نعمت یې را باندي پیرزوکړی دی،زما زړه ته نو زرغونه دومره نږدې کیده لکه د خپل زړه دربیده تر هغه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته نږدې وه، زه د خوند په دنیا کي غرق ومه چي نظرجان اکا راته وویل:

احمده نن خو مو بینډۍ پخې کړي دي که داسي خبر وم چي ته راځي نو ښه شیان به مي درته پاخه کړي وای.

ما ته د تظرجان اکا دغه خبري ډیر زور راکی .خوږغ مي ونکئ.

بیا یې راته وویل:

خدای(ج) دي وکړي چي په بینډیو غاړه راسره وباسې، رښتیا بینډۍ دي خوښي دي .

ما ورته وویل:

چي یاداسي نه ده،پیازدي وي په نیاز دي وي ته خو لا بینډۍ ښه یې، زه خو د ښه ډوډۍ لپاره نه راځمه زه خو ستا سو په خاطر راځمه که ډوډۍ نه وي هم هیڅ پروانه کوي پر خالي سترخان درسره کښېنم او خوشاله به یم .

نظرجان اکا راته وویل:

زموږ د ټولو په خاطر راځې که یواځي د زرغونې په خاطر راځې؟

زه حیران سومه چي زرغونې لکه چي دوی هم را خبر کړي دي، نو زه هم ورسره سپین سترګی سوم چي نو تاسو چي وایاست د زرغونې په خاطر راځمه؟ .

نظرجان اکا وویل:

زه پوهېدمه چي دغسي به وا یې .

زرغونې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحي ده چي دی زما په خاطر راځي تاسو اوس دا بحث پرېږدي زه څمه ډوډۍ راوړمه زرغونه ولاړه په ډوډۍ پسي زه او نظرجان اکا او دزرغونې مور پاته سولو، نظرجان اکا راته وویل :

چي احمده زویه ! له کومي ورځي څخه چي ته زرغونې لیدلی یې بیا تر دا اوسه ،زرغونه یو رقم چورتي ښکاري زه باندي پوهېږم چي مینه او محبت یې درسره پیدا سوی دی، ما به مخکي ستا د لیدلو نه زرغونې ته ویل چي لوري د پلانکي زوی دي رانه غواړي ښه تعلیم یافته او ښه ځوان دی او ښه کورنی یې هم ده هغه ته به دي ورکړم، ستا څنګه خوښه ده پیسه داره او د ښه نامداري کورنۍ خاوندان هم دي.

خو زرغونې لور مي په هیڅ رقم نه راسره منله یوه بهانه نه یوه بهانه به یې راته کول ،خو تیره شپه مي ستا دا ورته وویل چي له ده سره واده کولو ته تیاره یې زرغونې راته و ویل چي پلارجانه چي ستاسو هر رقم خوښه وي زما در سره خوښه ده، تا سو پر ما حق لری چي هر ځای مي ورکوی هرچاته مي ورکوی زه څه نه وایم، دا زما کارنه دی ستا او دمورجاني کار دي.

زه اوس تا ته دا وایم کچیري له زرغونې سره دي واده کول زړه وي او د کورنۍ دي هم خوښه وي ، نو موږ درباندي خوشاله یو ته په دې کي څه وایې؟

ما چي ده نظرجان اکا دا خوږې او ښایستې خبري وا وریدلې دومره خوشاله سوم چي په کالوکي نه ځاېدمه ، دستي د زړه دریده را ولویدل او یخ مي کیدی ،ځکه ما خو پر اسمان غوښتل خو خدای(ج) پر مځکه په لاس راکړه؛ نو مي ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

که تاسو خوشحاله یاست زه خوبیخي ډېر خوشاله یم او بل دا چي که زما د کورنۍ هم نه وي راسره خوښه زماخوښه ده، او دا به ستاسو پرمالوی احسان وي چي ماته زرغونه راکړی .

نظرجان اکا راته وویله:

صحي ده زموږ خو درسره خوښه ده ، لور مي ځوانه او پېغله سوې ده دواده کولو وخت یې دی او اوس زمانه هم بیخي سره خرابه ده چي هسي واده کیږي ښه ده، زه په خوشاله یم ته بیا هم خپل کور له ټول فامیل سره مشوره وکړه که له موږ سره مو دوستي زړه کیږي،زموږ خودر سره خوښه ده نو به په بسم الله کړو.

ما نظرجان اکا ته وویل:

چي ته بېخي بېغمه اوسه که مي د کور دا دوستي راسره خوښه هم نه وي، زه دا دوستي خپله په خپله خوښه کوم ، زه به سبا نه بل سبا خبردرکړم ،موږ په داغه خبرو اخته وو چي زرغونې ډوډۍ راوړله لاسونه مو پرېمنځل سترخان هوار سو او په ډوډۍ خوړلو مو شروع وکړه، دا بیندېیو داسي ښه خوند وکړ چي څه درته و وایم .

زرغونې راته وویل:

چي له پلاره سره خو به مي دیغ سوی نه یې.

ما ورته وویل:

ستا پلار خو زما پلار هم دی او له پلاره هیڅوک نه دیغیږي او اوس یې یو داسي ښایسته زېری راباندي وکړ چي توبه !

زرغونې راته وویل:

چي څنګه زیری یې درباندي وکړ چي داسي خوشاله معلومېږې ،ما هم ورباندي خبره کړه ؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاته یې اوس نه وایمه چي زه او ته سره یواځې سولو بیا یې درته وایم .

زرغونې بیا پوښتنه وکړه:

ولي اوس د ویلو نه دی؟

ما ورته وویل:

یا اوس د ویلو نه دی.

زرغونې وخندله او وه یې ویل:

کاشکي هر وخت همداسي ښه زیري دربانديوکړي چي ته په خوشاله سې .

ما هم ورته وویل:

چي کاشکي داسي ښایسته زیري همیشه راکوي،خیر تر هر څه وروسته د خوب وخت سو چي نظرجان اکا او ښځه یې راځخه ولاړل او مور ته یې وویل:

مور بیدیږو تاسي پوه سی او کار مو، مور هم اجازه ورکړه،دوی ولاړل اوس نوزه او زرغونه یواځې پاته سوو، زرغونې پوښتنه را څخه وکړه چي اوس نو راته و وایه پلار مي څنګه زیری دربانديکړی دی چي ته وربانديډېر خوشاله معلومیدې؟، ژر راته ووایه.

ما ورته وویل:

زیری نو دادی چي زه او ته به د تل لپاره سره یوځای کیږو،که خدای(ج) کول، ماچي کوم خوبونه لیدلي وه هغه اوس رښتیا کیـږي ،کوم امید چي مي درلودی هغه ته رسیږم، ما چي دا خبري زرغونې ته وکړې ،زرغونه د یو څو دقیقو لپاره چپ پاته سوله او هیڅ ږغ یې نسوای کولای ،ما زرغونه و ښوروله او ورته ومي ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولي چپ سوې تا هم زما په رقم خوبونه ليدل او اوس په فکرو کي غرقه سوې چي د ټول عمر لپاره به سره يو ځای سو ؟

زرغونې راته وويل:

چي سره يو ځای خو به سو ،که چيري زه ستا سره واده وکړم نو زما پلار او مور به يوائي پاته سي ،د دوی خدمت به څوک کوي، زه خو د دوی لپاره هر څه يمه ،که زه ځني واده سوم، دوی خوبه بيخي يوائي سي،په دغه فکرو کي ورکه ومه ،ته خو پوه سوې،ته زما په خاطر د يو څو وخت لپاره صبروکړه،واده خو هر وخت کيږي يو څو عمر وروسته به واده وکړو ،اوس به يوائي مينه کوو او دميني ژوند به تيره وو، واده به پرېږدو او زه به دومره مينه درکړم چي له حسابه وتلې وي،ايازما دا پشنهاد چي درته و مي کی راسره منې ؟

ما ورته وويل:

مه خوابدي کېږه صحي ده. زه هرڅومره صبر درته کوم پروا نه کوي او خوا مي هم نه بديږي هيڅ خبره نه ده،ستا هر پشنهاد مي پر دواړو سترګو قبول دی، ستا په خاطر خو ځان سره اور ته هم اچوم ،دا خولايو پشنهاد دی ، هر وخت چي تا راته وويل چي اوس به واده وکړو،نوهغه وخت واده سره کوو،راسه څنګ ته مي رانږدې سه هر وخت که تا راته وويل زه به هغه وخت واده درسره وکړم،چي ته خوشاله سې زه خو خوشاله يم، بس په غيږ کي مي ټينګه و نيوله او دخداي(ج) شکر مي ادا کئ، لنډ دا چي دومره ډيري خبري مو سره وکړې چي دا شپه بيا هم راباندي سهار سوه، د ملايانو اذانونه و سول زرغونې راته وويل:

نه دي ده خوښه چي يو ساعت بيده سو .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي بې له هغه نه هم سهار سو، پروا نه کوی نن به هم ښه بد خوابه سو خوب خو په یوه ساعت نه پوره کیږي.

زرغونې راته وویل:

هررقم ته چي ته وایي ستاخوښه ده.

ما ورته وویل:

زماخوښې ته چي ګورې نو بیا خوب نه کوو، خوب خو سهار هم کیږي اوس یوه ښه کیسه راته وکړه چي زه غوږ درته ونیسم .

زرغونې وویل:

ښه سو چي رایاد دي کړل ،کور دي تل ودان اوسه تا چي کومې پیسې زما پلار ته ورکړې وې هغه یې پوراوړي ته ورکړې او هغه پوروالړي ورته وویل:

چي لس ورځې وروسته به هغه نوري پیسې هم راکوې، ظالم به هره ورځ دروازه را ټکوله خو اوس مو غوږونه یو څه ځني پر ارامه سول.

ما ورته وویل:

چي څو یې دربندي دي تا خو هغه وخت راته ویل چي یواځي پینځوس زره دي ،اوس نوري هم دي ټولي یې څو دربندي باندي دي.

زرغونې راته وویل:

چي نوي زره یې را باندي وې پینځوس زره خو مو ورکړې،او اوس یې څلویښت زره لانوري پاته دي، ما تا ته نسوای ویلای،خو د هغو نورو څلویښتو زرو وخت یې پنځه ورځې وروسته پوره کیږي. بیا به راځي بیا به دروازه راټکوي خدای(ج) مهربانه دی له یوې خوابه یې ورته پیداکړو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خو نو د میني په دریاب کي ورگډوم، چي هرڅه ئي راته ویلي وای ماورسره منل،د میني جذبې اخستی وم هرڅه مي ورسره کول،نومي ورته وویل:

که هر وخت هغه سړی تاسوته راغی نو بیایې زما دوکان ته را واستوی، زه یې ورکوم، تابه ماته په هغه شپه ویل ،ماورته ټولي پیسې هغه وارهم ورکولې، زما سره پیسې سته تا سي چا ته مه وایاست ،اوس خو زه یمه چي هرشي ته موضرورت وي ماته به وایاست .

زرغونې وویل:

چي نه پر تاخو مي بالا زړه نه کیږي او دا نوري پیسې چي هم ته ورکړې دا خو بیا ډیر بدکار سو او درباندي تکلیف هم دی .

زه یې نو په مکر څه پوهېدم چي په دې کې هم ددې چل دی ما ورته وویل:

چي نه پر ماهیڅ تکلیف نه دی زماسره ډیر پیسې سته اودا نوري پیسې هم زه ورکومه .

زرغونې وویل:

چي ته دومره ټینګیږې نو موږ به هم بل چا ته نه وا یو،که هر وخت هغه پور وړی راغي زه به یې دوکان ته در واستوم.

ما هم ورسره ومنله چي صحیح ده ، بیا مو نور بحثونو پسي را واخستل ترڅو چي سهارسو لمر هم راختلی وو،وروسته زرغونه ولاړه په چایو پسي، زه په خونه کي یواځي پاته سومه نیم ساعت ناست ومه،چي نظرجان اکا راغلی سلام یې را واچوی او پوښتنه یې راځخه وکړه شپه دي په خیر سوه .

ما ورته وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما شپه خو پخیر سوه ته څنګه وې خوب دي وکی پلار جانه زمانو دغه اول وار و چې پلار جانه مې ورته وویل.

نظر جان اکا هم راته وویل:

چې هو زویه ډیر ښه خوب مې وکی،ډیر ښه بیده سوی ومه .

وروسته مې بیاورته وویل:

چې پلار جانه پر تا چې د هغه سړي پیسې باندي وې ،ما ته به دي ویلي وای چې ټولي پیسې مې پر یوه ځای درکړي وای ،تا نو ولي ماته نه ویل؟

نظر جان اکا راته وویل:

اوس دي لا کور ودان چې دغه دي راکړې، نوري زه له تا څخه نه غواړم اوس دي لا ډیري پیسې راکړې،دا نوري پاته زه له یو بل چا اخلمه،تا ته نور تکلیف نه درکوم.

ما ورته وویل:

تاسو بل چا ته ویلای سی او ما ته نسی ویلای، زه مو اوس لکه زوی داسي یمه هغه پاته پیسې هم زه درکوم ؛که هر وخت هغه سړی راغلی تاسو یې زما دوکان ته را واستوی، له بل چا څخه یې غواړې او زما څخه یې نه غواړې .

نظر جان اکا وویل:

چې صحي ده چې ته وایې نو داځل یې هم ستا څخه واخلم،که څه هم پر تامي بیخي زړه نه کیږي،هر وخت که هغه پورراوړی راغلی زه یې دوکان ته درلیږم، یا به زه خپله ورسره درسم،لنډه دا چې په دغه رقم پیسې اخستل او زما ورکول او د دوی ډل ډول چلونه جوړولو پوره څلورنیمي میاشتي ونیولې، یوه ورځ مي انډیوالانو راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ته څه کوې ته خو بيخي د زرغونې ميني ليونی کړی يې،موږ خو دي بيخي هير کړي يو موږ خو خير خپل کوردي هير کړی،او بل خپل ځان او مال دي ټول تباه کی، دوی چي هرڅومره پيسې و غواړي ته يې ورکوې، ته خو پر بانک نه يې ناست ،په خپلو لاسونو يې ګټې او دوی ته يې ورکوې له دوی سره خو دا خبره معلومه کړه چي دا پيسې کومي چي زه يې درکومه زما په ولورکي يې مجرا کړی تر دوو ولورو دي لاډيري پيسې ورکړلې ، لابه نوري څومره پيسې غواړي د نن په کيسه کي که نه يې د سبا په فکر کي خو سه.

ما ورته وويل:

تاسي خو صحي واياست خو که ما ورته وويل او په دغه خبرو راڅخه خوابدي سول ،زه به څه کومه اوس خو زه پر ته د زرغونې څخه ژوند نسم کولای، داسي نه وي چي خوابدي سي او بيامي خواته هم نه پريږدي.

انډيوالانو مي وويل:

چي موږ هم پوهيږو چي د زرغونې پرته ته هيڅ ژوند نسې کولای، موږ هم ستا خوشالي غواړو بد نه درته غواړو او نه موبد درباندي پيرزو کيږي،موږ دي انډوالان يو ستا خوشالي زموږ خوشالي، ستاغم زموږ غم دي، دا خبري چي انډوالانو راته وکړې زما هم د دوی خبري خوښي سوې اوله ځان سره مي همدا فيصله وکړه چي نن به داورته وايمه، چي دوی لا په دې کي څه وايي ،نو مي له انډيوالانو سره دغه وعده وکړه چي نن ورسره حتماً په دې اړه خبري کوم ،موږ په داغه بحث سره اخته وو چي نظر جان بابا راغی او راته و يې ويل:

پنځه زره افغانۍ ته مي ضرورت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم بيله ځنډه ورکړې دا مي لا هم ورته ونه وويل چي څه په کوې دا مي ورته وويل چي ماښام درځمه نظرجان اکا وويل خپل کور دي دی ولي ما ته وايې، دايې راته وويل او را څخه ولاړی.

انډيوالانو مي وويل:

که دونه ډيري پيسې لرې نو موږ ته هم پينځه پينځه زره دورځې راکوه،موږ هم ضرورت ورته لرو .

ما ورته وويل:

نور مي مه په عذابوی ،نن به خبره ورسره وکړم.

دوی راته وويل:

چي وبه دي وينو،چي نن به لا څه وکړې، خير خبري مو سره کولې چي ماځيګر سو، دوکان مي بند کی او راغلم دزرغونې کورته.

نظر جان بابا راته وويل:

نن څونه وختي راغلې ، عجيبه نه ده ؟

ما ورته وويل:

هو نن کار نه وو ځکه مي وختي دوکان بند کی ، موږ په خونه کي ناست وو چي زرغونه او مور يې دواړي راغلې سترې مسې يې را سره وکړه ،ټول په خونه کي سره ناست وو چي ماورته وويل:

ماخو نن يوه فيصله کړي ده چي تاسوته يې و وايم.

نظرجان اکا راته وويل:

څنګه فيصله دي کړې ده موږ هم په خبر که؟

ما ورته وويل:

فيصله مي داسي کړې ما چي کومي پيسې تاسو ته درکړي دي نو زه غواړم چي هغه دزرغونې په ولور کي را سره مجرا کړی او ولورېې مخکي له واده درکړم نن به د هغې ولور را معلومه وی کچيري

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیسې پاته کیدې نوري به هم درکړم ، ایا دا فیصله چي ما کړې ده صحي ده او ستاسو را سره خوښه ده؟

ما چي دا خبره دوی ته وکړه، نو نظرجان اکا خواشینی سو او ولاړ سو، زرغونې ته یې مخ ور واړوی او ورته و یې ویل:

چي ما درته ویلي وه چي دا چنداني سړی نه دی،یو ورځ نه یوه ورځ به خپله اصلي څیره ښکاره کړي،یو ځل خپله کومک راسره کوي بیا وایي چي هغه پیسې په ولور کي در سره مجرا کوم،زما خو هر څه ته یې زه بې له تا څه لرم نه مځکه لرم نه جایداد لرم، بیا یې ما ته مخ را واړوی او وه یې ویل:

چي تا راته ویل چي دا پیسې زه درکوم، زه خو خپله نه یم درغلی چي ما ته پیسې راکړه او نه مادرته ویلي دي چي ستا څخه پیسې غواړم تا به راته ویل چي زه یې درکوم بل چاته مه وایه زما سره سته او تا په دا دومره وخت کي موږ ته ولي و نه ویل چي زه یې بیا بیرته غواړم،تا خو به یوځل دا راته ویلي وای چي دا پیسې چي زه یې درکوم بیا به یې بیرته راکوی ،یوه ورځ دي و نه ویل نو اوس یې بیا ولي په ولور کي مجرا کوې،دا خبري یې په ډیري خواشنی سره ماته وکړې او له خوني ووتی خپلي خوني ته ولاړی، د زرغونې مور هم پسي ولاړه ، زه او زرغونه یواځي سره پاته سولو موږ دواړه دیو څو دقیقو لپاره غلي پاته وو،وروسته مي سوکه د ژړا ږغ تر غوږه سو، چي زرغونې ژړل.

ما ورته وویل:

چي ایا کومه گناه مي وکړه ؟ ماخو ستا په خاطر داسي وکړل چي ته د ټول عمر لپاره زما سې.

زرغونې راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ستا سو په کار کار نلرم تاسي ښه سره پوهيږی دا يې راته وويل او په زوره يې وژړل ،له سترګو يې اوښکي وبهېدلې ؛ ما چي د زرغونې اوښکي وليدلې اور راباندي بل سو، ماغزه مي په سر کي و ايشېدل پر سترګو مي توره شپه سوه ور ولاړ سوم په غيږ کي مي ټينګه ونيوله، ورته ومي ويل:

زه بخښنه غواړمه خطا را څه وسوه دا وار مي و بخښه بيا هيڅ کله هم داسي کار نه کوم ،خطا خو له هرچا کيږي له ملائيکو څخه هم سوې ده ،بې له تا مي دا ژوند نه دی پکار، ته زما ژوند يې ته مي هر څه يې ،زما په رګو کي له ويني څخه ستا مينه ډيره ده ، اخير ته خومي پر خوا سه.

زرغونې راته وويل:

تا خوبه ما ته مخکي ويلي وای، چي زه داسي يو کار کومه ما درته خپله لار ښوده ،تا به زما سره يوار مشوره کړې وای ، اوس دي ټول کارونه خراب کړل، زه به اوس څه درسره وکړم .

ما ورته وويل:

ته هيڅ مه کوه فقط خوشاله اوسه زه هر څه سموم،هغه دم مي زرغونه خوشاله کړه،خوشپه ډيره بې خونده،بې مزه او دردمنه راباندي تيره سوه ، ټوله شپه ګيلې او بهانې وې ترڅو سهار سو، د چا يو وخت وو زرغونه په چايو پسي ولاړه زه يوائې په خونه کي پاته سوم،تريوه ساعته پوري په خونه کي يوائې وم،نظرجان اکا رانغلی اوکورداري يې راغله،له هغې سره مي خبري کولې او هغې راته ويل:

دزرغونې پلار دي خوابدی کی کيدای سي دلته را نه سي ما ډير ورته وويل خو زما خبره يې و نه منله.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور کی زه خپله ورځم او خوشاله کوم یې،دستي د نظرجان اکا خوني ته ورغلم سلام مي ور واچوی،دومره په قهریې راته کتل چي بیخي یې زما سلام علیک نه کی، نو مي لاسونه ورمچ کړل ورته ومي ویل:

دا ځل به مي حتماً بخښې بل ځل ته که مي داسي کار وکی،نو بیا مي کورته هم مه پرېږده ، نوري ډیري زاری مي هم ورته وکړې،ترڅو په ډیر تکلیف سره مي بیر ته خوشاله کی او د خپلي خوني مي را ولاړ کی په دا پخوانی خونه کي کښېنستلو او هلته مو چای په ټولو سره یوځای وڅښلې ، ډیرمعذورت مي بیا هم ځني وغوښتی،چي په راتلونکي کي به بیا داسي کارنه کیږي ، دوی هم راسره ومنله چي موږ هم بخښلی یې ، بیا مي نو رخصت ځني و غوښتی، دوی هم رخصت راکی، له هغه ځایه چي را رهي کیدم نو بیامي د نظرجان اکا او د کورداري لاسونه ورمچ کړل او راغلمه دوکان ته له ځان سره مي داپریکړه وکړه ، چي دا واري به ژر نه ورځې، که دوی حال را وکی خو وربه سمه که یې حال نه را وکی بیا به خپله ژر نه ورځمه،په داغه فکر کي ومه چي اندېوالان مي هم ټوله راغلل هغوی راته وویل:

څنګه سو ماښام ، خبره دي ورسره معلومه کړه ؟

ما هم له سره ترپایه ټوله کیسه ورته وکړه ،چي داسي وسول مابیا داسي وکړل، دوی ټوله حیران پاته سول چي دا نو ولي بده وربانلدي ولګیدل، ما ورته ویل چي زه هم نور نه باندي پوهېږم، لنډه دا چي پوره درې هفتې تیري سوې چي نه نظرجان اکا راغی او نه هم د چا احوال راته راتلی او نه زه ورتلمه ،دا درې هفتې به څومره راباندي اوږدې سوي وي او زرغونه مي هم ډیره یادیده ،خو پلار یې زړه را مات کړی وو بیرته به مي زړه صبر کی ، خو بیا مي هم ډیره یادیده نفس مي پسي ختی د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیدو ته لیونی وم، خو ځان به مي ټینګ کی،اخیر ته مي صبر ختم سو په دا ځلورمه هفته مي ټینګ نیت وکې چي نن به خامخا ورځمه هر رقم چي وي ،دوی خو دي بیخي په کیسه کي هم نه دي ،چي ورنه سې یادوي دي لا نه، ماځیګر ناوخته سو دوکان مي وتړی او د زرغونې پرلور ور رهي سوم ، کور ته چي یې ور ورسیدمه دروازه مي ور وټکوله دروازه یې بنده کړې وه ،زه به چي هرکله ورته راتلم دروازه به یې خلاصه وه،خو دا واري یې دروازه ډیره وختي بنده کړې وه،بیا مي دورازه ور وټکوله چا ځواب را نه کی ،د دریم ځل لپاره مي بیا دروازه ور وټکوله خو هیڅوک دروازه نه راخلاصوي او نه هم ځواب را کوي حیران وم چي څه وکړمه بالانو تلمه زړه مي راته وویل یواري به یې لا ور وټکوم که یې خلاصه کړه خو ښه کنې ځم به، د ځلورم ځل لپاره مي بیا وروټکوله، چي نظرجان اکا دروازه را خلاصه کړه داسي وارخطا معلومیدی، ستړې مسې یې هم یوقسم ته دوارخطا په ډول راسره وکړه ،ماپوښتنه ځني وکړه چي ولي داسي وارخطا یې څه خو به پیښ سوي نه وي؟

نظر جان بابا وویل:

هر څه سم دي خیر او خیرت دی راځه کورته .

ما بیا ورته وویل :

دروازه مي ډیره و ټکوله ولي مو نه راخلاصوله ؟

بیا یې راته وویل:

په خبرو اخته وو هیڅ مو نه ده اوریدلې بخښنه غواړم، ښه ته دا راته و وایه دا دومره ډیر وخت چیري وې چي نه معلومیدې ؟

ما ورته وویل:

کندهار ته تللی وم د دوکان لپاره مي سودا راوړل هلته یو مشکل راپیښ سو وځنډېدم،دا خومي ده ته درواغ وویل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیائي راته وويل:

څه مشکل درته پيښ سو؟

ما ورته وويل:

بس يو کوچنی مشکل وو په خير تير سو،بيايې زما څخه هم پوښتنه نه ده کړې،ولاړلو خوني ته زرغونه هم راغله له هغې سره مي هم ستړې مسې وکړه،خو مور يې رانغله له زرغونې څخه مي د هغې پوښتنه وکړه چي چيري ده ؟

زرغونې راته وويل:

په هغه بله خونه کې ده ، خوريې(د خور زوي) يې راغلی دی له هغه سره ناسته ده .

ما ورته وويل:

خورئی يې ولي دلته نه راځي زه به هم ورسره شناخته سم.

زرغونې راته وويل:

ورکوه يې هغه مو بيخي په تا خبر کړی هم نه دی چي ته دلته راغلی يې که يې وليدلې چي ته دلته يې نو خامخا شک کوي، چي دا پردی سړی په دا وخت کي دلته څه کوي.

ما ورته وويل:

که داسي وي نو زه به ولاړسم،څه خبره خونه ده.

زرغونې هم وويل:

که نن ولاړ سې ښه به وي ،سبا بيا راسه هغه سبا ته بيرته ځي که دي خوانه بديږي ؟

ما ورته وويل:

دا خو د خوابدېدو خبره نه ده چي خوابده کړم، زه هم ځمه نو له دوی څخه مي اجازه را واخسته او ځني راغلم کورته ،په کورکي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

چورت را ولویدی چې زرغونې خو ما ته ویلي وه، چې مور، هیڅ خپلوان نه لرو او اوس یې د خاله زوی دکومه پیدا سو،بیامي خپل ځان ته دا تسلي ورکول ، چي کیداي سي له خپلوانو سره به خوابدي وي،اوس خو ډیر داسي خلک سته چي خپلوان په خپلوانو کي نه حسابوي ،پردي یې بولي په دې خاطر چي اوس له خپل نه پردي له چا سره ښه کوي، خپل نه غواړي چي له ځانه یې بل خپل لوړ وي او دی له هغه ځخه کم وي، په همدې خاطر یې دا درته ویلي دي چي هیڅ خپلوان نه لرو،خیر دا هر څه مي پرېښودل ،د ماښام ډوډۍ تیاره سوه ډوډۍ مي و خوړله ،خو چنداني خوند مي نه ځني واخستی، د بیده کیدو کوښښ مي و کړی خو هیڅ خوب نه راتللی ،تر ډیره پوري ویښ ومه یو وخت بیده سوی وم،تر دریو ورځو پوري د زرغونې کورته نه وم تللی په دا څلورمه ورځ مي بیانیت وکی چي نن شپه به ورځمه له خیره،مازدیګر ناوخته وو چي بیا یې کورته ورغلمه ،په سرای کي زرغونه وه ماورته وویل:

چیري دی پلاردي؟

زرغونې راته وویل:

پلار مي په خونه کي دی زما د خاله له زوی سره ، ولي کارورسره لرې ؟

ماورته وویل:

یا داغسي پوښته مې کول،ښه د خاله زوی دي تر اوسه نه دی تللی ،نو زه به بیرته ولاړ سمه کورته.

زرغونې وویل:

یا ولي ځې،هغه په خپله خونه کي ناست دی ،زه او ته به په دا بله خونه کي کښینو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه هم ورسره راغلم خوني ته هلته دواړه سره کښېنستلو،نومي زرغونې ته وويل:

چي تاڅلور ورځي مخکي لا ويلي وه چي هغه سبا ځي خپل کورته، تر اوسه پوري لانه دی تللی ؟

زرغونې راته وويل:

هغه تر تا پوري معطله دی،زه ځمه زما پلار درته را استوم له هغه سره خبري وکړه هغه به پوره معلومات درکړي، دغه يې راته وويل او را څخه ولاړله له هغې خوا نه نظرجان اکا راغلی ستړې مسې يې را سره وکړه راته وې ويل: ښه سو چي راغلې کنې زه سهار خپله دوکان ته درتلمه.

ما ورته وويل:

ولي کومه نوې خبره پيښه سوي ده ؟

نظرجان اکا راته وويل:

چي هو خبره خو نوې ده هغه دا چي ما او د زرغونې مور دا فيصله کړې ده چي زرغونه لويه سوې ده بالا به يې ورکړو،اوس مو لاهم غاړي باندي بندي دي ،چي هسي واده سي هغه به ښه وي.

کله چي مي دا خبري له نظرجان اکا څخه وا وريدلې نو ما ته خندا راغله او دومره زيات خوشاله سوم ، چي په کالوکي نه ځايدم په دې خاطر ما دا فکر کوی چي ما ته يې را کوي او زرغونه يې اوس مجبوره کړې ده چي واده وکړي،ما ورته ويل ستاسو خوښه ده:

تاسو چي هره فيصله کړې وي هغه صيح ده، ځکه تاسي خو د هغې مور او پلار ياست هر رقم ته چي تاسو واياست زما هم درسره خوښه ده.

نظرجان اکا راته وويل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیر ښه کار و سو چې ستا هم راسره خوښه سوه، موږ هم ستا خوښې ته کتل، اسدالله جان ښه اخلاقي او ښه ځوان دی او له بلې خوا خپلوان هم یو .

ما ته چې یې د اسدالله نوم را واخیستی اور رابانديي بل سو ماور ته وویل:

کوم اسدالله،او اسدالله څوک دی؟

نظرجان اکا وویل:

ولي ته اسداالله نه پیژنې ، اسدالله خو دزرغونې د خاله زوی دی له یوې هفتې راهیسته دلته زموږ په کور کې راسره اوسیږي ،په هغه بله خونه کې ناست دی،هغه هم په دې دوستی خوشاله دی.

ما له ډیري خواشینی څخه ورته وویل:

چې ولي مو پخوا اسدالله ته نه ورکوله او ولي هغه پخوا نه غوښتله ،اوس چې اوبه تر ورخ تیري سولې اوس یې ور کوی ،تا په خپله راته ویلي وه چې زرغونه له تا سره مینه کوي او بل هیڅوک یې نه خوښیږي او نه د هغې بل څوک خوښ دی، ته څنګه د هغې خوشالی په اوبو لاهو کوې او د هغې ژوند ورتباه کوې، خو هغه هم له ماسره مینه کوي ولي د هغې خوشالي په اوبو لاهو کول غواړې ،ته څنګه پلاریې ؟

نظرجان اکا وویل:

دا کار خو یوائې زما نه دی خوښ ،بلکې د ټولو خوښ دی د زرغونې هم خوښ دی، هغې خپله راته وویل چې زما اسدالله تر هر چا خوښ دی او زه له اسدالله سره واده کوم. که یې نه منې له هغې څخه خپله پوښتنه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چي یې راته وویل نو بیخي مي عقل له سره ولاړی دومره خواشیني سومه چي له نظرجان اکا څخه را ولاړ سومه او راغلم دا بلي خوني ته،چي اسدالله پکښي کي ناست و . وار له واره مي ورته وویل:

چي زرغونه زما ده او زما به وي له زرغونې سره یواځي زه واده کولای سم نه بل څوک او نه چا ته دا حق ورکومه چي واده ورسره وکړي،هغه زما روح زما تن او زما ژوند گرځېدلې ده ،بې له هغې څخه ژوند په کار نه لرم او که زما پرته بل چا و غوښتله ،نو یا به زه پر دې دنیا یمه یا به هغه،یا به زه ژوندی یم یا هغه،نوره دي خپله خوښه چي کوې یې او که نه ستا اختیار دی، دا خبري مي په ډېر جدي انداز ورته وکړې،ما چي کله دا خبري ورته کولې نو اسدالله داسي رپېږدې دی لکه تبي چي نیولی وي وروسته یې له کوره را ووتلمه راغلمه خپل کورته له خواشینی څخه مي نه ډوډۍ خوړلې ده او نه مي تر سهاره سترگه پټه کړې ده. سهار دوکان ته راغلمه او انډیوالانو ته مي وویل :

چي ماښام خو داسي کیسه پیښه سوه او ما ته یې داسي وویل.

انډیوالانو مي راته وویل:

ته بیغمه اوسه موږ خو درسره یو هیڅ غم مه کوه. دوی یې پرته له تا څنگه بل چاته ورکولای سي اوکچیري یې ور هم کړه نو موږ یې په زور درته راوړو او تاته یې تسلیمه وو، نور ته څه غواړې او بل اسدالله ته تا پخپله ویلي دي هغه به دا کار څنگه کوي.

زماهم د انډیوالانو پلان او خبري خوښي سوې، دغه تصمیم مو په ټولوسره خوښ سو ،چي که یې پرته له ما بل چاته ورکړه دغسي به ورسره کوو،خو خوامي ډېره بده وه،په دې چي که نظرجان اکا هر څه راسره کړي وای خو خیر،نو زرغونې به ولي دومره بې وفایې راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوله، هغې خو هم زما سره ډېره مينه کوله او هغې ولي زه نه کړم خوښ،په دې کې د دې څه مقصد دی،چې زه يې پرېښودم او اسدالله يې خوښ کی ما خو يې تل خواهيشات پوره کړي دي ؛هرڅه به چې د دې خوښ سول مابه ورسره منل ، د هغې ناخوښه يو کار مي هم نه دی کړی،حتی خوا يې لا هم نه ده راڅخه بده سوې ،چې زه يې پرېښودلم او د دې هيڅ خوانه وه بده ،او نه هم زما پر خوا وه دا کار خو بايد دې نه وای ورسره منلی ،په رښتيا چې دومره ځني خفه سولم که انډيوالانو راسره خوښ کړې وای،ما به زرغونه پرېيښې وای او تر تير سوی به وای،انډيوالانو مي نکړه راسره خوښه، راته ويل به يې ته خو ليونی سوی يې دومره مصرفونه دي ورباندي وکړل او اوس يې پرېږدې . ته خو يو څه عمر صبر وکړه چې څه کيږي او څه پېښيږي موږ هرڅه درته سمو.

خير په داغه کي پوره درې مياشتي تيري سوې خو د زرغونې د ورکولو درک معلوم نسو او نه زه بيا ورغلی يم او نه مي حال ورباندي درلودی او نه بيا دوکان ته نظرجان اکا راغلی دی اوس دومره حال ورباندي لرمه چې زرغونه يې تر او سه نه ده ورکړې او زه اوس ورباندي پوه سوم، چې دوی ډير چالاکه دي ځکه اول يې ما ته راکول،خو ما ته يې را نکړه او اسدالله ته يې ورکوله او اسدالله ته يې هم نه ده ورکړې او اوس يې له تا سره قول کړې ده، زما نور سره نه باندي خلاصيږي چې د دوی څه هدف دی او چا ته به يې ورکړي ،دغه وه زما او د زرغونې په ژوندکي راغلې او تيره سوې کيسه چې تا ته مي ټوله کيسه وکړه، زه اوس هم په زړه کي هغومره مينه ورسره لرم لکه پخوا چې مي ورسره درلوده. زه خو يې په دام کي بند کړی وم اوس يې ته هم پکښي بندکړی يې زما خو دا زړه ته نه لويږي چې تا ته به يې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درکړي او زه سر له ننه له زرغونې څخه تیر یم ځکه ته تر ما زیاته مینه ورسره کوې او خدای(ج) دې ستا روزي کړي.

ما ته چي احمد بیچاره ټوله کیسه وکړه، ډیر زړه مي باندي وسوځیدی ځکه په رښتیا هم چي د افسوس کیسه یې وه .او ډیره ناجایزه ورسره سوې وه . نو مي احمد ته دا وعده ورکړه چي که ستا کیسه رښتیا داسي وي او دغه کیسه مو په منځ کي تیره سوې وي،نو زرغونه ستاده او ستا به وي زه هم درسره ملګری یم زه خپله له خپلي مینه څخه تېرېږم اوتاته یې دربخښم.

احمد راته وویل:

زه پښتون یم او هیڅ کله درواغـوته ضرورت نلرم ،کچیري زمایوه خبره هم درواغ سوه نو زه بیا ځان ته نه پښتون وایم او نه ځان رښتنی بولم.

ما ورته وویل:

چي خیر دی احمد جانه وروره ! خدای(ج) به هر څه اسانه کړي زه اوس درڅخه ځمه،زه به ځان ته نور معلومات هم ترلاسه کړم بیا درته راځم،نو مي له احمده اجازه و غوښته او ځني راغلم کورته او دماښام درا رسېدو په انتظار ومه ،ماښام وروسته ترډوډۍ ورغلم د زرغونې کورته ،هلته مي له ټولوسره سترې مسې وکړه او ټولو راته ویل لږ وارخطا معلومېږې څنګه سو هغه نفر دي پیدا کی ؟

ماورته وویل :

یانن مي کور کار درلودی سبا ورځمه دوی مي په دې پوه نه کړل چي له احمد سره مي ولیدل ، د خوب وخت راغلی نظرجان اکا او کورداري یې رخصت راڅخه و غوښتی،ما هم اجازه ورکړه او دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړل ، زه اوزرغونه په خونه کي يواځي پاته سولو، نومي زرغونې ته وويل:

يوه پوښتنه درڅخه کومه رښتيا به راته وايې؟

زرغونې راته وويل:

چي ماتر اوسه تا ته درواغ ويلي دي ؟

ما ورته وويل:

چي درواغ نه راته وايې نو داراته و وايه زه پر تا څومره ګران يم؟

زرغونې وويل:

چي دونه راباندي ګران يې چي بې تا ژوند هيڅ خوند نه راکوي او نه مي په کار دی.

ماورته وويل:

داسي به نه وي؟

زرغونه وويل:

داغسي ده لکه زه چي وايم و مي ازمويه .

بيا ما ورته وويل:

که داسي وي نو ستا دي د پاک خدای(ج) په مقدس نوم باندي قسم وي چي ستا او د احمد په منځ کي څنګه کيسه وه او څه مو په منځ کي تير سوي دي،ماته ټول معلومات ته په خپله خوله راکړه .

زرغونې چي زما له خولې نه دا واورېدل رنګ يې تک سور سو او و يې ويل:

چي کوم احمد !احمد څوک دی زه خو د احمد په نامه څوک پېژنم هم نه.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خدای(ج) په نوم سره مي قسم درکړی دی . هغه احمد درته ښیم چي له تا سره یې ترما زیاته مینه کول او اوس یې هم درسره لري، ما له هغه سره نن ولیدل او خبري مي ورسره وکړې او هغه خپله کیسه ټوله راته وکړه او اوس زه غواړم ستا له خولې څخه هم دا واورم چي په څه رقم سره شناخته سواست څنګه مو سره ولیدل او څه مو په منځ کي تیرسوي دي ټوله کیسه به راته رښتیا رښتیا کوې ؟ بیا به زه فیصله و کړم دا چي ته رښتیا وایې او که احمد، نور نو ځان بي خبره مه اچوه زه په هرڅه خبرسوی یم.

زرغونه هم پوه سوه چي احمد کیسه ورته کړې ده او ما هم ډیره مجبوره کړه تر څو خپله کیسه یې داسي شروع کړه :

احمد هیڅ کله هم له ما سره مینه نه درلوده او نه په مینه پوهیدی، زه له اوله د هغه په بد نیت پوهېدمه چي غلت سړی دی ،هغه هیڅ کله ما ته د مینې په سترګه نه دي کتلي نه یې راته کتل ، زه د زرغونې په خوله کې ور ولوېدمه چي ته په دغه قانع یې چي احمد په مینه نه پوهیدی؟

زرغونې وویل:

هو زه قانع یمه چي هغه په مینه نه پوهیدی، احمد زما د پلار خوښ وو مګر زمانه وو خوښ پلار مي راته وویل چي لوره ته اوس ځوانه سوې یې بالا دي نو د واده کولو وخت دی او واده به دي کړو، خو ما نه ورسره منل ما به ورته وویل چي که زه واده وکړمه نو ستاسو خدمت به څوک کوي ،ځکه مور مي سپین سرې ده او ته هم اوس ډیر سپین ږیری یې؛ واده خو هر وخت کیږي پلاره! خو زما پلار نه راسره منل، تر څو زه یې مجبوره کړمه ما ورته وویل داچي ته راته وایې نو ستا کار او ستا خوښه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو يې يوه شپه احمد کورته راوستلی وو، زه يې دې ته مجبوره کړمه چې ورسره و وينم کچيري يې زه خوښه سوم نوبه مي ورکړي ،زه خوني ته په ډېر کم جرئت سره ورغلمه او له احمد سره مي سترې مسې وکړه، په دا اول وارسترې مسې کي راته معلوم سو، چې ډېر غلت سړی دی، ځکه ما په لاس سترې مسې ورسره وکړه ،نو ده مي لاس په خپل لاس کي ټينگ کی ،دومره يې ټينگ کی چې نږدې وو چې ږغ راشخه و سي خو ځان مي ټينگ کئ څه مي و نه ويل لاس يې را ايله کئ او ورسره کښېنستمه .

پلار مي احمد ته وويل:

چې احمده زويه زرغونه خو داده ،خوښه دي سوه ؟

احمد ورته وويل:

هو خوښه مي سوه.

نو مي پلار د احمد سره د واده کولو او زما د ورکولو خبري را واخستې، زه نو له ډېره شرمه څخه له خوني را ووتلمه، راغلمه اشپزخانې ته د ماښام ډوډۍ مي برابروله، ډوډۍ مي سره برابره کړه خو خوني ته مي نسواي ور وړلای، نومي خپلي مور ته وويل:

چې ډوډۍ ته وروړه زه يې نسم ور وړلای ، مور مي هم دوی ته ډوډۍ ورووړه، بيا مي چای هم ور واستولې،د يوه ساعت په اندازه به زه په خونه کي يوائې ومه چې مورمي راغله ، او راته و يې ويل:

چې خدای(ج) دي بخت در خلاص کړه لوري بس ده زموږ ډېر خدمت دي وکی، ستا څخه موږ ډېر خوشاله يو،خدای(ج) دي زموږ په حق کي غاړي مه بندوه.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورجاني ما ته دا خبري مه کوه زه خو ستاسو اولاد يم او اولاد هيڅکله د مور او پلار حق نه سي اداکولای، تر څو چي زه ژوندی يمه ستاسو خدمت پر ما حق دی او دا پر ما فرض دی چي ستاسوخدمت وکړم مورکي ! زه اوس واده نه کوم زه ستاسو په خدمت کولو کي خوشاله يمه ، ما مه ورکوی.

خو مور مي په دې خبره سخته په غوصه سوه او راته وه يې ويل:

ته چي هر څه وايې مورې دي هيڅ خبره نه منو بالا دي ورکوو مورې خپل خدمت په خپله هم کولای سو . زه يې اخير دې ته مجبوره او راضي کړمه ،چي د احمد سره واده وکړم،نو ما هم له مور سره ومنل چي ستاسو خوښه وي زه نو څه پکښي ويلای سم واده مي کړی ،ما ته خوب راغی او مور مي هم راسره بيده سوه،پلار مي له احمد سره بيده سوی وو،سهار سو او د سهار چای يې هم زمورې کره څښلي وې بيا تللی وو.

پلار مي ډير خوشاله معلوميدی او راته و يې ويل:

چي د احمد خو ډيره خوښه سوې ،که کور يې هم ورسره خوښه کړه واده درسره کوي.

مور مي پوښتنه ځني وکړه:

احمد څه ويل ؟

پلار مي ورته وويل:

زرغونه يې ډيره خوښه سوه او ويل يې چي زما خو خوښه ده خوزه به کور هم مشوره وکړمه،کچيري دکور هم راسره خوښه سوه نو بيا درته راځمه احوال دستي درکوم .

مور مي ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي خدای(ج) دي وکړي چي کور يې هم ورسره خوښه کړي.خو دغه د دوستی او واده کولو خبري مو تر دوو ورځو پوري په کور کي کېدې،وروسته تر دوو ورځو څخه احمد بیا زموږ کور ته د شپې راغی ،پلارمي ورسره ناست وو،زه او مور مي نه وو ورغلي ،مور مي راته ویل درځه چي ما او تا هم ورسو ما ډېر ورته وويل چي ما پرېږده ته يواځي ورسه ،زه خو يې لېدلې يم ،خو مور مي نه را سره منل او زه يې هم ور وستمه ،هلته مو له احمد سره ستړي مسې وکړه او کښېنستلو، احمد نو ما ته دومره کتل ،چي ما بيخي لوړ کتلای نسوای او ماته د ده داسي نيغ کتلو هيڅ خوند نه راکوی، د همداسي نيغ نيغ راته کتل خو ما نه ورته کتله، وروسته احمد زما پلار ته وويل چي ما خو کور مشوره وکړه او ټولو راته وويل چي ستاخوښه وي نو موږ څه پکښي وايو،موږ دي لا له تکليف نه خلاص کړو چي ستا په مرکه وګرځو،خو خبره دا ده ته يو څو عمر صبر وکړه موږ به يو څه پيسې پيدا کړو بيا به په مرکه ورسو ،اوس خو دي خبره هم ورسره خلاصه کړې ده ما هم ورسره خوښه کړه چي بيخي مي خوښه ده ، پروا نه کو ي يو څو عمر به صبر سم څه خبره نه ده،ايا اوس ستاسو هم داسي راسره خوښه ده لکه زما کورنۍ چي خوښه کړې ده ؟

زما مور او پلار ورته ويل پروا نه کوي اوګره په تلوار نه سړيږي يو څو عمر به انتظار سو زموږ هم درسره خوښه ده .

نو احمد ما ته مخ را واړوی او وې ويل:

چي زموږ او ستاسو خو خوښه سوه ،چي دزرغونې به خوښه وي که يا؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زما خوښې ته لا هم ګورئ ،دا په ما اړه نه لري ،دا زما د پلار او مور کار دی،زه د دوی په کار کې څه نسم ویلای دوی ته راته خوښ کړی یې او چې دوی هر څه راته و وایي زه هغسې کوم.احمدماته وویل:

د مور او پلار خو دې خوښه ده .

ما ورته وویل:

د دوی چې خوښه ده زما هم خوښه ده،زه څه نه پکښې وایم او نه څه پکښې ځایږي دا مې ورته وویل او ځنې راولاړېدمه،چې مور مې راته وویل:

کښېنه چیرې ځې؟

ما ورته وویل:

ډوډۍ تیارومه بیر ته راځمه .

مور مې راته وویل:

ته دلته کښېنه ، نن زه خپله ډوډۍ تیاروم او راوړمه یې ،ما نه غوښتل چې مورمې ډوډۍ تیاره کړي ،خو مور مې زه نه پرېښودم چې زه یې راوړم او خپله په ډوډۍ پسې ولاړه، زه هم په خونه کې کښېنستمه،په دې وخت کې مې پلار هم له خونې و وتی ،زه او احمد یواځې پاته سولو،زه غلې ناسته ومه هیڅ ږغ مې نسوای کولای چې احمد راته وویل:

ترڅو چې دې پلار او مور راځي څنګ ته خو مې راسه ،هغه بله شپه هم رانغلې زما چورت او فکر له تا سره وو چې رابه سې ،تر ډېره در ته معطله ومه خوستا درک معلوم نسو ولې رانغلې،څوک داسې کوي لکه ته چې یې کوې.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته خو داسي خبري کوې لکه د عمر چي سره شناخته يو .

احمد راته وويل:

شناخت نو څه وخت غواړي .

ما ورته وويل:

وخت غواړي تر څو ته زما او زه ستا په خوی پوه شم .

احمد بيا راته وويل:

په دا رقم چي ځان ليري ليري کوې او زما څخه شرمېـږي زړه ته مي نه لويـږي چي په يوه کال کي دي هم سره شناخته سو ،خير دا خبري پرېږده اصلي خبره واوره؛ نن ماښام زه درته معطله کېږم ستاپلار ته اجازه ورکومه چي په خپله خونه کي بيده سي ، کله چي دوی بيده سول نو ته به بياراځې،اوس خو ډيري خبري نسو سره کولای،کله چي راغلې نو يو دبل د خوي په باره کي به هم سره و ږغيږو، ګوره چي پاته نسې.

ما ورته وويل:

چي دا کار هيڅ امکان نه لري ،تر څو چي مو واده نه وي سره کړی زه يواځي هيڅ کله هم نه سم درسره ليدلای او نه درته راتلای سم.

احمد راته وويل:

ښه چي داسي ده خو اوس مو هم واده نه دی سره کړی ولي راسره ناسته يې .

ما ورته وويل:

اوس زه يواځي نه يمه راغلې، خپلي مجبوری راوستې يم، د دې خبرو په اوريدو سره احمد لږ څه احساساتي سو او راته و يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ته هم زما دا اخيره خبره واوره،زه نن شپه دلته يواځې پاتېږم که رانغلې نو زمادي په خدای(ج) سره قسم وي که بيا په ټول ژوند درته راسم يا مو د کور خواته وګورم دا نو زما اخيري فيصله ده.بيخي مه راځه.

د احمد دقسم په اخيستلو سره زما زړه هم يو څه نرم غوندي سو ،خو زه هم ورته احساساتي سوم چي هغه ستا کار دی هر څه چي کوې هغه کوه که راځې که نه راځې.ما چي دا ورته وويل،نه بيا ده بحث کړی دی او نه ما دواړه سره چپ سولو، ترڅو پلار مي راغی او احمد ته يې وويل:

دوکانداري دي څنګه ده ؟

احمدورته وويل:

بيخي ښه ده ګذاره کيږي،دوی په خپلو خبرو سره اخته سول زه له خوني را و وتلمه ،چي مور مي بيا راته په غوصه سوله چي ولي له خوني را ووتلې ما ډوډۍ تياره کړه، درځه ډوډۍ نن ټول يوځای سره خورو.

ما ورته وويل:

زه له احمد سره ډوډۍ نسمه خوړلای، موري زه يې يواځې په خونه کي خورم تاسي يې ورسره وخوری ،خو مور مي راسره ونه منله چي نن به ډوډۍ له احمد سره خورو .

مانه غوښتل چي ورشمه خومورمي مجبوره کړمه او خوني ته يې ور وستلم،هلته مو په ټولو سره يوځاي ډوډۍ وخوړه ،د ډوډۍ خوړلو په وخت کي مي مور او پلار په خبرو سره اخته سول ،چي احمد راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي تا خوويل ډوډۍ هم نه درسره خورم،څنګه راغبې او ولي دي زماسره ډوډۍ وخوړه ؟

ما ورته وويل:

چي مجبوره سومه کنې ما خو نه درسره خوړله.

بيا يې راته وويل:

چي ماښام به هم مجبوره سې ،زه نن شپه ستا په انتظار يمه او تر هغه وخته نه بيدېږم تر څو چي ته نه يې راغلې .

ما ورته وويل:

چي دا خيال دی له ذهنه وباسه ،هيڅ امکان نه لري چي درته راسم .

بيا يې سوکه راته وويل:

زه انتظار يمه نور نه پوهېږم .

کومه ډوډۍ چي مي خوړلې وه هغه يې راباندي زهر کړل،وروسته تر ډوډۍ خوړلو زه ځني را ولاړه سومه، راغلمه خپلي خوني ته او په ځای کې بيده سومه، خو خوب نه راتلی ناحقه چورتونه راوليدل چي دايې څه درته وويل قسم يې هم واخستی، که نه ورځې بيا خو په ټول ژوند نه راځي نو دا متل را ياد سو چي يوې خوا ته پړانګ دی بلي خواته پاڼ ،که نه ورځی بيا خو نه راځي او بل مور او پلار مي دومره ور ته خوشاله دي چي بيخي ډير، زه څنګه د دوی خوشالي له خاورو سره خاوري کړم ،نو مي دا نيت له ځان سره ونيوی چي ورځم به او زه دومره زړه هم نه لرمه چي خوني ته خپله ورسمه او څنګه ورسم ،چورتونه مي سره ګډوډ سوله چي له ډيرو چورتو له کبله مي پر سر درد سو، په ځای کې ويښه پر ته ومه چي مور او پلار مي هم ځني راغلل خپلي خوني ته او دواړه بيده سول، ما نو خپل مور او پلار ته ځان په خوب اچولی و، چي زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو نو بيده يمه اوس زه دې ته معطله ومه چې دوی دواړه ښه بيده سي نو به ورسم، کله چې زه په دې ښه يقيني سوم چې دواړه ښه بيده سول نو زه هم له ځايه راپورته سوم ډير کرار کرار له خوني را و وتلمه او راغلمه د احمد خوني ته ،دروازه يې په ځان پسي ټينګه کړې وه،دروازه مي خلاصه کړه او خوني ته ورننوتلم.غوږ مي ونيوی چې احمد ويښ دی که بيده ،ماغوښتل چې ورږغ کړم خو احمد خپله را باندي ږغ کړل او و يې ويل راغلې ولي دومره و ځنډېدې .

ما څه نه ورته ويل.

بيا يې راته وويل:

پلار دي غوښتل چې ته دلته زما سره بيده سي ، ما ورته وويل چې زه يواځې بيدېږمه تا نه په تکليف وم ،ځکه زه پوهېدمه چې ته راځې دا يې وويل او تر لاس يې ونيولم خپل ځان ته يې ورکش کړمه،کله چې يې زه تر لاس ونيولم له دردده مي ورته پر سترګو توره شپه سوه،خوزه ډيره مجبوره ومه هيڅ ږغ مي بيا هم نسوای ورته کولای،او ورسره کښېنستمه .

احمد چې هررقم پوښتنه راڅخه وکړې ، زه ځواب نه ورکومه،تر څو چې يوه اوږده کيسه يې راته شروع کړه . ماورته ويلي هم نه و،کيسه يې وکړه خو زما سر هم نه سو باندي خلاص چې څه يې وويل،کله چې يې کيسه خلاصه کړه نو وروسته يې زما په ويښتانو کي لاس واچوې او سر يې را ګـروی .

ماورته وويل:

چې سر ګرول خو د ښځو کار وي ته خو نارينه يې ؛ما په دې خاطر ورته وويل چې ګوندي ننګ ورسي اوخواشنی سي او راته و وايي چې څه بالا خپلي خوني ته ، خو دا خبره يې راته ونه کړه، بيايې راته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل چي ته دونه ډیره راباندي ګرانه یې چي څه درته و وایم په همدې خاطر زه ستا سردرګـروم، دا چي ته په سر ګـرولوخفه کېږې نو ته بیا زما سر را وګروه .بې له دېنه چي ماورته ویلي وای ،زما په غیږ کي یې خپل سر کښېښودی چي اوس زماسررا وګـــروه.

ما یې هم سر ورګـــروی ،زما د سرګـیـرول ډیرخوند ورکی راته و یې ویل چي داسي په خوند سره ګـرول، خوزما د مور هم نه دي زده.

ماته چي یې دا وویل زه ډیره ورته خواشنې سومه نو مي سر دومره ټینګ ور و ګروی چي زما دا ګمان و چي اوس به یې د سر پوست وا وړي او ویني به سي، خو ده راباندي برغ کړل ،که زما ټول پوست په نو کانو جلا هم کړې،لا به اف درته و نه کړم ،نور یې هم ټینګ را وګروه.

بیامي زړه ورباندي وسوځېدی بیا مي بیرته سوکه سر ورګروی.

بیا یې راته وویل:

زرغونې زما خو بیخي خوښه اوقبوله یې،ایا ستا هم زه قبول یم ؟که دي خوښ یم هم راته و وایه او که دي خوښ نه یم هم راته و وایه ،ځکه دا خو د زورکار نه دی بلکي د رضا کار دی،په دې کار کي باید چي د دواړو طرفه خوښه وي .

ما ورته وویل:

زما پلار او مور خوښ کړی یې، زما هم خوښ یې،ځکه زما اختیار د دوی په لاس کي دی.

ما چي دا ورته وویل دستي راپورته سو زما لاسونه یې مچ کړل او وې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

جار دي له دې نرمو او نازکو لاسو سم، چي دا خبره مي ستا له خولې څخه وا وريده، چي ستا خوښه سوه د هغوی خو بيخي خوښه ده .

ما هيڅ بږغ ورته و نه کی، نو دی هم وار په وار راسره سپين سترګی کيدی بيا يې زما پر مخ لاس راتير کی،ما بږغ نه ورته و کی،نو دی پوه سو چي څه نه وايي، نو يې ساتيری راسره شروع کړی او زه يې خپلي غيږي ته ورکش کړمه ،زما سر يې په خپل زړه پسي ونيوی؛ دومره ټينګ يې نيولی وو چي زما ساه بنده سوه او ځان مي په زورځني خلاص کی .

احمد راته و ويل:

که تا نه وای ايسته کړی ،ما به تر سهاره پوري له خپل زړه څخه نه وای ايسته کړی.

ما ورته وويل:

ما ته نو اوس اجازه راکړه چي ولاړه سم،تا قسم کړی و زه خو خپله نه درته راتلمه .

احمد راته وويل:

ورسه کور دي ودان چي راغلې ،زما خو دا خيال و چي نن به مي ستاسوپه کورکي اخيري شپه وي ،زما هم درته اجازه ده ورځه په مخه دي ښه. زه هم ځني راغلمه خپلي خوني ته او پر خپل ځای پرېوتلم، سهار راکښېنستمه چای مي پخې کړې د سهار چای يې هم راسره وڅښلې بيا ولاړی ډير خوشاله وو،کله چي دوکان ته تللی و نو هلته په دوکان کي چي به په مخه څوک ورتلل، نو دا کيسه به يې ورته کوله چي ما خو ماښام داسي شپه تيره کړه، داسي سات مي تير سو داسي او داسي... زه نو په دا کيسه نه ومه خبره چي ده هر چا ته ويلي دي،خو پلار مي باندي خبر وو ،هغه ته هم بل چا ويلي وه چي احمد ما ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي وويل،اوس خوداسي وخت دی که یوڅوک یوه خبره وکړي نوهغه بل نفرته حتماً حال رسیږي. پلار مي زما سره سمي خبري نه کولې راڅخه خفه وو، ما دا ګومان کوی چي مریض سوی به وي پوښتنه مي ځني وکړه چي پلار رجانه مریض یې،داسي بل رقم معلومېږي .

پلار مي راته وویل:

یا لوري جوړ روغ یم،هیڅ نه دي راسوي .

ماته یې داسي ویل ، اصلاً یې زه په ځان نه پوهولم ځکه زما څخه خوابدي وو،زما زړه طاقت و نه کی ،نو مي له مورنه پوښتنه وکړه چي مور جاني پلار مي مریض دی چي داسي بل رقم معلومیږي که کومه خبره ده او زه نه یم خبره؟

مور مي راته وویل:

مریض نه دی،ستا څخه خوابدی دی.

چي مور مي داسي راته وویل زه حیرانه سومه ، ما ورته وویل:

ولي زما څخه کوم بد کارسوی دی که څنګه؟

زما خوبیخي احمد ته پام لا نه وو ،نه مي په ذهن کي احمد را تېرېدی،چي هغه به کار خراب کړی وي.

مور مي راته وویل:

چي هغه څو ورځي مخکي چي احمد راغلی وو، بیا ته په نیمه شپه کي د احمد خوني ته ورغلې وې ،موږ نسو در خبر خو پلار ته دي کوم چا ویلي وه، چي احمد موږ ته داسي کیسه وکړه چي زه د دوی کره هروخت ورځمه،په ټول کورکي یې ازاد ګرځم ، لوري خلک څه پوهیږي چي تاسي واده سره کوی، خلک خو نور فکر کوي او په ذهن کي یې بل څه ور ګرځي ،ته یو څه احتیاط کوه لوري ،چي موږ بدنامه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې او سترګي مو راټيټي نه کړې، پلار دي هم سپين ږيرى دى زه هم سپين سرې يم د غمونو تاب نه زه لرم نه دي پلار، په دا عمرچي بدنامي را واوړي ،نو به مو زهرې و چوي،کنې زه خو په تا ډير اعتبار لرم ،ته خو زما لور يې.

ما چي له خپلي مور نه دا خبري وا وريدلې ، له احمد څخه مي ډيره خوا بده سوه .ځکه هامتل دى (چي که ښه کوې بد به حتماً در رسيـږي) ته خو هوښيار وې احمده، تا به ولي دا خبري هر چا ته کولې،مور ته مي وويله :

څنګه اعتبار چي په ما لرې داغسي هم يمه، تاسو ما ته وويل چي له احمد سره واده وکړه ،کنې ما واده څه کوى،ما احمد څه کوى، خو مور مي په دا خبرو خطاکړله چي ما هيڅ هم نه دي کړي او اوس نو د احمد د راتلو په انتظار وم ،چي کله به راسي او زه به يې د ټول عمر خوا وربدوم چي بيا زما نوم هم وا نه خلي، احمد نو پوره يوه هفته وروسته د شپې زموږ کره راغى ، زما پلار او مور ورغله ستړې مسې يې ورسره وکړه،خو زه ډيره وروسته ورغلم ما چي ستړې مسې ورسره کول په عيني ستړې مسې کې يې سترګه راته و وهل، ما په زړه کي ويل چي بـچــو زه اوته به وروسته سره ګورو،تر هر څه وروسته د خوب وخت سو او موږ ټول ځني راغلو خپلي خوني ته، احمد يواځي پاته سو. ما مي پلار ته ويل :

مادر ته ويلي وه چي زه واده نه کوم ،تاسو ورته مجبوره کړم او بل هغه بله شپه چي احمد راغلى وو زه دشپې ورغلمه ،ځکه ما ته احمد ويلي وه ،چي که رانغلې زه بيا ستاسو کورته نه راځم ،نو زه ستاسو په خاطر ورغلمه اوله احمد سره مي و ليدل ، ځکه ما ستاسو خوشالي په اوبو نه لاهــو کول ، تاسو زما او د احمد واده کولو ته ډير خوشاله واست،خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه احمد کوم چي تاسو راته انتخاب کړی وو،هغه داسي کار وکی چي ټول کلي يې په دا يوه هفته کي راباندي خبر کړ،نو زه نن ورځمه ستاسو په مخ کي او هغه ته ځواب ورکوم ځکه چي نه يې ستاسو عزت ته وکتل اونه يې خپل عزت ته ،دا چي تراوسه مو واده نه دی کړی هرچاته کيسه کوي که مو واده وکي خو بيا ټولي دنيا ته وايي ،پلارجانه ماوبخښه چي زما څخه خوابدی يې.

پلارمي راته وويل:

چي يا لوري داسي به هيڅکله هم نه کوې ،ته به له احمد سره واده کوې،خير دی چي احمد هرڅه وايي و دي وايې ،خوته به هغه نه خفه کوې.

پلارمي نه غوښتل چي هغه ته ځواب ورکړم ،نو مي ورته وويل:

ستاسو چي خوښه نه وي نو بيانه ورته وايم،اوس ورځمه ورسره وينمه ځکه نن ئې بيا راته وويل چي زه درته انتظار يم ايا ورسم پلارجانه؟

پلارمي هم اجازه راکړه چي ورسره و وينم،نو زه هم راغلمه د احمد خوني ته ،ډيره ورته خواشينې وم چي هر څه به ورته وايې،دروازه مي ورخلاصه کړل او خوني ته ورننوتلمه.

احمد هم له ځايه را ولاړسو غوښتل يې چي لاسونه زما په غاړه کي را واچوي، ما يې لاسونه په زور له ځانه ايسته کړل .

ماته ئې وويل:

ولي مي لاسونه نه پـرېـږ دې ؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې لاس څه نور زه نه غواړمه چې درسره و وینم،دغه مو اخیري شپه ده . بیا زما نوم په خوله وانخلې او نه بیا زموږ کره راسې، تا ولې خلکو ته د هغه تیري شپې کیسه کړې وه،تا ته دا کیسه کول معمولي کار ښکاري،خلک خو دا نه وایي چې دوی واده کیدونکي دي،هغوی خو نور فکرونه کوي ، چې کوزده یې نه ده کړې او دی هلته سهار او ماښام ورځي ،ته په دې پوهیږې که یا ؟

احمد راته وویل:

دا خو بیخي معمولي خبره ده ،خلک دي هرڅه وایي زما یې په څه زه خو په رښتیا هم واده درسره کوم، ستا سره ټول ژوند همداسي خوشاله تیرول غواړم ،ما خپله خوشالي نسواي برداشته ولای ځکه مي هرچاته و ویل ،هغوی هم په دې خوشالیـږي،په دې کي بیا د خلکو څه ګټه ده چي بل ګمان به کوي.

ما ورته وویل:

چي ستا خبره هم صحي ده ،چي خلک زما او ستا په مینه څه کار لري خو په هغه وخت کي چي زما او ستا واده و سي هغه وخت که هرڅه هر چاته و وایې پروا نه کوي .کله چي مو واده وسو بیا که هر چا ته هر څه وایې و وایه او هر څه چي کوې بیایې کوه،نن زه د همدې خبرو لپاره درته راغلې یم،چي بیا چاته داسي خبري و نکړې په دې ته پوه سه نور نو زه ځمه درڅخه،زه ځني را ولاړیدمه خو احمد تر لاس ټینګه کړم، ما ځان ځني خلاصوی خونه یې ایله کولم،ځني زور مي کړل ځان مي ځني خلاص کی،خو بیا یې تر لاس ټینګه کړمه ما بیا ځان ځني خلاص کی،دا واري نو دومره راته خواشینۍ سو چي له ډیري خواشینۍ څخه یې پر دا مخ داسي ټینګه چپلاخه راکړه چي پر سترګو مي توره شپه سوه، زه خو ومه ورته خواشیني چي چپلاخه یې راکړه بیا خو مي بیخي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینه ورته و ایشېدله، نو ما ته چي هم خدای (ج) زور راکړی وو داسي ټینګه چپلاخه مي پر دا مخ ورکړه او له خوني څخه را و وتلم، د را وتلو په وخت کي یې راته وویل چي نن مو اخیري شپه ده بیا به نه سره وینو .

ما ورته وویل:

چي خدای(ج) مو دي نه سره یوځای کوي ،بیا چي زما خواته را وه لا نه ګورې او نه بیا زما نوم واخلې،وروسته له نن څخه نه ما ته پېژندلې او نه تا زه پېژندلم،دا خبري مي ورته وکړې او له خوني را و وتم، له ځان سره مي دا فکر کوی چي دا خو مو واده نه و سره کړی تر دې حاله ورسیدو،که مو واده سره کړی وای بیخي به مو ډانګیان سره ګرځول، ډیره خواشینې وم او خوامي هم بده وه خپلي خوني ته راغلم اوپرځاي مي پرېوتلم ،هیڅ خوب نه راتلی تر ډیره ویښه وم چورتونه مي وهل چي ښه سو ځني خلاصه سوم، ما به دا ټول ژوند په دا رقم له هغه سره څنګه تیر وی،زه چي راغلمه مور او پلار مي لانه وه بیده سوي،زما څخه یې پوښتنه وکړه چي څه کیسه پېښه سوه،ما هم هغوی ته ټوله کیسه وکړه،د پلار مي ډیره خوا بده سوه ماته یې وویل چي ښه کار دي نه وکی، ما ورته وویل په دې کي زما څه ګناه ده ،دی چي زمانوم بدوي او ستا عزت ته په سپکه ګوري ،نو ما نسوای زغملای،وروسته بیا مور ټول بیده سوو،که څه هم ماته هیڅ خوب نه راتلی یو وخت و بیده سوې وم،سهار ډیره ناوخته راکښېنستمه ، د سهار چای مي تیارولې ،چي مور مي راته وویل :

چي احمد تللی دی .

ماورته وویل :

د هغه نوم بیا مه را اخله ،ښه سو چي ولاړی،د هغه څخه وروسته احمد بیا نه دی راغلی او نه بیا ما لیدلی دی. نو دا وه زما او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد کیسه چي درته ومي کړه ،ستا ماسیوا بل چاته مي ویلې هم نه ده،ما غوښتل چي تا ته هم دا کیسه مخکي له مخکي وکړم، او له هر څه دي خبر کړم، بیا مي ویل چي که درته و وایم نوبه راځخه خفه سې او تا به هم له لاسه ورکړم ،ښه سو چي ته خپله خبرسوې او تا خپله پوښتنه راڅخه وکړه ،نور که کومه بله پوښتنه لرې چي ځواب یې درکړم .

ما ورته وویل:

یا بله پوښتنه خو نسته،خو احمد یو رقم وایي او ته بل رقم وایې، اوس زه په دوو کي حیران یم چي پر چا باور وکړم ستا دا ومنم او که داحمد دا ومنم.

زرغونې راته وویل:

چي احمد خو غلط سړی دی هر څه به یې درته ویلي وي او ما که یوه ورځ هم درواغ درته ویلي وي،نو زما خبره نه بلکي د احمدخبره ومنه .

ما ورته وویل تا خو رښتیا هم درواغ نه دي راته ویلي، اوس به دا کیسه پر همدې ځای پرېږدو زه به ګوندي نورمعلومات هم ترلاسه کړم ،دا خبره مي زرغونې ته وکړه او بیده سولو ،سهار مي چای هم له زرغونې سره وڅښلې او راغلمه کورته،په دې فکر کي وم چي دا اوس څنګه کیسه ده،احمدیوڅه وایي او زرغونه بل څه ،زرغونه هم د درواغو نه راته معلومیږي او هغه به ولي درواغ وایي ،کیدای سي چي احمد درواغ راته ویلي وي ،خو احمد هم درواغجن نه راته معلومېدی ځکه هرڅه چي یې راته ویلي وه هغه هم صحي وه او دزرغونې په ټول کور خبر وو،دا ځان سره حیران ومه چي د چا په خبرو باور وکړمه، احمد وایي زه نه یم ملامت خو زرغونه چي ده هغه ډیره چلبازه ده ، او زرغونه وایي احمدغلط سړی دی،خو زه به د دوی کیسه له کوم بل چا څخه ځان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومه وم، دا کیسه به یو څو عمر پر خپل حال پرېږدم ،کیدای سي په هر څه خبر سم،خیر په دې کي درې ورځې و وتلې،نه زه د زرغونې کره ورغلی وم او نه هم د احمد دوکان ته،یوه ورځ مي د کور لپاره سودا راوړله، سودا مي واخیسته او راځمه کورته چي یو ناولده سړی په مخه راغلی او زما سره یې ستړې مسې وکړه ما هم ستړې مسې ورسره وکړه او راته وې ویل زه له تا سره کار لرم،ما ورته وویل څه کار راسره لرې څنگه کار راسره لرې دلته راته و وایه،دې ناولده سړي راته وویل چي پټ کار درسره لرم یو گوښې ته به سو،زه هم یو غلي ځای ته ورسره ولاړم او ورته ومي ویل چي څنگه کار راسره لرې؟

دې ناولده سړي راته وویل:

چي زما نوم سمع الله دی او زه د احمد له نږدې ملگروڅخه یم، په هغه ورځ چي ته د احمد دوکان ته راغلی وې، نو احمد موږ ته ستا په باره کي وویل چي د زرغونې پلار را استولی وو.

ما ورته وویل:

زه پوه نه سومه چي ستا مقصد څه دی.

سمع الله راته وویل:

چي وروره زه تا ته د احمد په سترگو گورم په دې کي زما کوم مقصد نسته صرف ستا او د احمد خوشالي زموږ ارزو ده ،تا ته چي احمد هرڅه ویلي دي هغه رښتیا دي، زه د قیامت په ورځ هم دغه شاهیدي ادا کوم چي احمد په حقه دی او زرغونه اوکورنۍ یې چلبازه دي، ته به یې هم شاید خطا ایستلی یې.

ما ورته وویل:

چي صحي ده سمع الله جانه زه هم درسره قانع یمه زه هم په همدې کوښښ کي یمه چي په اصلي موضوع باندي ځان پوه کړمه،اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوداسي وخت دی چي په هیڅ هم باورنسته او نه د باور کولو ځوک پاته دي، زه به یو څو ورځي لانور هم صبر سم چي څنګه کیسه ده او څه پیښ سوي دي.

سمع الله راته وویل:

چي زما هم داغسي درسره خوښه ده خو زه دومره درته وایم چي زرغونه ډیره چالاکه او بیداره نجلۍ ده،چي تا په کوم جال کې بند نه کړي.

ما ورته وویل:

زه اوس ورسره پوه یمه،ته بیغمه اوسه زه هر څه انشاءالله سموم، ، نو مي د سمع الله سره خدای پاماني وکړه او سره رخصت سولو،د سمع الله خبرو بیخي وګنډلم دا ځکه،چي زما ډیر شک پر احمد راتلی چي کیدای سي دی هم دوراغ راته وایي او دی ملامت دی،د ځان د سپیناوي په خاطرهرڅه وایي او زرغونه رښتیا وایي ځکه چي درواغو ته څه حاجت لري، خو چي سمع الله کیسه راته وکړه،نو پر زرغونه مي یو څه شک راغی چي کیدای سي دا به هم ملامته یي او فساد به هم په دې کي وي او د پخوانیو خلکو متل را یاد سو چي په دریو شیانو اعتبار کول ښه نه وي لکه ښځه ، آس او اسلحه دا درې واړه شیان د باور کولو نه دي، د زرغونې په چالاکۍ کي مي چورت وهځ چي له چا به د دې په باره کي پوښتنه کوم څوک به هغه ښه پېژني او ځوک به ښه په خبر وي چي معلومات راکړي، ځکه په زړه کي مي خیره ورته پیدا سوه په خپله مینه باندي مي شک سو، خو داسي څوک مي په ذهن کي نه راګرځیدل چي پوښتنه ځني وکړمه او بل زرغونې خپل ځان داسي سپین راته ښودلی وو لکه ملایکه، بس نومي بیا د زرغونې د کور دتللو لپاره نیت و تړی چي ورځم به،نو مي د ماښام انتظار کوی چي ماښام سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ورسمه او له زرغونې سره نوي خبري وکړم او دليدلو لپاره يې هم ناقراره وم ،په هرصورت ماښام سو ډوډۍ مي کور و خوړله او د زرغونې پر لور ور روان سومه، د زرغونې کورته ورغلمه ګورم چي پلار او مور يې دواړه هلته وه،خو زرغونه نه وه له دوی څخه مي پوښتنه وکړه چي زرغونه چيري ده ؟

دواړو په ډيره وارخطايي وويل:

چي زرغونه د خپلي خورلڼي (ملګري) ميلمنه وه ،دا نه ورسره تلل خو هغې نجلۍ مور ته ډيري زاری وکړې،نو مور هم ورته وويل بيا داهم ورسره ولاړه،نونن هلته تللې ده.

داچي يې راته وويل نو مي په زړه کي د سمع الله خبره رايادده سوه،چي راته ويلي يې وه چي زرغونه ډيره چالاکه ده چي په تا کوم فساد ونکړي نو مي دوی ته وويل:

ښه سو چي ورسره تللې ده دا به هم ديغ سوې وه،يو څه پام به يې هم په بله سي اوتاسو هم ښه کار کړی چي ورسره پرې ايښې مو ده،نو مي له دوی سره چای وڅښلې او ورته مي وويل چي د هغوو کور چيري دی؟

دواړه وارخطاسول،چي که ستاپه کاروي مور به يې راولو.

ماورته وويل:

يا اوس خو دراوستلو وخت نه دی د هغې ملګري کوريې چيري دی ؟

بيا هغو وويل دغه نږدې کور دی کور يې راته و ښودی، که څه هم دوی ډير راته ټينګ سول چي پاته سه، خو زه نه ورسره پاته کېدلم، له کوره چي يې را وتلم نو د زرغونې مور راته وويل:

چي که زرغونه دلته وای بيا هم تللې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وخندل چي هو بيا هم تلم،ځني راغلمه كورته ،په كور كي دا سودا راولويده چي راسه د همسايگانو كره د زرغونې پوښتنه وكړه ،كيداي سي رښتيا او درواغ به يې درته معلوم سي،نو راغلم دزرغونې د ملگري كورته، دكور دروازه مي په ډير غټ زړه سره وروټكول،يو لس كلن هلک را ووتی دروازه يې راته خلاصه كړه پوښتنه يې راڅخه وكړه څوک يې او څه غواړې؟

ما ورته وويل:

زه د زرغونې د اكا زوی يمه،مور يې يو څه مريضه سوه،كه زرغونه راخبره كړې چي كورته راسي،هغه ستاسو كره ميلمنه ده،ماته يې مور وويل چي زرغونه راخبره كړه چي ژر راسي،كه ته ورته و واې ښه به وي .

هلک راته وويل:

كوردي غلط كړی دی ،كيداي سي بل ځاي تللې وي ،زرغونه خو زموږ كره په دا كال نه ده راغلې او نه هم زما خور د هغې ملگرې ده اونه يې موږ كورته راپرېږدو.

ما ورته وويل:

راغلې ده ته به نه يې په خبر.

هلک وويل:

چي زه به په خپل كور نه يم خبر عجبه خبره كوې.

ماورته وويل:

ښه دی نو ولاړ به سم ،زه ځني را رهي كيدم چي دا هلک راته وويل:

چي ستاهم انډيواله ده؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په خبره پوه نه سومه،زرغونه خو زما د اکا لور ده او زه دلته د هغې مور رالېږلی یم مور یې مریضه ده او هغه یې غواړي.

هلک راته وویل:

هغه خو د ټولو د اکا لور ده ،د اکا د لور په نامه د ټولو سره انډیوالي کوي ته نو کم نه یې په خبر،ستا به هم انډیواله یې اوس هسي ماخطا باسي

دا خبري چي هلک راته وکړې نوباندي شکمن نه بلکي باوري سومه،چي ټوله کیسه په زرغونه کي ده ،هلک ته مي و خندل چي ته هم راخبر سوې؟

هلک راته وویل:

په ډیرو خبر ومه او لیدلي مي وه خو ته مي تر اوسه نه وې لیدلی، خو اوس در خبر سوم چي ته یې هم انډیوال یې.

هلک ته مي وویل:

ته یو داسي وخت را وښیه چي زه او ته دواړه یواځې سره و وینو او په همدې باره کي خبري وکړو؟

هلک راته وویل:

هر څه خبره چي کوې اوس راته و وایه زه بیا نسم درسره لیدلای . ما ورته وویل:

چي صحي ده زه د زرغونې په باره کي ستا څخه یو څو پوښتني کوم هیله کوم چي صحي ځواب راکړې؟

هلک راته وویل:

چي څه صحي ځواب یې غواړې، موږ ټوله ځني په عذاب یوو،ډیر ناولده خلک یې کور ته ځي او راځي،د دوی له خاطره دا ټوله کوڅه ورسره بد نامه ده او خلک په دې کوڅه پسي ډیري خبري

(c) ketabton.com: The Digital Library

كوي،ته د دوی په باره کي نور زما څخه څه پوښتني کوې؟هغه ده خپله مور يې نه ده باندي خبره چي چيري تللې ده اوګوره له چا سره به تللې وي او زموږ کوريې ورښودلی دی زموږ دکور په بهانه ګوره چيري تللې وي، زموږ کور يې لاهم بدنامه کی، نور نو کومه بله پوښتنه سته چي درته و وايمه.

زه له هلکه څخه ډير و شرميدمه ،کله چي هلک دا خبري راته کولې ما خپل ځان داسي احسا سوی لکه پر اور چي ولاړ يم اوکيسه راته کوي،نو مي دا هلک ته وويل:

يا بله پوښتنه نه کوم بس دغه کفايت کوي تشکر ،ما چي هلک ته تشکر ويل د هلک پلار، هلک ته وربږغ کړی زويه څوک دی او څه غواړي؟

هلک هم ښه بيداره اوچالاکه و،داسي يې نه دي ورته ويلي چي دزرغونې پوښتنه کوي نو يې پلار ته وويل:

ناولده سړی دی کور يې غلط کړی و ما هغه کور ور وښوی کوم چي ځني ورک سوی وو.

پلار يې ورته وويل:

چي په دومره وخت کي دي لا نه دی ور ښولی؟

هلک ورته وويل:

ور ومي ښوی،نو مي هلک ته لاس پورته کي او ځني راغلم کورته، کور ته چي راتلمه په لاره نه پوهيدم ، په ځای کي پرېوتلم د خدای (ج)شکر مي و ايستی چي واده مي ورسره و نسو ، په لږوخت کي يې په دومره کيسو خبر سوم نوري پټي کيسې به يې څومره کړي وي او مور او پلار يې هم درواغ درته ويل، چي د همسايه کره ميلمنه ده، بس خپل تندی مي وټکوئ چي لا به څومره نوري سختۍ و وينې، احمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غریب رښتیا ویل، سمع الله او د زرغونې همسایه هلک، هم نه وه ملامت چې ویل یې زرغونه ډېره چالبازه ده ،نو مې دا تصمیم و نیوی چې صبا به احمد ته ورځمه او له هغه سره به دا ټولې خبرې شریکوم، چې هغه په دې کې څه وایي. کله چې سهار سو نو راغلمه د احمد دوکان ته ،احمد چې زه ولیدمه راولاړ سو او په غیږ موسترې مسې سره وکړه،دننه په دوکان کې کښېنستو؛چای یې راته راوړلې او د زرغونې بحث یې راسره را واخیستی، چې څنګه دې کړه کیسه څه معلومات دې تر لاسه کړی که یا؟

ما ورته وویل:

چې دې کیسې خوزه خوار او زار کړی یمه، دومره وخت لاهم نه دی تیر سوی په دومره کیسو یې خبر سومه او ډېر یې و ځورولم،ته به یې څومره ځورولی یې،خیر له زرغونې نه به ګیله نه کوو، له خپل قسمته به ګیله کوو.

احمدراته وویل:

ولې څه کیسه پیښه سوې ده .ما خو په خبر که؟

ما ورته وویل:

که مې کیسه درته وکړه نو زړه او غوږونه به دومره طاقت ونه لري چې وایې وري او و یې زغمي؟

احمد راته وویل:

زه خوپخوالا هم خوار او زارسوی ومه،ښه ده چې نورهم ښه خوار اوزار سم.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای(ج) دي مه خواروزار کوه،کیسه داسي ده ،نو مي له سره تر پایه ټوله کیسه ورته وکړه،چي زه او ته لاشکایت هم ځني کوو،چي ولي يې زموږسره داسي وکړل.

کله چي مي احمدته دا کیسه کوله نو ډیر زهیر سو او ډیره خوابې هم بده سوه، راته وې ویل:

زه پخواهم په دې پوهېدمه چي زرغونه به له کوم بل چا سره هم مینه کوي ،خو ځان ته به مي خپله د لاسایې ورکوله چي داسي کله کیدای سي زه هم زیاته مینه ورسره لرم او زرغونه هم زیاته مینه راسره کوي او زماشک اوس رښتیا سو، زه هغه وخت لا ورباندي شکمن وم،چي ماته خپله زرغونې ویل چي زه له تاسره ډیره مینه کوم،خو وروسته يې زما مینه هیره کړه او خپل د خاله زوي يې انتخاب کی او اوس يې خپل د خاله زوی هم هیر کړی دی او له بل چا سره مینه کوي ،نه پوهېږم د دې ښځه يې هدف څه دی ،دا دی شک مي په یقین بدل سو ما خو په رښتیا مینه ور سره کوله زه نو د دې په دا کیسو څه خبر وم او څه به خبرېدمه، چي تا نه وای راته ویلي ،زما زړه خو له هغه وخته څخه هم خوږین وو او اوس چي دي دا کیسه راته وکړه خو بیا بیخي خوږین سو او دا رښتیا ده چي په ښځه باور کول د ځان تباه کول دي،ښځي څومره مکاري وي،په یوه ساعت کي لس رقمه کیږي په یوه حال نه وي.

ماورته وویل:

چي ر ښتیا هم ښځه د باور کولونه وي، که دي باور په وکی ځان ته دي اور واچوی ، ښه اوس دا راته و وایه څه کوو او څه نه ورسره کوو، ځکه زه او ته دواړه د زرغونې ښکار سوي یو.

احمد راته وویله:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خو دا خوښه ده چي له دې نه وروسته به يې پسې ايله کړو ،زه به هم لاس څني واخلم او ته هم لاس څني واخله.

ما ورته وويل:

دا خوښه کاردی چي بيخي يې هيره کړو،خو که مو اوس همداسي پرېښوده، نو زما او ستا غوندي به نور ځوانان هم د دې ښکار سي،زما او ستا غوندي نور به هم همداسي په اورکباب کړي،دنوروځوانانو د ښکار ښخه به يې را وګرځو،څنګه داسي دي نه خوښه.

احمد وويل:

داغسي مي بيخي خوښه ده خو څنګه به ورسره وکړو چي نورځوانان ددې له ښکاره وساتو.

ماورته وويل:

په دواړوسره به يو پلان ورته جوړ کړو.

احمدراته وويل:

صحي ده نن شپه ته هم يو پلان جوړ کړه او زه به يې هم جوړ کړم،که د هر چا پلان کامیابه وو نوبه هغه پلان تطبيق کړو.

ما هم له احمد سره همدا خبره خوښه کړه او څني راغلمه کورته ،په کور کې مي چورت له زرغونې سره سو ،چي که دي پسي پرېښوده هم به دي طاقت نه کيږي او که داسي ورسره و نه کړې نور ځوانان به زما او داحمد غوندي خطا باسي او د هغوی ژوند به ور تباه او بربادکړي ،ځکه دا خو د هر چاله ژوند سره لوبي کوي ژوند يوه لوبه ورته ښکاري ،دا يو هسي کار ورته معلوميږي ،بيا مي تير سوي يادونه راپه زړه سول ، چي ما به دا ويله چي خدايه(ج) ته يې رانصيب کړې، بې زرغونې ژوندکول راته ډيرسخت او ستونزمن دي ،خدايه(ج) زه نور هيڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تا څخه نه غواړم مال او دولت نه غواړم ،فقط چي زرغونه مي نصيب سي ،هغه مي مال دولت او هرڅه دي . بيا به يې دا دوکه را ياده سوه،چي خدايه(ج) څنګه زمانه سوه، يو زړه له ميني او محبت او ارمانونو څخه ډک وي او بل زړه له چمبازۍ مکارۍ او فساده،کاشکي خدايه (ج) زرغونې هم لکه ما چي دومره له حده زياته مينه ورسره درلوده اوکوله ،دې هم په پاک زړه راسره مينه او محبت کواى ، څومره خوند به يې کړى واى،ما خو زرغونه ستا څخه خدايه(ج) پردې دنيا څه په هغه دنيا هم خپله همسفره غوښته ، خدايه(ج) بيشکه ستا او د انسان اراده سره يوه نه وي،بيشکه ته تر مور او پلار زياته مهربانه يې ،بس مانو دغه اهــونه اوفريادونه کول خوهيڅ څه په درد نه راته خوړل ، او دا هم ر ښتيا دي چي د چا عمل ته نه بلکي د هغه زړه ته کتل په کار دي،نو مي له ځان سره خپل پلان جوړ کی چي کله احمد هم خپل پلان راته و وايه نو بيا زه هم خپل پلان ورسره شريک کړم ،خير دغه شپه مي ترسهاره هيڅ خوب و نه کی، سهار سو او د احمد دوکان ته ورغلمه ،له سترې مسي وروسته يې راته وويل:

چي ما خو پلان په داسي رقم سره جوړ کړى دى،چي ماښام يې کور ته د انډيوالانو سره ورځمه او په زور يې له کوره را باسمه خپل کور ته يې راولمه او ورته وايمه، چي ولي بې وفا زه خو ستا په اميد تراوسه پوري ناست يم ،ته مي تل ازاره وې او زما توانايي،قدرت او عزت ته وې ،تا ما ته په خپله وويله چي واده به اوس نه کوو يو څو عمر به صبر سو واده خو اسانه دى هر وخت کيږي، او په هغه سر بيره دي نور انډيوالان هم پيدا کړل،ما به تا ته دومره مينه درکړې وه چي هيچا هم نسواى درکولاى،ما څومره تکليفونه په تا ګاللي څومره خوارى مي زغملې څومره مصرفونه مي دربانديي کړي او ته له نورو سره هم جوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوې، زماپه مينه کي څه کمی وو، دا دی اوس مي په زور راوستلې او په زور واده درسره کوم که ستاخوښه وي که نه وي،که ستا رضاوي که نه وي،يو څو عمر به راسره وي وروسته يې طلاقه وم، څومره خواری چي دې پر ماتيري کړي دي ، هغومره خواری به زه وربانديي راولم،ترڅو نور هم عبرت ځني واخلي، ما خو داسي پلان جوړکړی او زما دانډيوالانو هم داسي راسره خوښه ده ،زما خو دغه پلان دی ايا زما پلان دي خوښ سو؟

ماورته وويل:

چي ياستاپلان مي بيخي نسو خوښ، احمده ورورِه داسي به نه ورسره کوو،داسي به وکړو چي نن ماښام به زه او ته دواړه ورسو د زرغونې کور ته ،چي ټول سره يوځاي سوو،نو به دا خبره دزرغونې له پلار سره ياده کړو چي دا دی موږ دواړه راغلي يو،په موږ دواړو کي اوس چاته زرغونه ورکوی،زه او ته خو يې نه کوو خو دوی ته به داسي و وايو چي دوی څه وايي،د دوی درواغ به ځان ته معلوم کړو ځکه د درواغو منزل لنډ وي او دد وی په مقصد به پوه سو چي اصلي مقصد يې څه شي دی او بل دا چي په زور هيڅ نه کيږي که و سي هم مزه نه کوي،خلک به بد وايي او له پيغوره به خلاص نسې په نرمۍ په خوشالۍ په خندا به ورته ووايو چي کوم يوه ته يې ورکوې او کوم يو دي له موږدواړو څخه خوښ دی، که څه هم زه ځني تيريم او په کار مي نه ده، هغه مينه يې زما بس ده کوم چي مي مخکي ورسره کوله او هغه مينه به ترمرګه پوري په خپل زړه کي پټه ساتم، مګر وروسته له دې نه مخامخ ورسره مينه نه کوم،نو دغه کاربه ورسره وکړو او دا به هم ورته و وايو چي موږ ستاسو په هرڅه خبر سوي يو،خو دا خبره به هغه وخت ورته کوو چي دوی مو له خپل ټول کارو څخه خبر کړي ،کله چي خبر سوو نوبه ورته و وايو چي پس له دېنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

به بياداسي كار له هيچا سره نه كوي ،نو دغه بيا زما پلان دى څه كه ته څه پكښي واي هغه ستا خوښه ده؟

ما چي احمد ته دا خبري وكړې ،نو احمد شاباسى راكى چي ستا پلان صحي دى، ماښام به دواړه ورسو كه الله(ج) راسره مل و،خو ته به د ماښام ډوډۍ زماسره خورې، وروسته تر ډوډۍ به ورسو.

ما هم نورڅه ونه ويل او ورسره ولاړم،ډوډۍ مي داحمد سره و خوړله او وروسته دواړه روان سولو د زرغونې پرخوا ،كور ته چي يې ور و ورسيدو ،نو دروازه بنده وه احمد وروټكوله ، دروازه نظرجان اكا خلاصه كړه ،نظرجان اكا چي احمدوليدى نو ورته و يې ويل: ته، ته او دا ځاى، زه پوه سومه چي نظرجان اكا وارخطا سو ،نو زه ورمختته سومه او ستړې مسې مي ورسره وكړه ،وروسته موږ درې سره ولاړلو دننه كورته اوپه خونه كي كښيناستو، د زرغونې مور هم راغله او زرغونه هم راغله له موږ دواړو سره يې ستړې مسې وكړه، زرغونې زما سره ښه ستړې مسې وكړه ،خو د احمد سره يې په مات زړه ستړې مسې وكړه او نظرجان اكا زرغونې ته وويل چي دوى ته ډوډۍ تياره كړه .

ما ورته وويل چي ډوډۍ خو مو خوړلې ده او چاى مو نه دي څښلي، چاى دي راته راوړي.

زرغونه هم ولاړه په چايو پسي ، ما او احمد ته يې چاى راوړلې د زرغونې د لاس چاى وې څومره خوند به يې كړى وي،نظرجان اكا احمدته وويل:

دا ډيرعمر تيرسو هيڅ درک دي نه وو ، زموږڅخه خوا بدى سوى وې ؟

احمد ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هيڅ کله هم له هيچانه نه يم خفه سوی او نه خفه کېږم تاسي خفه سوي واست ،زه خو دورځي په دوکانداری اخته يمه او دشپې له خوا څخه ډير ستړی ستومانه يم کورته ولاړ سم اوبيده کېږم،احمد نور هم غوښتل چي يو څه ورتهووايي ، نو مي احمد ته سترګه و وهله چي کار مه په لره، کوريې ودان نو ده هم نور څه نه ورته وويل صرف دا خبره يې لاورته وکړه چي دکور له خوا راباندي بنديزونه هم وه ، نو په همدې خاطر زه نه راتلمه.

نظرجان اکا ورته وويل:

هو مور، خوارانو ته نو کله څوک وخت پيدا کولای سي چي پوښتنه مو وکړي، دوی دغه پوښتني اوګيلې سره کولاې ، ما احمدته وويل دا ګيلې اوس پرېږده راځه اوس اصلي موضوع ته په ګيلو اوس څه نه جوړيږي.

احمد هم راته وويل:

چي صحي ده موضوع ته ورته شروع کړه.

نو ما هم نظرجان اکاته وويل چي مونږ خو دا دی دواړه راغلو او دواړه درته حاضر يو ،تا راته ويلي وه چي ما خو زرغونه له احمدسره واعده کړې ده،نو اوس زرغونه ته چاته ورکوې؟ ،که يې ماته راکوې نو احمد په ما راضي دی ،که يې احمد ته ورکوې زه ورباندي راضي يم اوکه يې احمد ته ورکړې زه به خوشاله هم سم ځکه ترما دی ډيره مينه ورسره کوي؟

نظرجان اکا وويل:

چي ولي نه تاسي دواړه ښه ځوانان ياست او زما دواړه خوښ ياست زه په تاسو دواړه خوشحاله يم چي زما لور په تاسو کي د هر يوه سي زه ورباندي ډيرخوشحاله يمه ،داچي ته او احمدسره راضي سواست

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاست،نور نو دا خوښه او انتخاب خپله زرغونې ته پرېږدم،ځکه اوس زه تاسي نسم انتخابولي ماخپله واعده پرځای کړه، له احمدسره مي دغه واعده کړې وه چي زرغونه به ستاوي اوزه يې تاته درکوم،اوس چي دواړه راغلي یاست نو انتخاب به دزرغونې او مور يې وي،هر يو چي يې په تاسوکي انتخاب کی هغه ته دي دا دوستي مبارک وي،مخکي زما خوښه وه خو اوس دا خوښه دوی ته پرېږدم .

ماور ته وويل:

دا اختيار ولي اوس دوی ته ورکوې،مخکي به دي هم دا اختياردوی ته ورکوی په دې کي بيا ستا څه مقصد دی چي له خپلي خوښي تېرېـږې او خوښه دوی ته ورکوې؟

ماچي نظرجان اکا ته دا خبري وکړې نو زرغونه راباندي راوغورځيده او راته و يې ويل:

اوس هر څه زما په خوښ دي ځکه زه اوس په هرڅه پوهېدلې یمه،زه نه ستا سره او نه د احمد سره واده کوم،ځکه ما دافيصله کړې ده چي زه بايد د خپل پلار او مور خدمت وکړم ،که زه واده وکړم نو به زما پلار او مور څنګه خپل خدمت په يواځي سره و کولای سي او بل زما عمر لا د واده کولو نه دی، زه تر اوسه لا کوچنی یم او واده کولو ته اماده نه یم،زما اوس په دې سر خلاص سوی دی چي د ځوانۍ او واده کولو د ژوند ډېر توپير سته او د واده په ژوندکي چاته ډېر مسوليتونه وي، چي زه هغه مسوليتونه اوس نسم پرځای کولای او ترڅو چي هغه مسوليتونو ته چمتو شوې نه یم واده نه کوم،واده خو هر وخت کيږي،زرغونه وار په وار جدي کيده،ترڅوخپل پلار او مورته يې وويل:

چي تاسي ولاړ سی زه د دوی سره ښه پوهېږم تاسي بې غمه پرېوزی،زه له دوی سره نن فيصله کوم اوتاسي به سهار له هر څه نه خبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سئ ،هغوی هم دواړه ولاړل خپلي خوني ته،مورږ درې سره پاته سولو،زرغونې خبري شروع کړې خپل ځان یې سپینوی چي تاسو زه ډیره و ځورولم ،زه مو بې اوره پخه کړمه،پر ما مو ډیر ظلم کړی دی دومره ظلم مو پر ما کړی چي بیخي زه مو بد نامه کړمه او تاسي لکه چي ما بدنامه کوئ،زما په بدنامی پسي مو پایڅې راپورته کړي دي ، بل ښه مو هیڅ نه د ي را رسیدلي،نه يې را رسوي .

ما ورته وویل:

مورږ تا نه بدنامه وو ،تا مورږ بدنامه کړو او خپل کور کلی دي هم ټول بد نامه کړی،ستا له وجي ټوله کلی بدنامه دی ټوله دنیا در خبره سوې ده ، ته نورمورږ ته ځان مه سپینوه نو مي څه چي کیسې له هر چا چي مي اوریدلي وې هغه مي ټولي ورته وکړې ،بیامي ورته وویل:

چي زه خو تر دا اوسه هم ستا په کیسو باور نه کوم او نه مي زړه ته لویږي چي ته به داسي کارونه کوې، مورږ ستاسره ظلم نه دی کړی تا له مورږ سره ظلم کړی مورږ خو هر څه درسره کوله ،مګر تا زمورږ مینه او محبت له خاورو سره خاوري کړل.ولي دي داسي کول، اول دي احمد د میني په جال کي بند کی او وروسته دي زه د میني په جال کي بند کړمه او نور به دي څومره ډیر په جال کي بند کړي وي.

بیا احمد ورته وویل:

رښتیا هم تا داسي کارونه کړي دي چي زما عقل یې بیخي نه مني،تا زمورږ له ژوند سره لوبي کړي دي ،زمورږ مینه یو لوبه درته ښکارید ه،ولي دي داسي راسره کول،ما ستا په خاطر هر کار کوی او ما به دا ویل چي ته هم هر کار را سره کولای سې ځکه زماسره مینه کوې،خو هر څه دي په اوبو را لاهو کړل،زما مینه درته مسخره معلومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوه ،خوزه څه خبروم چي ته به داسي بې وفا يې ،په ظاهره کي خو وفاداره معلومېــږې خوپه باطن کي....څه درته ووايم.

زرغونې چي زما او احمده ځخه دا خبري وا ورېدلې، نو پوه سوه چي زما له هر کاره خبر سوي دي،نو په دې ويلو سره شروع سول ،زه ستاسو هر څه منمه اوهرڅه مي کړي دي ، نن زه تاسو ته د ځان په باره کي مکمل معلومات درکوم، زه منمه زه ستاسو د دواړو ګنهګاره يمه او تاسي ته ملامته يمه، ښه سو چي تاسي راباندي خبر سواست او دا دی اوس دواړه حاضر ياست زه ستاسو په شان شل نور عاشقان هم لرم، په دې خاطر چي د دې کور مشره او کشره زه يمه،ياني ټول د کور ضرورت زه پوره کومه ،ځکه پلار مي سپين ږيری دی هيڅ کار نه سي کولی او مور مي هم سپين سرې ده د خواری کولو او د بل د مزدوری کولو نه ده،نه مي د پلار جايداد سته او نه مي هم د مور کوم جايداد او ستمني سته،نه ورونــه يا داسي خپلوان لرم چي هغه زموږ سره مرسته او همکاري وکړي او مجبوره يمه چي له تا سره د احمد سره او د نورو سره په دغه رقم انډيوالي وکړمه او د کور ضرورت له همدې لاري پوره کړمه ما تاسو ته نسوای ويلای، چي زه له همدې خاطره ستاسو سره او هم له نورو سره مينه کوم،تيره شپه چي ته راغلی وې، رښتيا هم زه دهمسايه په کور کي نه وم، له يوه بل سړي سره تللې ومه او تر سهاره ورسره ومه سهار چي له هغه ځايه راغلمه ،مور او پلار مي راته وويل چي دی راغلی وو او موږ داسي ورته وويل زه خوشاله سومه چي ته بيرته تللی وې،زه نو خبره نه وم چي ته به دهمسايه کره ور ځې او زما پوښتنه به له دوی څخه کوې، بيا يې احمد ته وويل:

يوه شپه ته هم نابيره زموږ کور ته راغلې موږ په تا نه وو خبر چي ته به راځې، هغه ځوان چي اسدالله نومېدی هغه زما د خاله زوی نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو ،موږ ټولو درواغ درته وویل هغه هم زما ستاسو په شان عاشق وو او نور عاشقان هم لرمه، تا غوښتل چي زما سره واده وکړې او هغه هم ډیر ژر،ځکه ته ډیر جدي وې نو موږ ټولو دغه پلان جوړ کی چي اسدالله به زه خپل د خاله زوی کوم او تاته به وایو چي زموږ د ټولو اسدالله خوښ دی او زموږ خپل د خاله زوی هم دی او ما به د خاله زوی ته ورکوي، او ستا زړه مو په دغه رقم سره در ماتوی ،ترڅو زما څخه دي زړه صبر سي او ما پرېږ دې او هغسي هم و سول موږ چي څه غوښتل هغه و سول او په خپل کارکي کامیاب سولو زه به تاسو ته خپله ټوله کیسه وکړم چي ولي زه دې کار کولو ته مجبوره سوم، او ولي دا کارکوم اوس خوبې له هغه څخه هم ټوله کیسه تاسوته معلومه ده اوزه به تاسو ته خپله د مجبوری کیسه هم و وایم،څه وجه وه چي دې کارته مجبوره شوم او ولي مي داکار کوی.موږ ډیر بې وسه سوي وو،یوې خواته مو مخ نه ګرځیدی حیران وو چي څه وکړو،نومي یوه ورځ پلار دا کلیوالوته وویل:

چي زه ډیرمجبوره او بې وسه سوی یم،که زما سره څه کمک او همکاري وکړی،ځکه زه اوس دکارکولو توان نلرم اونه کار کولای سم،له خیرغوښتلو څخه مي وژغوری،نه مځکه لرم نه جایداد لرم نه مي خپلوان سته،چي له هغوی څخه مرسته و غواړم،نو دخدای(ج) او د هغه درسول (ص) په خاطر زما سره مرسته وکړی، خوهیچا مرسته ورسره و نه کړه او هریوه به ورته ویل کار ځنګه نسې کولای ځان مه اچوه هرڅه کولای سې،پلار بېچاره به بیرته نا امیده کورته راغلی،ډیري شپې او ورځي موږ وږي اوتږي تیري کړې ، هیچا مو فریاد نه اوریدی،موږ ټوله به حیران وو چي څه وکړو،یو څو وخت مي مور دهمسایه ګانو د کورکالي پریمنځل او د هغوی ختې یې هم کولې او زموږ لپاره به یې یوه ګوله ډوډۍ تیاروله،یوه ورځ یي دومره کالي پریمنځلي وه چي بیخي تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دريو ورځو پوري له ځايه نسواى ښوريداى،دومره دوا وي مو ورباندي وکړې چي څه پيسې مو درلودې هغه ورباندي ولاړې او ډاکټرانو له درانه کاره څخه منعه کړل چي دروند کار به نه کوې،مورته مو زما او زما د پلار طمعه وه هغه طمعه مو هم ځني وخته،اخيرته پلارمي په بازارکي فقر(خيرات) ټولول شروع کړل،په ټوله ورځ کي به يې چي هغه ډيري پيسې ټولي کړې نو به سل يا يو نيم سل افغانۍ سوې، يو څه موده مو هم په دغه رقم سره ګذاره کوله خوصحي ګذاره مونه کيده،ترڅو ما دا تصميم و نيوی چي زه هم بايدکاروکړم، هغه وخت زماعمر پنځلس کاله لا نه وو،نو ما هم د مور په شان د همسايګانو د کورکالي او د ختټو کار کول شروع کړ، زه نوپيغله وم دا پيغلتوب راته سور اور وو،کنې ما هر کار کولای سواى او ښه په اخلاص مي د هر چا کار کوی ،خو چي هرځاى به وم په کورکي به چي وم ،نو ټولو به دا راته ويل چي ته خو پېغله يې ولي دي پلار او مور نه ورکوي په تا خو يې غاړي بنديږي تا خو بايد ورکړي،ما به له ځان سره ويل چي زموږ څه حال دی په يوه ګوله ډوډۍ پسي حيران يو او دوی څه غواړي ،دوی به چي ماته دا خبري کولې نو زه به ډيره زهيرېدمه،خو موږ ډير مجبوره وو د هرچا خبري مي پرځان قبلولې که به يې هر څومره ترخې خبري راته کولې ، ما به هيڅ هم نه ورته ويل چي تاسو نو زما له حاله څه خبرياست، خو د دوی خبري مي پرځان وړلې،مابه ويل چي دوی راڅخه خفه نسي، نو يوه ورځ د پخوا په شان د همسايګانو کورته ورغلمه،دروازه چي مي ور خلاصه کړه ،ګورم چي په دروازه کي د هغه کور سړی ولاړ دی،ماته يې وويل څومره وځنډېدي زه دڅه وخت راهيسي درته منتظر وم.

زه ډيره وبېرېدمه او ورته و مي ويل چي له مخي مي ليري سه،خوده راته وويل ولي ليري سم،زه خو مرسته او همکاري درسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم له دې هره ورځ کاليو پرېمينځلو څخه دي خلاصوم،ما دا ګمان وکی لکه چي رښتيا هم مرسته راسره کوي،ذکات يا خيرات راکوي نوماته يې وويل چي راځه په ماپسي،زه هم ورپسې سومه د کور يوې خوني ته يې بوتلم چي هلته هيڅوک نه و، ،نو جيب ته يې لاس کی او لس زره افغانۍ يې را و ايستلې او راته وې ويل چي دومره زياتي پيسې همېشه درکوم،خو چي زما خبره ومنې.

ماور ته وويل:

څه رقم خبره ده.

نو يې زما د عزت د غوښتلو طلب راڅخه وکی.کله چي يې دا راته وويل نو مي پر سترګو توره شپه سوه او و مي ژړل چي ولي داسي راسره کوې.ته نه شرمېږې چي ماته د دغه کار وايې،له خپلي ښځي او کوچنيانو څخه دي و شرمېږه،څلور زامن او دوې لوراني يې درلودی،که هغه خبرسول نو به بيا څه کوې.

خوهغه ظالم راته وويل:

چي هغه نوڅه خبريږي.

ماور ته وويل:

چي دغه پيسې په خير او ذکات کي راکړه، ډيري دعاوي به درته کوم،خوهغه زما د دعا وو په کيسه کي نه وو،نفس او شيطان ورباندي زور کړی وو،ما ډيري زاری ورته وکړې چي ته زما عزت په دغه لسو زرو غواړې او زما ژوند را برباده وې،ته زما ژوند او راتلونکي ته نه ګورې،خوزما هيڅ خبره اثرنه ورباندي کوي،ما چي به خپلي بې وزلی او خپلي بې کسی ته او بيا به مي د ده ظالم دالس زرو افغانيوته وکتل،زه خو نو پيسو ته ډېره مجبوره ومه،نومي ورته وويل چي زه دې ته تياره يم چي خپل ټول ژوند راتلونکې او عزت پرتا د لسو زرو افغانيو په بدل کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرڅ کړم ،نو د هغه ساعت په اړه به څه درته ووایم چي څنګه پر ما تیر سو ،نه يې زما معصومیت ته وکتله نه يې زما مجبوری ته وکتله،لکه وږي لیوه ته چي په لاس ورغلې وم ،هم هغسي يې زما عزت له خاورو سره خاوري کی او په اخیرکي يې راته وویل ګوره چي څوک در خبر نسي او هیچا ته و نه وایې.

ماورته وویل چاته به نه وایم خو الله (ج)ته به څه ځواب وایې،هغه خو در خبر سو ،دا خبري مي د ژړا په حالت کي ورته وکړي،خو دا ویلو هم پرده ظالم هیڅ اثر نه کوی،نو پیسې يې راکړې او ځني راغلمه کورته ،کورته چي راغلم،مورمي راته وویل ولي دومره وختي راغلې لوري،نن لکه چي د چا کره کارنه وو؟

نومي مورته مخکي له ځواب ورکولو دومره وژړل ،دومره مي وژړل چي همسایګان راباندي خبر سول ،زما ژړا چي مي مور ولیده هغې غریبي هم راسره وژړل ،دا خو په دې نه وه خبره چي ما خپل عزت د لسو زرو افغانیو په بدل کي خرڅ کړی دی،ماته يې و ویل :

څه وکړو له هري خوانه لاري راباندي بندي سوې،که هرڅوک هر څه درته و وایي ته به يې زغمې،ته خو زمالور يې ته باید لویه سینه ولرې،زه په تافخرکوم،چي ستا په شاني لور لرم،ایا بیا ګاونډیانو کوم پیغور درکړی دی؟

ماورته وویل:

چي یا مورکی ! ماته هیچاپیغور نه دی راکړی او نه زه د چا د پیغور په کیسه کي یمه،نن مي مورکي داسي یوکارکړی دی ،چي بیخي درته ویلای نسم ،ما نن د لسوزرو افغانیو په بدل کي خپل عزت،ژوند او راتلونکې پر یو وږي لیوه قربان کړه ،ما خپل عزت د خپلي بې وسی او غریبی له وجي قربان کړه،ما ستاسو نوم او ننبان ته نن په سپکه ستر ګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکتل،زه نور د ژوند کولو حق نلرم،ما مړه کئ موري،زما پلار له دې حاله مه خبروه که خبر سو،زهره به يې و چوي،هغه خو دا پېغور نسي برداشت ولای،دا خبره چي مي ورته وکړه نو بيامو په دواړو دومره په زوره وژړل چه له حده واوښته،مور خوبيخي مهربانه وي پر خپل اولاد يې يوه لحظه درد هم نه پيرزو کيږي،ماته يې وويل:

لوري په دې کي ته څه ملامته يې، دا خو ټول له مجبوری څخه تا کړي دي ،دا خو تا له بې کسی څخه دا کارکړی دی،تا خو د خپل هوس لپاره خپل عزت نه دی قربان کړی،کوم وخت چي ټولي لاري بندي سي او يوې خواته د چا مخ نه اوړي ،نوضرور به يو کار نه يو کار کوي،څوک چي مجبوره سي مړی کوي،غلاوي کوي،ته دي له پلاره څخه بيغمه اوسه،هغه زه پوهومه،موږ په تا فخر او افتخار کوو،چي تا زموږ لپاره خپل عزت قربان کړ،مور چي مي دا راته وويل نو يې بيا ژوند کولو ته اميدواره کړم او هغه نو يووړځ وه چي راباندي تيره سوه،الله(ج) دي زما پر دښمن هم داسي ورځ نه ورولي،په ژوندکي مي هغه تر ټولو ورځو ترخه ورځ وه، پلار مي هم زما له کاره خبر سو،هغه هم لکه زما مورچي راته ويلي وه راته وويل،نو تر ډيره وخته پوري به زه هغه ظالم ته ورتلم پيسې به مي څني اخيستلې او خپل عزت به مي باندي خرڅوی،ترڅو دا دی تردې ځا يه را ورسېدلم ، ايا په دې کار کولو کي زما گناه سته؟

زه نه د ميني کولو لايقه يمه نه په زړه کي د چا د ميني د ساتلو، زه يوه فاحشه ، بدکاره او بد نصيبه يمه، اوس نو تاسي او خدای(ج) سره پرېږدم چي ايا زه په دې کار کولوکي ملامته يمه؟ په دغه ويلو سره يې په زوره زوره وژړل،کله چي ما او احمد د زرغونې دا ترخې خبري وا وريدلې نو موږهم ورسره په ژړا سولو ،دريو سره دومره وژړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي بيخي زيات ،وروسته له هغه نه ما په زړه کې وويل چي ولي به مي قسمت او تقدير داسي راسره کول ،ولي به مي مينه داسي کيده،نو له دې بې وفا او ظالمي دنياګۍ څخه ډير په تنګ سومه، چي کاشکي مړ وای دغه حالت خوبه نه راباندي راتلی او نه به مي دا حال ليدای ،خو هيڅ نه کيدل او د احمد په زړه نو نه وم خبر چي څه به يې په زړه کي وه او څه افسوز، ارمان او فرياد به يې کوی،پس له ډيره وخته ټول سره چپ وو،چي زرغونې بيا وژړله او وويل:

زه تاسو ته ډيره ملامته يمه، ما ستاسو سره ډير ظلم کړی دی، اوس که تاسي هره سزا را کوی زه يې د سر په سترګو منمه زه ستاسو ګنهګاره او مجريمه يمه ،خوکه زه په دا کار کولو کي ملامته يمه نو تاسي راته ويلای سئ،ماچي هر کار کړی دی مجبوري راباندي کړی . دمستۍ او د هوسه مي دا کار نه دی کړی.تاسي راته و واياست چي که زما پرځای بل څوک وي داسي به وکړي که يا؟

احمد چي د زرغونې دا حال او د اوښکو ډکي سترګي وليدلې نو، ور ولاړ سو او په غيږ کي يې ټينګه ونيوله او ورته و يې ويل:

هر څوک داسي کوي لکه تا چي وکړل، موږ وروسته له دې نه تا هيڅ نه ملامته وو او نه تاته کومه سزا در کوو ،خو يوه دا خبره درته کوم چي تا اول موږ خبر کړي وای، چه زه د پيسو له پاره مينه کوم ،نو موږ به ولي تا ته په زړه کي د ميني کور جوړ وئ، موږ دي تباه کړلو په اوردي و سوځولو،د نورو د ميني کولو دي بې برخي کړلو او هيڅ وخت مودانه غوښتل چي له بل چاسره مينه وکړو،اوس چي دي تر دغه حاله را و رسولو چي دومره ډير غمونه، دردونه، تکليفونه ، خوارۍ مو تيري کړلې او تر دا اوسه په همدې هيله او ارمان يو چي کله به ستا سره د يو ځای کيدو انتظار ختم او خوبونه به مو په رښتيا بدل سي، که تا په اول

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي خبر کړي واې نو به دغه حالت ته هیڅ کله نه رسیدو، نه به غمونه وه نه به فکرونه او نه به له خپله تقدیره ګیله من وو،یوه اوږده ساه یې وکښله او چپ سو.

زه پوه سومه چي ډیر خفه سو، نو دلاسایي مي ورکوله او ورته ومي ویل خبره خو اوس تر دغه ځایه راغلې هیڅ په درد نه خوري زرغونې خو ټول حال راته و وایه، کوریې ودان اوس چي یې هم په رښتیا خبر کړلو،زه له دې نه نوره هیڅ ګیله نه کوم ،هرڅومره خواری چي د دې له لاسه راباندي تیري سوي دي هغه ټولو ته یې نن ځواب ورکی ،په خپله خوله یې وویل چي د مجبوری څخه مي دا کار کوی ،هرڅه یې ومنل چي کړي مي دي ،کنې دا د اوس زمانې نجوني خو بیخي ځانو ته ملائیکي وایي چي موږ خو داسي یو... زرغونې خو په خپله خوله اقرار وکی او هرڅه یې و منل له دې وروسته به دواړه د اندېوالۍ او دوستی لاس ور کوو او که چیرې مو کومه مرسته په وسه ورسره پوره وه ورسره کوو به یې، زه او ته دلته هم باید ځانونه نیک بخته وګڼو چي ما او تا یې په شرسره اخته نکړو،نه یې ستا طرف کوی او نه یې زما،ایا ما چي کومي خبري درته وکړې صحي دي که ته کوم بل نظرلرې نو راته و یې وایه ؟

احمد راته وویل:

صحي ده زما هم دغه ستا نظر خوښ دی ،خو زما دغه نن شپه له زرغونې سره اخیري شپه ده زه وروسته له نن شپې څخه بیا نه ورسره وینمه او زما لخوا ورته اجازه ده چي له هرچا سره واده کوي و دي یې کړې زه کار نه په لرم او هره همکاري هم ورسره کومه ، چي دا وایي زه هغسي ورسره کوم ،نور نوڅه ورسره وکړم؟

زرغونې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور څه نه درڅخه غواړم اوس هم خوشاله يمه چي تاسي زما سره همکاري کوی او زما ګناه مو را وبخښله دغه ماته هرڅه دي، ما خو تاسي له هرحاله څخه خبر کړاست، خو چي تاسي په ما نور څوک خبر نه کی،په حقيقت کي څومره بده خبره ده چي بيا ټول ښار بد راپسي وايي او هر چيرې به مي سترګي ټيټي وي او يوه ځای ته به هم نه سم تللای او هر څوک به نفرت راڅخه کوي.

ما ورته وويل:

هيڅوک خپله مينه نه بدنامه وي او نه چا خپله مينه توهين کړې ده او اوس خو موږ ستا ملګري يو،که ښه مو در و نه رسيږي بد خو مو بيخي نه در رسيږي.

احمد هم ورته وويل:

خپله مينه هيچا نه ده بدنامه کړې ته بې غمه اوسه چي له دې رازه به هيڅوک خبر نه سي او نه موږ څوک له دې رازه خبروو،که کوم څوک له موږ څخه خبر سي دا هم زموږ بدنامي ده ستا بدنامي نه ده .

زرغونې وويل:

کور مو ودان زما سره مو ډير ښه کړي،زه ستاسو ښه هيڅکله نه سم هيرولای ،ما ته خو مو هرڅه راکړي دي ،تاسوته دي خدای (ج) در کړي، اوس نو زه ځمه تاسو دواړو ته چای پخوم.

موږ هم اجازه ورکړه او دا ولاړه په چايو پسي زه او احمد پاته سولو،احمد يوه سړه ساه و ايسته ،ما پوښتنه ځني وکړه چي بيا دي کوم څه په زړه سول؟

احمد وويل:

چي هيڅ هم نه دي راپه زړه سوي،خو دا ښه و سول چي د زرغونې له رازه خبر سولو ،يو متل دی چي په دريو شيانو باندي هر وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ کیږي،لکه پیسې، مځکه او ښځه ،که تا زه نه وای خبر کړی له دوستۍ به مو دوښمني سوې وای ،زه ستا ښه په هیڅ ډول نه سم ادا کولای.

ماورته وویل:

چي رښتیا هم داسي خو ده زه بیا له تا نه ډیر خوشاله یم ،که تا ما ته خپله کیسه نه وای کړې نو زه به د زرغونې د کارو څخه نه خبریدم، تا زه دې ته مجبوره کړمه چي په زرغونې پسي پوښتـــنـي وکړم او زه او ته دواړه نیک بخته یو چي دوښمني مو په دوستۍ بدله سوه .

احمد وویل:

دا راته و وایه چي ته له نن شپې څخه وروسته څه ورسر ه کوې، پرېږدې يې؟ ورته راځې؟ مینه ورسره کوې؟ نه یې ورسره کوې؟ څه کوې؟

ماورته وویل:

پاکه مینه خو له نن شپې نه ختمه سوه او نه به د میني په سترګه بیا ورته ګورم، دوستي ورسره کوم که کوم وخت رایاده سوه ورته راځمه او پوښتنه به باندي کوم یوازي یې نو چیري پرېږدم ، خو ته دا راته و وایه خپلو اندېوالانو ته څه وایې هغه خو هم ورته خواشیني دي هغه به څنګه راضي کړې،چي مازرغونه پرې ښوده؟

احمد وویل:

هغوی ته مي پلان جوړ کړی دی، چي ته او زه او هم د زرغونې د خاله زوی ټوله هلته سره یوځای وو، نو مو زرغونې ته وویل چه په موږ کي کوم یو ستا خوښ دی او له چا سره واده کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زرغونې خپل د خاله زوی انتخاب کړ او د خاله زوی يې ماته خپلې ټولې پيسې راکړې کومې چې ماور کړې وې، د خا له زوی يې ډير ښايسته ، تعليم يافته او پيسه داره ځوان وو،مور دواړه هم په هغه خوشاله وو او زرغونه مو په خوشالۍ ور وبخښله،ځکه تر مور ډيره مينه هغه له زرغونې سره کوله او زرغونې هم له مور نه زياته مينه د خاله د زوی سره کوله، که مې انډيوالانو نه راسره منل نو به بيا تا ور ښيم چې له تا پوښتنه وکړي او ته به هم همداسې ورته و وايې لکه ما چې ورته ويلې وې.

ما ورته وويل:

اوس د درواغو شاهيدې هم راباندې وايې.

احمد راته وويل:

چې ځنگه يې کوې په جنگ او مينه کې هر څه جايز دي،خير دی زما لپاره دا يوه ناحقه شاهيدې هم و وايه، ځکه که هغوی خبر سول چې داسې کيسه ده او دوی پريښودل نو د ټول عمرلپاره به راڅخه خوابدې سي او بيا به راباندې خاندي او پيغور به راکوي چې ده خو هم مينه کول.

ما ورته وويل:

بيغمه اوسه ما له تا سره مسخرې کولې،دا خو ډير اسانه کار دی که هر څومره سخت کار وي زه يې درته کومه ،ته له هر څه نه بېغمه اوسه زه هر څه درته سموم زه او ته خو دوستان سولو راځه چې دا دوستي په وروگلوي بدله کړو دا دی د ورورگلوی لاس مې درته نيولی،غواړم چې زه ستا او ته زما ورور سې؟ احمد هم د ورورگلوی لاس راکی ،مور خپل لاسونه لا نه وه سره ايله کړي، چې زرغونه له چايو سره راغله او و يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په نظر لکه چي د لاسونو زور سره معلوموی؟

مونږ ورته وویل:

چي یا د لاسونو زور نه معلوموو بلکې د ورورګلوی لاسونه مو سره ورکړل.

زرغونې وویل:

دا خو ډیرښه کار و سو،زه هم دربانديِ خوشاله سوم ،د دې خوشالی په زیري کې به چاي درکړم.

احمدورته وویل:

په چایو غاړه راباسې.

ماورته وویل:

د زرغونې خو جلا چای وي ،هر څوک خو داسي چای نسي پخوالی، وروسته زرغونې موږ ته چای رواچولې او راته و یې ویل:

تاسي دواړه دي د همېشه لپاره خوشاله و اوسی ،خو زه له تاسو نه دا پوښتنه کوم، څنګه سره یو ځای سواست او څنګه دلته راغلاست دا عجبه نه ده ؟

ماورته وویل:

چي دا خو ستا د میني زور وو ،چي موږ یې سره یوځای کړو او تر تا پوري یې دلته را وستو او دښمني یې په ورورګلوی را بدله کړه،ستا دي کور ودان وي ، موږ دي له دښمني څخه و ژغورلو.

احمد هم ورته وویل:

چي رښتیا هم ما خو پرتا سر ایښی وو ،ما به دا ویل چي که زرغونه زما څخه پرته له بل هر چا سره واده وکړي زه به هغه وژنم ،که بندي کېږم ، که اعدامېږم او که له وطنه ورکېږم ،خو د ځان پروا مي نه کول ځکه چي هیله مي درلودله چي ته فقط اوفقط زما سې پر بل چا مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پيرزو کېدې،خو هغه خوبونه مي رښتيا نه سول چي درته ليدلي مي وه،خير هر څه په اوبو لاهو سول، اوس يو څه رانږدې سه چي زړه مي درباندي تکيه سي ،ځکه نن مي اخيري شپه ده درسره ،بيا نه راځمه او نه بيا درسره وينم .

زرغونې ورته وويل:

چي داسي به نه راسره کوې، ما به يواځي هيڅکله هم نه پرېږدې، که په هفته کي نسې راتلای نو په مياشت کي خو يوه شپه حتماً راځه .

احمد ورته وويل:

فکر نه کوم چي بيا به درته راسم،نو يې د يو څو دقيقو لپاره زرغونه په غيږ کي ټينګه ونيول.

وروسته يې ورته وويل:

که وروسته له دې نه مړ هم سم هيڅ پروا نه کوي ، شکر خدايه(ج)چي خپله مينه مي په خپله سينه کي تر اوسه کلکه ساتلې وه او له دې نه وروسته به يې هم په خپله سينه کي ساتم.

وروسته يې زرغونې ته وويل:

ماته ځای را واچوه زه بيدېږم خوب راځي، تاسي پوه سه او کار مو.

زرغونې هم ځای ور وا چوی او احمد بيده سو ، زه او زرغونه پاته سولو.

ما په مسخره سره ورته وويل:

ماته خوب راغی ماته هم ځای را واچوه.

زرغونې و خندل او و يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد ته خو خوب ورتلی چي بيده سو،ته خو بيخي نسې راڅخه بيدېدلای.
ما ورته وويل:
خوب راغی له خوب سره خو نه کيږي څه ورسره وکړم،ځای را واچوه په ځای کي به خبري سره کوو.
زرغونې هم ماته ځای واچوی، زه په ځای کي پرېوتلم او زرغونه مي له څنګ سره کښېنسته.
ما ورته وويل:
چي ته هم دلته پرېوزه .
زرغونې وويل:
که درسره پرېوتلم خو ب به راسي، زه دي له څنګه سره کښېنم او خبري درسره کوم.
ماورته وويل:
ښه نو يو کيسه راته وکړه زه به درته غوږ سم.
زرغونې راته وويل:
احمد خو بيا نه راځي ،ته خوبه حتماً راځې ما به يواځي نه پريږدې ،په هفته کي يا په مياشت کي خو بايد راسې.
ما ورته وويل:
زه دي يواځي هيڅکله نه پرېږدم ،خامخا پوښتنه درباندي کوم ته بې غمه اوسه،تر سهاره پوري ښه خوږ باندار وکړی، شپه مو په خبرو باندي تيره کړه سهار لمر لانه وو را ختلی، چي احمد هم راکښېنستی او و يې ويل:
تر اوسه نه ياست بيده سوي؟
ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

داغه دی چې همدا اوس راکښېنستو.
احمد راته وویل:
ما خطا باسې، ستاسو خوښه ده ،زرغونې ته يې وويل:
زه نو درڅخه ځمه ما ته اجازه راکړه.
زرغونې ورته وويل:
چای خو وشنبه بیا ولاړ سه.
احمد بهانه ورته وکړه ،چې نن مې له انډیوالانوسره وعده کړې ده ،چې چای به په دوکان کې یو ځای سره څښو،په همدې خاطر ځمه کنې ستا چای خو په میلون ارزې ،نو همدا يې ورته وويل او ولاړی.
زرغونې ما ته وويل:
زه ځمه چای تیاروم خو چې ته ولاړ نه سې ..
ما هم ورته وويل:
چې زه نه ځمه چای درسره څښمه بیا که تلم نو به ولاړ سم،خو ستا بې اجازې هیڅکله هم نه ځمه،چې ته خوشاله .
زرغونه وويل:
خوشاله یم چې پاته سې،زه ځمه دستې چای راوړم،نو زرغونه ولاړه په چایو پسې، مور او پلار یې راغلل او زما څخه یې د احمد پوښتنه وکړه، چې احمدڅه سو خوابدی سو چې تللی دی؟
ماورته وويل:
چې یا خوابدی نه وو خوشاله وو،زرغونې مور ته ټوله کیسه وکړه او له هر څه یې خبر کړو، ما چې دا کیسه نظر جان اکا اوښځې ته یې وکړه دواړه شرمنده سول او هیڅ ږغ یې نه وکړی او نه یې بله پوښتنه کړې ده. ما نظر جان اکا ته وويل:
چې تاسې دومره مجبوره واست نو به مو مور پخوا لا خبرولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظرجان اکا وویل:

دا کار زرغونې نه راسره خوښوی ،چې مور، تاسو ته کیسه و کړو او له هر څه مو خبر کړو،مور، ته به چې زرغونې هرڅه وویله مور، به هماغسي کول او مور، ته به یې ویل چې زه یې بیا خپله خبروم ،تاسي یې له خبرولو خلاص یاست،هر مسئولیت یې زما په غاړه ،هرڅه که پیښ سول زه یې بیا مسئوله یم،نو مور، په همدې خاطر تاسو ته څه نه ویل ،که نه ما په څو واري ورته ویلي دي چې که دوی خبر سي،سبا به لوی فساد ځني جوړ سي ،خو زرغونې به ویله فساد به ماته جوړوي تاسو ته نه، نو مور، به هم زرغونه خپل کار ته پرېښوده، تر څو خپله زرغونې درته په خپله خوله کیسه وکړه او خدای(ج) دي وکړي چې زما څخه خفه نسئ،اوس خو داسي وخت راغلی دی چې پیسې و نه لرې هیڅوک دي نه پېژني نه یوه ګوله ډوډۍ څوک درکوي، مور، نه خپلوان لرو نه قریبان او نه هم د کومک کولو لپاره کوم داسي څوک چې زمور، پر بې وسی او مجبوری باندي یې زړه وسوځي او مرسته راسره و کړي ،ما چې په خپلو لاسو د ماښام ډوډۍ پیدا کولای سوای،ما به هیڅ کله هم زرغونې ته دا اجازه نه وای ور کړې،ځکه د هیچا ضمیر دا نسي منلای چې په داسي کار دي د چا له ژوندسره لوبي وکړي او خپله ګېډه دي ځني واخلي او بیا یې پر سپیره ډاګ پرېږدي ،نو چې مجبوره نه وای هیڅکله هم داسي نه پېښیده، هیڅ نه کیده یوې خواته مومخ نه ګرځیدی، کاشکي مو یو زوی درلودای چې یوه ګوله ډوډۍ یې را پیدا کولای،نظر جان اکا وار په وار جدي کیدی او غوښتل یې چې له خپلې بې وسی څخه نور هم څه و وایي،نو زه یې په خبرو کي ور ولوېدمه ماورته وویل:

چې یا نظرجان اکا داسي نه ده دا هر څه تاسو له مجبوری څخه کړي دي،ته خوا مه بدوه مه چورت وهه هر څه به اسانه سي، نو مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر جان اکا راضي کی چه غم مه کوه خدای(ج) خو مهربانه دی ناره به مو واوري،موږ په همدې خبرو اخته وو چي زرغونې چای راوړلې، چای مي له دوی سره و څښلې او ځنې رخصت سوم ،خپل کور ته راغلم تر یوه ساعته کور وم وروسته را و وتلم بازار ته، په لاره کي د زرغونې دا بې وسي او مجبوري را یاده سوه،په چورتو کي غرق سومه، چي څومره بې وسي او غریبي ورباندي راغلې ده څومره د غربت شپې ورباندي سبا سوي دي،زړه مي په کباب کباب سو او د دې هغه معصومیت هم را یاد سو چي هغه ظالم ته یې څومره زاری کړي وې،خو هغه یې خبري نه وې اوریدلي،افسوس افسوس مي له خولې و وتی چي خدایه(ج) کاشکي دي د دې دنیا ټوله ظالمان پر دې دنیا لا په اورسوځولي وای،کاشکي ټولو انسانانو مهربانه او د شفقت څخه ډک زړونه درلودلای،کاشکي هریو یو له بله قربانیدلای،کاشکي دي خدایه(ج) شیطان لعین پردنیا نه وای پیداکړی، ولي به دومره ظلم او ستم له چاسره کېدلای،خوله ځان سره مي وویل چي خدای تعالیٰ(ج) په خپلو کارو ښه پوهیږي،له بازاره مي دکور سودا راوړه کورته ،په کورکي بیا د زرغونې مینه اود دې بې وسي رایاده سوه ،نومي پرځان درودونه چوپ کړل چي خدایه(ج)نورله هغې څخه صبر راکړه.په دې کي درې ورځي و وتلې چي ما احمد نه وو لیدلی غوښتل مي چي ورسره ووینم ،نو دوکان ته یې ورغلمه ، احمد چي زه ولیدمه نو ډېر خوشاله سو ،ستړې مسې مو سره وکړه ، په دوکان کي یې چای تیاري پرتې وې چای مي هم ورسره وڅښلې او د زرغونې بحث مي ورته را واخستی چي څنګه اوس دي په یادو کي درګرځي که دي هیره کړه؟

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما همیشه یوه خبره ده ،په هغه شپه مي درته وویل چي بیا
يې هيڅ نه يادوم، له هغې شپې راهیسته مي بیا د هغې نوم هم پر خوله نه
دی اخیستی ،ښه اوس يې ته مه رايادوه.

بیا يې وویل:

نوې واوره.

ما ورته وویل:

لکه چي نوی زیری دی ژر يې راته و وایه.

احمدراته وویل:

رښتیا هم چي نوی زیری دی،ما ته خو زما کورنۍ زما د
کوزدې له پاره ځای پیداکړی دی ، ټول کار خلاص سوی هم دی سبا ته
انشاالله زما ستن او تار راوړي او ته دي اوس لا خبر يې چي سبا شپې ته د
ملګرو سره ورسې ګوره چي پاته نه سې، زما په خوشالۍ کي باید ته هم
ګډون وکړې.

ما ورته وویل:

چي دا خو بیخي ډیر ښه کار سوی دی خدای(ج) دي سره و
رسوي، زه ستاسو کورته حتماً درځمه ،که تا راته ویلي هم نه وای زه
درتلم.

احمد راته وویل:

چي که ښه کار دی، نو ته هم دغه ښه کاروکړه .

ما ورته وویل:

رښتیا وایي، و به يې کړم خو زما ځخه تا وار له مخه کی،خیر
خدای(ج) مهربانه دی، نو مي په دوکان کي مبارکي ورکړه،چي اوس دي
لا درمبارک وي.

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دي ودان خدای دي (ج) ستا بخت هم خلاص کړي،خدای(ج) دي ستا په زړه یو ښه ځای په نصیب کړه.

ماور ته وویل:

رښتیا هم چي د نصیب خبري دي،خوپه دې کي مو گـټه سوه چي زرغونه مو په نصیب نه سوه.

احمد راته وویل:

رښتیا هم کوم څوک چي مي دځان لپاره خپل نصیب گڼلی وو هغه مي نصیب نسو او په خير راته تمام سو،خير پخواني یادونه به هیروو.

ما ورته وویل:

داهم د الله(ج) یو احسان وو پر ما او تا چي له زرغونې څخه یې و ساتلو، ته اوس دا راته و وایه څه شي ته ضرورت سته،چي زه یې سره برابر کړم.

احمد راته وویل:

هیڅ شي ته ضرورت نسته هر څه برابر دي ،بس چي ته راسې دا راته هر څه دي.

ما هم هغه ته وعده ورکړه چي خامخا درځم ، وروسته تر هغه مي د احمد څخه رخصت واخستی او له دوکانه یې را و وتلم،سیده راغلم د یو گل فروش دوکان ته،یوه دانه ښایسته د غاړي گل مي د احمد د کوزدې د مبارکی لپاره او هم یوه کڅوړه چاکلیټ واخیستل او کورته مي له ځان سره رواړل ،نو په دا سبا ماځیگر ورغلمه د احمد کور ته،هلته مي احمد ولیدی د دوهم ځل لپاره مي بیا مبارکي ورکړه او گل مي هم په غاړه کي ور واچوی، چاکلیټ مي ورباندي وپاشل،بیا مي ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خدايه(ج) همیشه خوشاله ژوند درته غواړم.

احمد هم مننه راڅخه وکړه،په رښتیا هم چي ډېره ښه میله یې جوړه کړې وه ښه ډولونه او د ښایسته ځوانانو اتڼونه ول ،ښه ډوډۍ یې هم ټولو میلمنوته ورکړه ،د ډوډۍ ورکولو پر وخت ما غوښتل چي مرسته ورسره وکړم،خو احمد پرې نه ښودم او ویل یې چي د مرستي خلک ډېر دي ،نو ما هم دومره ډېره ډوډۍ و خوړله چي توبه ، وروسته له ډوډۍ هم میله تازه وه،ډېر سات مي تیر سو او د شپې ناوخته و چي له احمد څخه مي د تللو رخصت واخستی.

احمد راته وویل:

خدای(ج) دي ستا د کوزدې شپه هم راباندي وویني، چي هرڅومره ژر کیږي ته هم بایدکوزده وکړې ،د راتګه دي مننه،ډېر خوشاله سوم چي راغلې .

ما ورته وویل:

چي یار هغه وي چي په ښه ورځ درسره خوشاله او په بده ورځ درسره غمګین وي، ته خو زما ورور یې ولي به نه درته راتلمه،نو کور ته راغلمه تر څلورو ورځو مي بیا حال نه وو باندي،یوه ورځ بیا بازار ته ولاړم د احمد دوکان ته هم ور وګرځېدم هلته مي له احمد څخه د کوزدې په باره کي پوښتنه وکړه چي څه حال دي دی.خوشاله یې ؟

احمد راته وویل:

ډېر خوشاله یم او ډیرښه احساسوم ،له خدایه(ج) راضي یم خدای(ج) دي هر ځوان ته داسي ژوند ور په نصیب کړي،تر اوسه مي واده نه دی کړی دومره خوشالي احساسوم چي په کالو کي نه ځایږم، ښه ته دا راته و وایه ته ولي کوزده نه کوې ؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خو د نصیب کار دی ،خدای(ج) خو مهربانه دی زما نصیب به هم له کوزدې سره و سي،یاره هرڅه په نصیب پوري اړه لري.

احمد راته وویل :

خدای(ج) خو بیشکه چې مهربانه دی خو که ته هم یو څه کوښښ وکړې،خدای(ج) خپلوبنده ګانوته وایې تاسو حرکت کوی زه به برکت کوم مګر د خیر پر لاره ،حرکت کول پر موږ دي او برکت د خدای(ج)له طرفه دی.

ما ورته وویل:

زه به هم له نن نه وروسته کوښښ کوم ،دا یې زما ستا سره وعده.

احمد وویل:

وو نو چې کوښښ وکړې او هېر یې نکړې.ما هم اطمینان ورکی چې ستا هره خبره منمه ، د احمد له دوکانه راغلمه کور ته، کور مي مور پوښتنه راڅخه وکړه چې ولي دومره ناوخته راغلې چیري تللی وې؟

ما ورته وویل:

یو انډیوال مي کوزده کړې وه د هغه د مبارکی لپاره ورغلی وم پوښتنه مي پر کول .

نو مور مي راته وویل:

زویه ستا هم د کوزدې کولو وخت دی،پلار دي هم راته ویلي وه چې ته له ده سره مشوره وکړه ،کچیري یې خپله یو ځای خوښ کړی وي نو به په مرکه ور سو او که دي خپله ځای نه وي خوښ کړی بیا به یې موږ درته و ګورو،نو زویه که دي خپل د خوښي ځای وي او غواړې یې نو موږ ته و وایه،چې سره وې رسوو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم له ځان سره ویل:

چي نور نو بس ده ،تر څو پوري به د لیونو په شاني ګرځې،اوس دي لا د ځوانۍ وخت دی،نو یو فارسي بیت رایاد سو هغه چي وایي:

لذت زندگی یازن بـود یا دنـدان
اګراین دونبوددنیـا سـرت زندان

له خپلي مور څخه ډیر خوشاله سوم چي ماته یې دا وویل چي که تا خپله یو ځای انتخاب کړی وي نو راته و وایه.بعضي پلرونه او مورګاني ظالمان سته چي د چا خوښي ته نه ګوري او نه پوښتنه ځني کوي.چي ستا یو ځای خوښ دی نه دی.بس په خپله یې ور غواړي که خوشاله وو که نه وو.بیا سر نه پسي ګرځوي.د دې غم یې وي چي فقط واده ورته وکړي او د دوی غاړي خلاصي سي نور یې د دې پروا نه وي ور سره چي په راتلونکي کي به مو اولاد خوشاله وي یا نه وي.دا خو هري مور ته په کار ده چي د خپل اولاد د ټول ژوند خوشالۍ په نظر کي و نیسي ځکه دا خو د ټول عمر کاروي.تلوار پکښي ضرور نه دی او نه د تلواري کاردی.

نو مي خپلي مورته وویل:

صحي ده ما ته تر ماښامه وخت راکړه ماښام تاسو ته خبر درکوم .

مور مي هم راته وویل:

چي ماښام حتماً راته و وایه.

ماښام چي له ځان سره هر ځای خوښ کړم بیا خوند نه راکوي ،په زړه کي مي یو رقم وام پیداسي او وایم کیدای سي چي د زرغونې په شان دا هم هغسي وي ،هکي حیران پاته ومه چي څوک

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتخاب کړم،تر څو چي خپله د خاله لور مي خوښه کړه ځکه د هغې خوی او کردار او هرڅه راته معلوم وه، هغه مي ځان ته انتخاب کړه ،چي مور ته به وایم چي فرزانه مي خوښه ده ، ځکه چي هر څوک باید د خوښي ځای و کړي،په دې خاطر چي بیا نه بدلیږي نه خرڅیږی او نه چا ته ورکول کیږي، د ټول عمر کار وي ،که ور سره خوشاله وې،نو دنیا درته جنت سوه او که ورسره خپه یا پرېشانه وې نو دنیا درباندي دوږخ سوه،ماښام مي مور بیا پوښتنه راځخه وکړه چي کوم ځای دي انتخاب کی؟

ما ورته وویل:

ستا خورزه مي انتخاب کړه .

ماچي کله فرزانه ور وښوده نو مور مي د ډیري خوشالی څخه راته وویل:

فرزانه ښیې، دا خو بیخي ښه کار و سو ته نور بېغمه اوسه سهار زه خپله ورځمه دا خو بیخي رسېدلی کار و بوله .

ما نو دوی پرېښودل او کاریې ،سهار مي مور او پلار دواړه په مرکه زما د خاله کور ته ورغلل ، هغوی هم څه نه دي پکښي ویلي ورسره هوکړې یې وه ،نو یې زما ستن اوتار ځني راوړل،زه کور ومه په خونه کي هلته خوني ته مي مور او پلار دواړه راغلل او مبارکي یې راکړه ،کله چي دوی مبارکي راکول نو زما ټول بدن په خولو لوند خیشت سو،یو قسم ته ناولده حال راباندي راغللی چي بیخي سې زه احساس بیخي بیانه ولای نه سم اوترتا ثر لاندي هم راغلم ،مور مي راته ویل:

زویه ډېر نیک بخته یې چي داسي ژر دي نصیب خلاص سو.

ما له خپل ځان سره وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ستاسو په فکر زه نيک بختـه يم خو له ما نه به بل بد بختـه نه وي ،کاشکي مي د زرغونې پاکه مينه همداسي په نصيب سوې وای،نو به زه هغه وخت نيک بختـه وم ،دوی تـه نو څه معلوم وه چي زما په زړه کي کوم ارمان وو مخکي لا هم د خاوروسره خاوري سو، نور بحث مي ورسره و نه کی،له کوره را و وتلمه ،راغلم سيده د احمد دوکان تـه ،هغه مي خبر کی چي زما نصيب هم خلاص سو ستا دعا قبوله سوه.

کله چي مي احمد ته دا وويل هغه دستي يوه خلطه چاکليټ راباندي وپاشل مبارکي يې راکړه او بې حده ډير خوشاله سو،بيا مي د ماښام د راتللو بلنه ورکړه چي د ملګرو سره راسه.

احمدراته وويل:

بيخي درځمه .

نو له احمده څخه راغلمه د زرغونې کور ته، زرغونه مي هم خبره کړه او د ماښام لپاره مي بلنه ورکړه .هغه هم ډيره خوشاله سوه او راته و يې ويل:

ښه سو چي ستا سو نصيبونه خلاص سول، احمد نا ځوانه خو خبره کړې لا نه يم .

ما ورته وويل:

چي وو دا خو ستا برکت وو که تا موږ ته ټول حال نه و ويلی،نو تر او سه به نه زما او نه هم د احمد نصيب خلاص سوی وای،ستا په اميد به دواړه ناست وو.

زرغونې وويل:

رښتياهم دا ټول ظلم پر تاسو ما کړی دی ،کاشکي مي هغه وخت خبر کړې واست.

ماورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي پخواني يادونه پسي پرېږده،اوس يې مه را ياده وه،ماښام له خيره ته او مور دي راشي .

زرغونې وويل:

چي که درغلو ستا مور به څه وايي چي دا ناولده څوک دي او چا راغوښتي دي .

ما ورته وويل:

زما مور ستاغوندي شکي نه ده چي پر چا شک و کړي، چي هر څومره ډيرى ښځې وي هغه خوشاليږي او نه د چا پوښتنه کوي چي چا خبره کړې يې . زرغونې نه غوښتله چي راسي ،خو ما ډيره مجبور کړه چي که رانغلې بيا زه هم نه درته راځم،مور دي هم راوله او ته هم راسه چي سات دي تير سي، نو يې را سره و منله چي حتماً درځم، د زرغونې له کوره راغلم کورته،کور مي هم ټول خپلوان راغلي وه او ټولو مبارکي راکړه او د ماښام د ډوډۍ او ميلې تصميم مي و نيوى،ماښام ته ټول ميلمانه راغلل احمد هم د ملګرو سره راغلى وو ، زه له ټولو سره مصروف وم او هغه ملګرو کوم چي مبارکي نه وه راکړې هغو هم مبارکي راکول،د ډوډۍ وخت شروع سو او د ټولو ميلمانو ښه عزت و سو،لنډه دا چي تر يوولسو بجو پوري ميله تازه وه، وروسته تر هغه احمد د تللو اجازه راڅخه و غوښته،چي ما ته اجازه راکه چي ولاړ سو. ما ورته وويل دلته بيده سه اوس ډير ناوخته دى سهار به ولاړسې.

احمد راته وويل:

ناوخته نه دى چي کورته ولاړسو ښه به وي ،ما هم اجازه ورکړه او دوى ولاړل، پاته ميلمانه چي و هغه هم ولاړل،زه نو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوولسوبجو پوري يواځې ومه،بيا يې كور ته ور و غوښتمه چي راسه،كور ته ورغلمه ګوته يې را سره كړه او اجازه يې راكړه چي اوس خلاص يې او هر ځاى چي دي زړه غواړي تللاى سي .زه هم ډيرسترړي سوى وم نو د خوب لپاره مي ځاى برابر كئ او بيده سوم. سهار ناوخته وو چي مور مي راكښېنولم او راته وويل:

په دغه شپه زوم ته له خوشالۍ خوب نه ورځي او ته تر دغه وخته بيده يې .

ما ورته وويل:

په زومانو كي خو فرق وي.

بيايې پوښتنه راڅخه وكړه ډير خوشاله معلومېږې په رښتيا هم خوشاله يې ؟

ماورته وويل:

ولي به نه يم خوشاله، ستا خورزه مي په نصيب سوه.دا د خوشالۍ ځاى نه دى.

بيايې راته وويل:

مازي ما خوشاله كوې خير اوس كښېنه چاى مي درته تياري كړي.

ما ورته وويل:

موري ستا له حقه به څه كوم،زه هم راكښېنستمه چاى مي په كور كي و څښلې او د احمد پرخوا ور روان سوم ،احمد نو دومره پر راګران سو چي زه به كوم وخت خلاص سوم نو حتماً به مي له احمد سره ليدل،هغه يو زړه شريكه د ښه خوى او ښه كردار خاوند وو،بيخي مي مينه ورسره پيدا سوه ،دوكان ته يې ورغلمه دى هم په دوكان كي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو،ستړې مسې مو سره وکړه او بیا یې مبارکي راکړه ،ما هم مننه ځني وکړه، بیا یې راته وویل:

انډیوالان مي غواړي چي مزاري شریفي ته سفر وکړو د ګلي سرخ د میلې له پاره،ما هم ورسره و منله چي ستا سو کار او ستاسو خوښه ده هر چیري چي ځی زه در ته اماده یم،نو سبا له خیره سره ځو، ته هم راسره ولاړ سه کچیري وخت لرې ښه سات به مو تیر سي.

ماور ته وویل:

دا واري خو نسم درسره تللای،په دې خاطر چي ډیر کارونه لرم دا ځل مي تاسي معاف کړی بل وارته که هرځای تللاست حتماً درسره ځم.

احمدراته وویل:

کومه خبره نه ده صحي ده چي خلاص نه یې ،نو موږ هم نور نه در ته ټینګیږو.

نو مي له احمد او انډیوالانو سره د خدای پاماني وکړه ،چي تاسو ته ښه سفر غواړم په خیر ولاړ سی، خو هلته به ډیري دعاوي راته کوی،له دوی څخه را رخصت سوم.

احمد او ملګري یې په دا سهار روان سول د مزاري شریف پر لور ، پوره اته ورځي ووتلې چي ما په دوی هیڅ حال او احوال نه درلودی او نه په خبروم چي څنګه به وي، په دا لسمه ورځ لس بجې به وې کور ناست وم، چي دروازه ډیر په تلوار وټکېده، زه ور ولاړ سوم چي خدایه(ج) خیر،دروازې ته چي ورغلم ګورم چي احمد دی،ډیر وارخطا وو او د مخ رنګ یې تغیر کړی وو ، ستړې مسې مي ورسره وکړه چي خیر خوبه وي ولي داسي وارخطا یې؟ څه کیسه ده څه پیښ سوې ده ؟

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غټه پېښه سوې ده ته راځه په هر څه به خبر سې .
ما ورته وويل:
اوس مي په خبر کړه .
احمد راته وويل:
سمع الله په حق رسيدلی دی .
زه ډير وارخطا سوم چي ولي او څنګه ؟
احمد وويل:
اوس يې د ويلو وخت نه دی، وروسته دي له هر څه خبروم،اوس يې بايد د فن(پټ)کړو او د پټيدو غم يې و خورو.
زه هم ورسره روان سوم او راغلم د احمد د کلي مسجد ته، که ګورم چي سمع الله پر چار پايي باندي پروت دی،سپينه روجايي باندي هواره ده، روجايي مي د سمع الله د مخه ايسته کړه ،داسي تک ژړ سوی و لکه نارنج، ډيره خوا مي باندې بده سوه غوښتل مي چي په زوره و ژاړم،خو همت مي له لاسه ور نه کی ځان مي ټينګ کی،د سمع الله په چورتو کي ورک ومه، چي د مسجد امام(ملا) يو سپين ږيری امام وو،زما پر اوږه يې لاس کښېښوی او راته و يې ويل:
ځوانه !چي خدای(ج) په تقدير کي څه ليکلي وي هغه به کيږي ،هيڅ څوک يې په اراده کي تغير نسي را وستلای او نه يې څوک په کار کي مداخله کولای سي،غم مه کوه د غم پرځای دعا ورته وکړه،درودونه باندي و وايه او د ده اروا ته يې ور وبخښه ،هم به خدای(ج) درنه خوشاله وي هم د خدای رسول(ص) ،مرګ خو حق دی هيڅوک ژوندي نه پاته کيږي، د اسلام ستر پغمبر(ص) وايي،په تاسو کي دا دوه کارونه د کافرانو دي، يو په يو قوم پسي بد ويل او بل په مړي پسي ژړل،غمونه پرېږده راځی چي د مړي د غسل کار برابر کړو، زه هم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد د ملا خبرو متاثره کړم را ولاړ سوم ،چي رښتيا هم مرگ خو حق دی، سمع الله مو په څلورو نفرو را واخستی غسل خانې ته ، دمسجد ملا غسل ورکئ او په کفن کي يې و پېچی او د سمع الله جنازه مو له مسجده راوړه هديرې ته،په هديره کي مو لمونځ ورکئ او خاورو ته مو و سپاری،وروسته بيا ما احمد او ملگري يې راوستل خپل کورته،کورته چي راغلو پوره شپږ بجې وې ، دوی ډير ستړي او غمو ځپـلي وه ،لومړی بيده سول، تر څو ساعتو خوب وروسته بيا راکښېنستل، بيا مي له احمده پوښتنه وکړه ،چي اوس خو کيسه راته وکړه څنگه په حق ورسيدی؟

احمد غريب راته وويل:

کله چي مو له دې ځايه حرکت وکی ،ترهغه ځايه مو ډير سات تير وو او ډير خوشاله وو ښه منظرې،ښاسته ځايونه او تاريخي ابدات مو تر هغه ځايه ليدل،هلته نو دومره انسانان راغلي وه چي بيخي ځای نه وو،د سخي صاحب(ع) او هم د نورو ښه شخصيتونو زيارت مو هم وکئ، بيخي ډير سات مو تير سو،کله چي مو بيرته د کور پر خوا حرکت را وکی، تر سالنگه په ښه خوشالي را و رسيد و،تر دريو تونلونو لا را تير سوو،هلته هوا ډيره سړه وه واوره اوريده او ډيره پرته هم وه سړکونه هم يخ سوي وه، د موټرانو بيروبار ډير و. څلورم تونل ته چي را و رسيدو،موټران په کتار ولاړ دي،بيخي ترافيک جام دي،موږ هم خپل موټر چي سراچه موټر راسره وو،تر نورو موټروانو شاته و دروی، لاره بنده وه پوره درې ساعته مو انتظار وکئ. تر څو د سمع الله نفس تنگ سو او له موټره راشوه سو.

ما ورته وويل:

چي چيري مه ځه داسي نه وي سره ورک سو ،دا خو ناولده ځای دی بيا به سره پيداکولي نسو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو سمع الله راته وويل:

نفس مي بيخي تنګ سو، زه ځمه ګورمه چي ولي لاره بنده ده بيرته دستي راځم،دا يې مور ته وويل او ولاړی ،تر يوه ساعت لا ډير وخت تير سو،چي د سمع الله درک معلوم نسو،مور ټول ډير وارخطا سوو چي ولي دومره وځنډېدی،اخير ما له دا نورو ملګرو سره مشوره وکړه چي زه به پسي ور سم ،هغوی راته وويل:

داسي نه وي ته هم پسي ورک سې.

ماورته وويل:

يا زه نه ځنډېږم دستي راځمه.نو زه هم پسي ور روان سولم تر ډيره ځايه راغلم،ګورم چي ډير خلک سره راټول سوي دي زه هم ورغلمه د خلکو منځ ته ،له يوه نه مي پوښتنه وکړه چي دا څه کيسه ده چي دومره خلک سره راټول سوي دي؟

هغه راته وويل:

واوره را ښويدلې ده،لاري يې بندي کړي دي او ډير خلک هم تر لاندي سوي دي،اوس دا نور خلک کوښــښ کوي چي لاره خلاصه او مړي له واوري څخه را و باسي .

ما ته چي يې د واوري د ښويدو وويل زړه مي په زوره زوره و دربېدی،ماويل داسي نه وي چي سمع الله پکښي کي وي نو به څه کوم،نور هم مخته ورغلم هر څومره چي مي يوې خوا بله خوا کتل سمع الله مي په سترګو نه سو،تر څو هغه خلکو ته ورغلم چي دا مړي يې له واوري راکښل،ما هم له دوی سره مرسته شروع کړه او مړي مي رايستل. درې مړي چي مو را و ايستل څلورم چي مونيمی را و ايستی،خپله سمع الله دی ما چي سمع الله و ليدی نور په ځان نه يم پوهيدلی چي څه په را و سوه ،يو وخت وو چي پر سد راغلم خلکو لا لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه ده خلاصه کړې او سمع الله يې له واوري څخه را کښلی وو او يو ګوښه ځای يې ايښی وو يو چا پټو هم وربانديِ اچولی وو، زه هلته پر هغه ځای هم ورته هکي حيران پاته سوم چي دا څه و سول،نو مي سمع الله هلته پرهغه ځای پرېښودی او راغلمه خپلو نورو ملګرو ته،هغوی ته مي وويل چي سمع الله خوتر واوري لاندي سوی او مړ سوی دی ،راځئ چي را يې وړو، ټولو راباندي وخندل چي مسخرې کوې ،يو هم له موټره نه راکښته کيدی،زما خبري درواغ وربښکاره کېدې ډيره خوامي هم ورته شنه کېده. بيا مي ورته وويل چي رښتيا درته وايم ،هغه تر واوره لاندي سوی دی ،راځئ چي را يې وړو، نور هم ډير مړي سوي دي لاره په داغه خاطر بنده ده ،ما هغه خپله له واوري را وه ايستی ،راځئ چي هغه راوړو،ما چي دوی ته دا وويل، نو بيا دوی هم له موټره را شوه سول او سمع الله ته راغلو ، دوی چي سمع الله وليدی داسي سول لکه يو چا چي ټک وربانديِ کړی وي حيران پاته سول ،ما ورته وويل:

حيران مه پاته کېږی ،ژر يې در واخلی چي موټر ته يې و رسوو،بيا مو نو په ټولو موټر ته راوړی، د موټر د شاه چوکۍ (سيټ) مو ورته هوار کی او دی مو پکښي کښېښودی، اوس نو د لاري د خلاصيدو انتظار يو، پوره اته ساعته لاره بنده وه او موږ ورته انتظار وو،وروسته بيا لاره خلاصه سوه او حرکت مو را وکی، راتلو راتلو تر څو کابل ته پر يوولسونيمو بجو را و رسېدو،وخت هم ډيرناوخته وو،په دې خاطر د شپي يوولس نيمي بجې ډيرناوخته وي ، موږ نو يوه هم ډوډۍ نه وه خوړلې او نه مو څه څښلي وه اشتهاه نو د کمه وه په دا وخت کي،د خوابدۍ له خاطره هيڅ شئ خوند نه کوي،بيخي مو لوږه هيره وه او موټروان موناولده وو،هغه ته مي ورپام سو،چي دی غريب خو مو په لوږه مړ کی،هغه ته مي وويل ته چي هر ځای ډوډۍ خورې و يې خوره يا دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرشي ته زړه وي،زموږ خو اشتهاه نه ورته کيږي ته خو خپله ډوډۍ و خوره ، موټروان هم يو هوټل ته ودريدې خپله ډوډي يې و خوړله او بيا مو حرکت را و کی، پوره دوولس نيمي بجې وې چي چوک ارغندی ته را و رسېدو ، پر چوک يې و درولو،پوليسو اجازه نه راکول چي ولاړ سو،راته ويل يې په لاره کي خطر دی تاسو ته اوس اجازه نسته .

ما ورته وويل:

زموږ سره مړی دی موږ خو له مستيه څخه نه ځو،که هغوی و درولو هم به څه راته و نه وايي ،کورونه مو ډير ليري دي په دې خاطر چي لږ ژر و رسيږو ،نو پو ليسو هم اجازه راکړه،چي که هرخطر په لاره کي در ته پيښ سو،مسئوليت ستاسو دی، ځی نو په مخه مو ښه،بيا مو له هغه ځايه حرکت را و کی تر څو چي دلته را و رسېدو، دلته چي را و رسېدو د سهار شپږ بجې وې، ډير ستړي او ستومانه وو .لومړی مو سمع الله خپل کور ته و رسوی ،کور چي يې له سمع الله خبر سو، نو وير ورباندي ګډ سو، ټول کوريې په ژړا سو،موږ يې ژړا نسواى زغملای نو له کوره يې را و وتلو او سمع الله مو هلته پرېښودی، تر درو ساعتونو وروسته مو له هغه ځايه څخه مسجد ته را وړی،وروسته تا ته راغلو او ته مو خبر کړې، دغه کيسه وه او داسي پيښه راته و سوه.

زما هم ډيره خوا ورباندي بده سوه ،رښتيا هم چي د ګور شپه نه پر کور کيږي ،د چا چي ورځ پوره سي نو بيا په هيڅ وجه نه پاته کيږي، نو مي احمد او ملګرو ته ځايونه وا چول،چي تاسو خپل خوب پوره کی سهار به سره وينو،دوی هم بيده سول،سهار اووه بجې وې،چي ورته راغلم او زموږ له کوره را و وتو ،راغلو مسجد ته د فاتحي لپاره د فاتحې مراسم هم ترماځيګره پوري خلاص سول، نو احمد راته وويل چي ولاړ به سو د سمع الله زيارت به وکړو،د سمع الله ورونه هم هلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه،هغوی هم ویله چې ور سو ښه به وي،نو ټول ورغلو زیارت ته زیارت مو وکی ، د سمع الله وروڼو ښه ښایسته بیرغونه هم ورته جوړ کړي وه،ډیري کلمې یې باندي لیکلي وې ،هغه یې هم د سمع الله پر شنا ختو ځړولي وې، د ماښام تر اذانه پوري هلته وو،بیا له هغه ځایه راغلو د احمد کره،ډوډۍ مو هلته وخوړه وروسته له ډوډۍ څخه احمد وویل:چې زه سهار کندهار ته ځم تر څو د سمع الله د قبر له پاره ډبره جوړه کړم.

ما ورته وویل:

چې زه هم درسره ځم .

احمد راته وویل:

ته نو څه کوې،ولي ځان په عذابوې ته دلته کارونه لرې .

ماور ته وویل:

هیڅ کار نه لرم او نه په تکلیف کیږم .

احمد بیا وویل:

ستا کار دی چې راسره ځې نو سهار سره ملګري یو.

سهارمو ډیر وختي حرکت را و کی، زه او احمد سره ملګري وو،په لاره کي مو ډیري خبري سره وکړې ،بیخي په دا سفر نه یو پوهیدلي چې څنګه را و رسیدو. هلته په یوټکسي موټر کي کښیښنستو او د ډبرو د جوړولو دوکان ته ورغلو،هلته څو رقمه ډبري جوړیدې.په دواړومو یوه ډبره خوښه کړه،عنوان موهم ورته انتخاب کئ او هغه ډبره جوړونکي هم عنوان ورباندي وکښی کوم چې موږ ورته ویلی وو ،ډبره یې راته جوړه کړه او بیا بیرته راغلو،تر هر څه له مخه دواړه ورغلو د سمع قبر ته،دعا مو ورته وکړه او پر قبر مو ډبره کښېښوده ،بیا احمد راته وویل ،چې دنیا څومره بې وفا ده، موږ خو ټوله باندي خطایو او وایو چې دنیا نه بلکي انسانان بې وفا دي،خو په اصل کي دنیا بې وفا او فاني ده ،له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅا سره یې وفا نه ده کړې او نه یې کوي او نه یې پر چا زړه سوځي ، نه ځوان ته ګوري نه کوچني ته ،نه خان ته ګوري او نه مسکین ته، که څوک ښه کوي نو د اخیرت لپاره دي ښه کوي،ځکه دنیا خو د هیڅا هیڅ شي ته نه ګوري او نه یې پر چا زړه سوځي .

ما ورته وویل:

ته خورښتیا وایې هر څوک چې په دنیا کې ښه کوي نو د اخیرت غم دي خوري،ځکه بیا په اخیرت کې چا ته نه پیسې په درد خوري نه نوم او نښان ، خو چې په درد چاته خوړل کیږي ،هغه د چا ښه عمل دی، وروسته بیا راغلو خپلو خپلو کورو ته،کور ته چې را و رسېدم ګورم چې شین خالی خاله هم راغلې ده ،سترې مسې مې ورسره وکړه،هغې پوښتنه راڅخه وکړه چې چیري تللی وې؟

ماهم د سمع الله کیسه سر ترپایه ټوله ورته وکړه.

شین خالی خاله راته و ویل:

خدای(ج) دي ټول مسلمانان و بخښي، کورنۍ ته دې خدای(ج) صبرجمیل ور په برخه کړي،دلته خو خاص د ځوانانو مرګ راغلی دی،خو دا به هم د الله اراده سوې وي، که زما په رقم سپین سري یا سپن ږیري مړه سي خو د چابه دومره خوا نه وربانديي بدیده،خو د انسان په لاس نه دي نه څه کولای سي،الله دي هغه ځوان وبخښي او زموږ دعاوي دي ور و رسیږي ،د شین خالی خاله هم خوا وربانديي بده سوه،دا یې هم راته و ویل چې نن سهار زرغونه درپسي راغلې وه ،ډیره وارخطاء معلومېده،ستا پوښتنه یې راڅخه وکړه ،چې که هرځای وي ډیر ضرور مې په کار دی که دي را پیدا کې ،نو زه نه سوم پوه چې څه به یې کولې،د خندا په ډول یې راته و ویل چې مینه مو لکه چې نوره هم ستا د کوزدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کولو سره توده سوې ده ،ولي دي نه کوله ،هغه خوستاوړ وه او بيا دي پرېښوده ولي؟

ما ورته وخندل چي يا هغسي نه ده ،زرغونه ډېره ښه نجلۍ ده،خوهغه يې پخوا لا پلار بل چاته ورکړې وه، زه اوس فقط دوستي ورسره لرم،په زړه کي دا تشويش راته پيدا سو،چي ضرور يوه کيسه خو پېښه ده .دستي په هغه ساعت را ولاړ سوم او د زرغونې کورته راغلم. ګورم چي په کورکي يې يوازي د زرغوني مورده.د هغې څخه مي پوښتنه وکړه ،چي خير خو به وي چي زرغونه په ماپسي راغلې وه،او اوس چيري ده؟

د زرغونې مور راته و ويل چي د زرغونې پلار تير ماښام ډېر سخت په تکليف سو، نو مو هغه روغتون ته بوتلی ،تر سهاره پوري سيرومان او پيچکاري ورچالنه وې،تر اوسه پوري يې فرق نه دی کړی،زه او زرغونه هم ترسهار ورته ويښي ناستي وو،سهار زرغونه په تا پسي درغله تر څو چي ته دلته په روغتون کي ورسره پاته سې، موږ ډېر وارخطاء وو او نه مو څه کولای سوای ، نه په څه باندي پوهيدو، ښه سو چي ته راغلې زه زرغونې دلته پرېښودم،چي ته پر کور اوسه زه به ورته پاته سم.نو دوی دواړه هلته په روغتون کي دي ،که ته هم ورسې ښه به وي، زه هم له هغه ځايه راغلم روغتون ته ،دوی مي په روغتون کي پيدا کړل،نظرجان اکا مي هلته وليدی دومره په تکليف وو چي بيخي زما زړه باندي کباب سو،سيرومان ورته چالان وه اکسيجن يې هم ورکړی وو،خبري يې نسوای کولای بيسده پروت وو،له زرغونې مي پوښتنه وکړه ،چي څه مريضي ورته پيښه سوه؟

زرغونې راته و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام مخکې له ډوډۍ یې هم ساه بنده بنده کېده او پر سینه یې لاس نیوی،ما اوبه ورته را وا خیستې ،اوبه یې و څښلې یو څه ارم سو،وروسته تر ډوډۍ بیا ډېر په عذاب سو ،بیخي یې ساه نسوای اخیستلای او پر زړه یې لاس ایښی وو،دا یې ویل چي زړه مي زړه مي،ما دا ګمان وکئ چي مړ سو ډېره وارخطاء سومه،په هغه نیمه شپه کي مي روغتون ته راروستی، ستاسو کره نسوای در تللای چي خبر کړی مي وای، اوس یې د ماښام راهستي نه خبره کړې ده او نه یې څه ویلي دي،په دغه خیال دی لکه وینې چي یې.

ماورته و ویل:

خدای(ج) به هرڅه اسانه کړي.په دغه وخت کي یو ډاکټر راغی،یوه نسخه یې لیکلې وه چي دا دوا ته ضرورت دی ورته رایې وړی،ما هغه نسخه له ډاکټر څخه را واخسته او له بازاره مي هغه دوا ورته راوړل کومه چي ډاکټر راته په نسخه کي لیکلې وه،هغه دوایې ورکړه خوهیڅ فایده یې نه ورته رسیده،تر څو چي ډاکټرانو راته و ویل چي علاج یې نه کیږي ،که یې هر ځای ته یو سی،د ژوند اخیري شپې یې دي ،تر څلورو ورځو پوري بیچاره نظرجان اکا ډېر په تکلیف تیري کړې ،په دا پنځمه ورځ د ماښام پر اتوبجو یې ساه وختته او د ژوند اخیري شپه یې سوه ،زرغونې ژړاوي ورباندي شروع کړې،خو د روغتون ډاکټرانو دلاسایې ورکوله،مګر هغې یې پر خبرو هیڅ غوږ هم نه نیوی،ځکه پلار یې د هغې له پاره یو لوی غر وو او دې به دا ویل کاشکي یې زه پر ځای مړه سوې وای.

ماورته و ویل:

ته اوس ژړا پرېږده ،درځه چي کورته یې یوسو، د روغتون ډاکټرانو هم زموږ سره امبولانس واستوی او د زرغونې ترکوره یې را و

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسولوو،دغه شپه يې پر خپل کور وکړه،سهار مو وختي جنازه مسجد ته راوړه ،په ټولو مسجدو کي مو اعلانونه وکړل،دقبر لپاره مو هم خلک وا ستول او زه راغلم په احمدپسي هغه مي په خبر کی،چي نظرجان اکا وفات سوی دی.هغه هم راسره روان سو او مسجد ته راغلو او له مسجده مو جنازه را واخسته تر هديرې پوري ،قبر يې تيار سوی وو،لمونځ مو ورکی، او وروسته مو خاورو ته و سپاری،يو ساعت لا هم هلته معطله سوو،بيا ما احمد ته و ويل:

زه به ورسم د زرغونې کورته او له دوی سره به و اوسم،ته راسره ځې.

احمدخپل جيب ته لاس کی ،له جيبه يې شل زره افغانۍ را وکښلې ماته يې راکړې چي دا ورکړه ،خو زه نه سم درسره تللای.

ما هم له احمده پيسې را واخستې او د زرغونې کورته راغلم،ګورم چي زرغونه په غمو کي داسي غرقه وه،دونه ډيره خوايې بده وه چي بيخي يې ماته پام سوی هم نه دی،ور برغ مي کړل چي زرغونې خو د زرغونې هيڅ نه راپام کيږي، د دوهم ځل لپاره مي بيا وربرغ کړل زرغونې.

دا وار يې راته پام سو او راته و يې ويل:

آ! څه وايې.

ماورته و ويل:

په څه چورتو کي ورکه سوې.

هغې راته و ويل:

بيخي نه پوهيږم ،چه په کوم چورت کي ومه،چيري يمه،چيري اوسېدمه،چير ته تلمه ،سر مي نه خلاصيږي ،خو دومره پوهيږم ،چي خدای(ج) مي له سره څخه اسمان ليري کی،پر ما ډير

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمونه،خواری،تکلیفونه او هر سخت راغلی دی،خو تر ټولو دغه د پلار مړینه ډیره ګرانه راته تمامه سوه،هر څه چي مي درلودل هغه راڅخه ولاړل ،بیخي له ژونده څخه بېزاره یمه.

ماورته وویل:

دومره ژر هم مه نا امیده کېږه،که ته دومره غمونه او اندیښنې و کړې ،نو ځان ته دي تاوان دی ،ستا په غمو او اندیښنو خو بیرته نه را ژوندی کیږي،صبر کوه خدای(ج) به دربانديي مهربانه سي،وسواس مه کوه ځکه وسواس کولو ته دي شیطان هڅوي او له خدایه(ج) دي ناراضه کوي،که ته دومره پر ځان فشار را ولې،نو مور خو دي بیا بیخي پر ځان فشار راولي،د هغې په خاطر له دې کارونو او چورتونو څخه لاس واخله،مرګ خو حق دی ،هیڅوک هم ژوندي نه پاته کیږي،که انس دی که جن،هر ژوندی جسم باعث د مرګ ګرځي،نه زه پاته کېږم نه ته پاته کېږې ،ټول مړه کیږو او پر مرګ باور لرو،دا خبري مي ورته و کړې او له جیبه مي د احمد پیسې او زما سره هم یو څه وې را وکښې او هغې ته مي ور کړې او ورته و مي ویل:

زه وږی یم که کوم څه پاته وي نو راته تیار یې کړه،زرغونه هم ولاړه سوه هګی یې را ماتي کړې ،هغه یې راوړې نو ما زرغونه او مور یې هم راسره شریک کړله په ډوډۍ خوړلو باندي مو پیل وکړ او په ټولو مو یوځای په خوند و خوړه ،دوی مي بیخي چورتوته نه دي پرایښي ،چي و ژاړي یا غم زور وربانديي وکړي،شپه مو په دغه رقم سره تیره کړه،سهار مو د نظرجان اکا فاتحه هم واخسته،ختم مو هم پسي و کی،تر یوې هفتې پوري زه د زرغونې سره د شپې او ورځي ومه،اخیر ته د زرغونې مور راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاته نوره اجازه ده اوس موږ یواځې پرېږده، ته به تر څو پوري راسره په تکلیف یې، ته هم خپل کور لرې ،د غومره وخت چې دي راسره تیر کی لا دي کور ودان، خدای(ج) دي خیر درکړي.

ماورته وویل:

تاسو زه څنګه یواځې پریښودلای سم ،ما ته د خپل کور له خوا هیڅ مشکل نسته ،زما د کور له خوا تاسو هیڅ غم مه کوی.

بیا زرغونې راته وویل:

مور مي رښتیا وایي، اوس هم ډیر راسره سرګردانه سوې، ستا دا احسان به زه ټول عمر درادا نه کړم .

ماورته وویل:

دا خبري خو مه کوه، څه مي درسره کړي دي ،ما خو وعده درسره کړې ده، چې په هر مشکل کي درسره ولاړ یم.

زرغونې وویل:

څه به لا راسره کوې ،څه دي نه دي راسره کړي، ستا او د احمد ښه به زه ټول عمر هیرنکړم.

ما ورته وویل:

مخامخ د چا صفت کول ښه نه وي، ښه نو چې تاسو راته وایاست نو به ولاړ سم ،نو مي خدای پاماني ورسره وکړه او له کوره یې را و وتلم، پوره لس دوولس شپې و سوې چې نه وم ورغلی، نویوه ورځ مي ځان بیکاره کی او ورغلمه.

دستي زرغونې راته وویل :

چیري یې د انځر ګله، بیخي ورک ورک یې، موږ خو دي هیر کړي یو.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا هم چي ډیر درته ملامت یم، وار مي نه جوړیدی چي درته راسم یو کارنه یو کاربه راته پیدا سو،ډیره بخښنه غواړم.

زرغونې و ویل:

هسي مسخرې مي درسره کولې،ښه سو چي راغلې موږ هم دیغ سوي وو،بیخي مو نفس ختی ،دا اوس دستي ستا دراتلو له مخه یوه مرکه هم راته راغلې وه ،مورمي ورته و ویل:چي موږ پر دې حال یو،تاسي اوس ولاړ سی موږ به مشوره وکړو.

هغوی ویل:تاسي مشوره وکړی موږ به انشاءالله په یوه هفته کي بیرته درته راځو،دوی خواران نوزما له عمله څه خبردي،چي ما څه نه دي کړي.

ما ورته و ویل:چي تا هیڅ هم نه دي کړي،ته به خپل تیرسوی ژوند په ذهن کي لا هم نه در ګرځوې،چي تیر سو هغه هیر سو،په تا خو هغوی نه دي خبر او نه درباندي خبریږي او که درباندي خبر هم سول ،ته به یې نه ورسره منې او نه زه دا کیسه چاته کوم او نه یې په خوله راوړم،د احمد له طرفه هم خاطرجمعه اوسه چي هیچا ته به نه وایې او که څوک خبرهم سول نو موږ به ورته پښېمانه سو،چي دا هسي تور ور باندي لګیدلی دی،نو که ما دوست ګڼې او زما منې نو دغي مرکې ته ځواب مه ورکوه،ځکه اوس خوته هم یواځې یې او مور دي هم یواځې ده،که له ځان او مور سره دي ښه کوې نو زما خبره و منه اودا دوستي له لاسه مه ورکوه ،ژوند بې ملګري نه تیریږي ، له فکرونو به خلاصه سې،له وام او ترس څخه به خلاصه سې،له یواځیتوب څخه به خلاصه سې،له غمو څخه به خلاصه سې،له ناروا څخه به خلاصه سې، که هوس ده هم بالا بس ده، خدای(ج) به دي ژوند ور سره خوشاله کړي تل به خوشاله یې،اوس خو دي پلار نسته او مور به دي هم ستا سره اوسي،تا ته الله(ج)

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي حسن او ښايست درکړی ،چي ليوني به هم درته ځاريږي،هيڅکله به څوک له دې رازه خبر نه سي او که خبر هم سول نه به يې مني ، بيامي د زرغونې مورته هم و ويل: چي ته ورته و وايه چي په دې کار راضي سي.

مور يې هم ورته و ويل: دا چي دوی هم درسره همکاري کوي او درباندي خوشاله دي نو ته څه غواړې او د چا پروا لرې لوري،زه هم خوشالېږم چي ستا ژوند خوشاله او برابر وي،ټول عمر به زه نه يم درسره،يوه ورځ نه يوه ورځ به مړه يم،بيا به بيخي يواځي سې او د کمک لپاره به څوک نه لرې،اوس زه هرڅه درسره کولای سم،زما دعا هميشه در سره مل ده او زما خبره به پر مځکه نه غورځوې لوري ، بيا ورته احساساتي سوه ،چي که دي دا مرکه قبوله نه کړه، خپلې شيدي نه دربخښم.

زرغونې چي د مور دا جدي حالت وليدی، نو يې ورته و ويل:زه دي ستا پښو ته صدقه سم،ستا هري بلاته دي و درېږم موري،ستا هره فيصله ماته منظور او قبول ده،که مي ټول عمر په سره اور هم تير سي ،زه يې ستا له وجي قبلوم ،دا خو زما د ژوند د ښه کيدو خبره ده،که ته راته و وايې چي ځان سره اورته واچوه،زه يې د سر په ستر ګو منم او اورته لوېږم،بلکُل زما ستا فيصله قبوله ده،زما اختيار ستا وو او ستا دی.

ما چي د زرغونې له خولې څخه دا خبري وا ورېدې ډير خوشاله سوم،چي د مور او زما خبره يې و منله،نو مي د زرغونې مور ته و ويل: چي مرکه بيا څه وخت راځي؟

هغې راته و ويل:

چي کيدای سي په دا يوه هفته کي را سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماورته وويل:
چي تاته يې کور معلوم دی؟ .
هغې راته وويل:
هو کور يې رامعلوم دی .
ماورته وويل:
د پخوانيو خلکو متل دی ،چي پر ښو تلوار او پر بدو تامل،هر څونه چي دا کار ژر سره رسيږي دغومره بهتر دی،نو مي د زرغونې مور ور واستوله چي هسي ورسي او دا دوستي سره و رسوي،چي مور دوستي درسره کوو ،نو هغه غريبه هم دستي را ولاړه سوه او ورغله ،ما او زرغونه يوائې سره پاته سولو،ورته ويل مي :چي که دا دوستي سره و رسېده ډير به ښه سي او زه به ډېر درڅخه خوشاله سم،دا به دي پر ما يو لوی احسان وي.
زرغونې راته وويل:
که داسي وي نو احسان به مي نه هيروې.
ماورته وويل:
بيخي يې نه هېروم،تر دريو ساعتو پوري ما او زرغونې خبري کولاې او مور يې هم راغله ،ماته يې تبريکي راکړه،چي کار سره و رسېدی او زموږ دوستي يې قبوله کړه،صبا ته له خيره سره رائې ستن او تار وړي.
زه ډير خوشاله سوم نو مي د زرغونې مور ته وويل:
دا چي پر مادي دا زيری وکی،نو د ستن او تار ټول مصرف زه کوم هغه هم ستا د زيري په بدل کي،دستي را ولاړ سوم بازار ته راغلم او ټول هغه شيان کوم چي ضروری وه هغه مي ورته راوړل،چي دا سبا ته تيار کړی ترڅو چي مو دوستان رائې ،بيا مي له دوی څخه رخصت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخستی او ورته و مي ویل چي زه بیا سبا راځمه،راغلمه کور ته او د سبا په انتظار وم ،په رښتیا هم چي دا شپه له خوشالی څخه راباندي اوږده سوه ،سهار لس بجې وې چي ورغلمه،لومړی مي د زرغونې مور ولیده چي ډیره خوشاله مالومیده،پوښتنه مي ځني وکړه،چي کار سره و رسېدی؟

هغې راته وویل:

چي هو کار په خیر سره و رسېدی، ستن او تار یې یو وړل،کله چي یې دا خبره راته وکړه نو بیخي بې حده خوشاله سوم،نو مي ورته وویل:

چي ښه سو دا کار هم سره و رسېدی،چیري ده زرغونه؟

هغې راته و ویل: په خپله خونه کي ده،ته چي راغلې نو له شرمه ننوتله خوني ته.

زه هم خوني ته پسي ورغلم، زرغونې له شرمه څخه راته کتلای نسوای،نو مي ورته وویل:

چي اوس زما څخه هم شرمېږې ،کله نا کله شرم هم د خوشالۍ سبب گرځي،تا ته دي ستا خوشالي مبارک وي،مبارکي چي مي ورکړه،نو مي د اخیري ځل لپاره په غیږ کي ټینگه و نیول او ورته و مي ویل:

چي زما خبري په یاد لره، پخوانۍ کیسې له ذهنه و باسه ،نه ما ته پېژندلې او نه تا زه پېژندلم، پس له نن څخه د خوشالۍ،سوکالۍ او نیکمرغۍ ژوند او اوږد عمر در ته غواړم.

۱۳۸۶-۰۳-۰۱

پاي

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library